

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11107

PROGRAM UN STATUT FUN
KOMUNISTISHN
INTERNATSYONAL

Communist International

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

**פּראָגראַם און סטאַטוט
פונעם קאָמוניסטישן
אינטערנאַציאָנאַל**

פּאַרטיי-פּאַרלאָ • מינסק

1 9 3 4

PRINTED
IN SOVIET UNION

פראגראם
פונעם
קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל

אָנגענומען אפּ דער 46 זיצונג פונעם קאָנגרעס פון קאָמו-
ניסטישן אינטערנאציאנאל דעם 1-טן סענטיאבער 1928 י"א.

א ר י נ פ י ר

די עפאכע פון אימפעריאליזם איז די עפאכע פון דעם אפשטארבנדיקן קאפיטאליזם. די אלוועלטלעכע מילכאמע פון די יאָרן 1914—1918 און דער אלגעמיינער קריויס פונעם קאפיטאליזם, וועלכן זי האָט צעבונדן, זיינען אַ די־רעקטער רעזולטאט פון דעם שאַרפֿן ווידערשפּורכ צווישן דעם וווקס פון די פּראָדוציר־קויכעס פון דער וועלט־ווירט־שאפט און אירע מעלכישע צאמען, און זיי האָבן באוויזן און דערווייזן, אז אינעווייניק אינ דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט זיינען שוין צייטיק געוואָרן די מאטעריעלע פאָרהאנאכעס פארן סאָציאליזם, אז דאָס קאפיטאליסטישע הייטל פון דער געזעלשאפט איז געוואָרן אומדערטרעג־לעכע קייטן פאר דער ווייטערדיקער אנטוויקלונג פון דער מענטשהייט, אז די געשיכטע שטעלט אינ טאָג־אָרדע־נונג די אופגאבע אפ א רעוואָלוציאָנערן אויפן אראָפּצו־וואַרפֿן דעם קאפיטאליסטישן יאָכ.

דער אימפעריאליזם מאכט אונטערטעניק צו דער דיקטאטור פון דער פינאנצ־קאפיטאליסטישער פּרוטאָקראטיע גוואלטיקע מאסן פּראָלעטאריער פון אלע לענדער, אָנהויבנדיק פון די צענט־טורען פון קאפיטאליסטישער מאכט און ענדיקנדיק מיט די

ווייטסטע ווינקלעך פון דער קאָלאָניאַלער וועלט. מיט א סטיכייזשער קראפט דעקט אים אונ פארטיפט דער אימ-פעריאַליזם אלע ווירערשפּונג אינ דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, ער דערפירט ביו צו דעם לעצטן גראד די קלאסנאונטערדריקונג, ער פארשארפט ביו אויסערגעוויינ-לעכער אָנשטרענגונג דעם קאמפ צווישן די קאפיטאליסטישע מעלכעס, ער רופט ארויס די אומפארמיידלעכקייט פון אימפעריאליסטישע וועלט-מילכאָמעס, וועלכע טרייסלעך אים די גאנצע סיסטעם פון די הערשנדיקע באציאונגען, און פירט מיט אים אַזווערנער נויטווענדיקייט צו דער פראָ-לעטאַרישער וועלט-רעוואָלוציע.

בינדנדיק די גאנצע וועלט מיט די קייטן פונעם פינאנצ-קאפיטאַל, מיט בלוט, מיט אַיז און הונגער, צווינגנדיק די פראָלעטאַריער פון אלע לענדער, פעלקער און ראסן צו שטעלן זיך אונטער זיין יאָך, גוואלטיק פארשארפנדיק די עקספּלואטאַציע, די אונטערדריקונג און פארשקלאפונג פונעם פראָלעטאַריאט און ארויסרוקנדיק פאר אים די אר-מיטלבארע אפגאבע צו דעראַבערן די מאכט, שאפט דער אימפעריאַליזם די נייטיקייט פון אן ענגסטער באהעפטונג פון די ארבעטער אים אן איינהייטלעכער אינטערנאַציאָנאַלער ארמיי פון פראָלעטאַריער פון אלע לענדער, אומאַפהענגיק פון די מעלכישע גרענעצן, נאַציאָנאַלע, קולטורעלע, שפראכ-לעכע אָדער ראסעווע אונטערשיידן, געשלעכט אָדער פראָ-פעסיע. אים אזא אויסגאנג, אנטוויקלענדיק און פארענדיקנדיק דעם פראָצעס פון באשאפן די מאטעריעלע פאָרהאנדענס פארן טאָציאַליזם, באהעפט דער אימפעריאַליזם צוזאמען

מיט דעם די ארמיי פון זיינע אייגענע באנרעכער, שטעלנ-
דיק דעם פראָלעטאריאט פאר דער נויטווענדיקייט זיכ צו
אַרגאניזירן אינא צווישנפעלקער לעכער קאמפ-
אסאַציאציע פון ארבעטער.

פון דער צווייטער זייט, שפאלט אָפּ דער אימפּעריאַליזם
דעם סאמע באזאָרגטן טייל פונעם ארבעטער־קלאס פון
זיינע גרונט־מאסן. דערדאָזיקער אונטערגעקויפטער און
דעמאָראליזירטער דורכאן אימפּעריאַליזם אויבערשיכט פונעם
ארבעטער־קלאס, וועלכער בילדעט די אָנפירנדיקע קאדערע
פון די סאָציאַל־דעמאָקראטישע פארטייען, וועלכער איז
פארינטערעסירט אינעם אימפּעריאַליסטישן בארובן די קאָ-
לאָניעס, וועלכער איז איבערגעגעבן „זיין“ בורזשואזיע און
„זיין“ אימפּעריאַליסטישער מעלכע, — האָט זיכ איז די צייט
פון די אנטשיידענע קלאס־שלאכטן ארויסגעוויזן אפּ דער
זייט פונעם פראָלעטאריאטס קלאס־פלינט. די שפאלטונג איז
דער סאָציאַליסטישער באוועגונג אין 1914 יאָר, וועלכע איז
געווען ארויסגערופן דורכאן דאָזיקן פאראט, און די ווייטער-
דיקע פאראטן פון די סאָציאַל־דעמאָקראטישע פארטייען,
וועלכע זינען אין דער ווירקלעכקייט געוואָרן בורזשואזיע
ארבעטער־פארטייען, האָבן באוויזן, אז דער צווישנפעל-
קערלעכער פראָלעטאריאט קען אויספילן די היסטאָרישע
מיסיע זיינע — אראָפּווארפן דעם יאָכ פונעם אימפּעריאַליזם
און דערנאָכערן די פראָלעטארישע דיקטאטור — בלויז איז אן
אַנראכטמאָנעסדיקן קאמפּ קעגן דער סאָציאַל־דעמאָקראטיע.
אַרגאניזירן די קייכעס פון דער צווישנפעלקערלעכער רעוואָ-
לוציע ווערט דעריבער מעגלעך בלויז אפּ דער פלאטפאָרם פון

קאָמוניזם. דעם אָפּאָרטוניסטישן צווייטן אינטערנאציאָנאַל פֿונ דער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע, וועלכער איז געוואָרן אַן אימפּעריאַליסטישע אַגענדור אין די רייכע פונעם אַרבעטער־קלאַס, ווערט אומפאַרמיידלעך אנטקעגנגעשטעלט דער דריטער קאָמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל־די צווישנפּעלקערלעכע אָרגאַניזאַציע פונעם אַרבעטער־קלאַס, וועלכע פאַרקערפערט אין זיך די עכטע איינהייט צווישן די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער פֿון דער גאַנצער וועלט.

די מילכקאַמע פֿון די יאָרן 1914—1918 האָט אַרויסגערופן די ערשטע פרױוונ צו באשאפן אַ נײַעם, רעוואָלוציאָנערן אינטערנאציאָנאַל, אַלס קעגנאַפּסט קעגן דעם צווייטן, סאָציאַל־שאַוויניסטישן אינטערנאציאָנאַל און אַלס ווידער־שטאַנד־געווער קעגן דעם קריגערישן אימפּעריאַליזם (צי־מערואַלד, קינטאַל). די זיגרייכע רעוואָלוציע פונעם פּראָלעטאַריאַט אין רוסלאַנד האָט געגעבן אַ שטויס צו דער אויסגילדונג פֿון קאָמוניסטישע פּאַרטייען אין די צענטערן פונעם קאפיטאַליזם און אין די קאָלאָניעס. אין 1919 יאָר איז געגרינדעט געוואָרן דער קאָמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל, וועלכער האָט צום ערשטן מאל אין דער וועלט־געשיכטע אין דער ווירקלעכקייט, אפּ דער פּראַקטיק פֿון רעוואָלוציאָנערן קאַמפּ פּאַרייניקט די פּאָרגעשריטענע שיכטן פונעם אייראָפּיישן און אמעריקאַנישן פּראָלעטאַריאַט מיט די פּראָלעטאַריער פֿון כינע און אינדיע, מיט די שוואַרצ־הויטיקע האָרעפּאַשניקעס פֿון אפריקע און אמעריקע. אַלס איינהייטלעכע און צענטראַליזירטע צווישנפּעלקערלעכע פּאַרטיי פונעם פּראָלעטאַריאַט, איז דער קאָמוניסטישער אינ־

טערנאציאנאל דער איינציקער פאָרזעצער פון די פרינציפן פון
געמערשטן אינטערנאציאנאל, וועלכע ווערן דורכגע-
פירט אפ א נייער מאסעווער באזע פון דער רעוואָלוציאנאַ-
נערער פראָלעטארישער באוועגונג. די דערפארונג פון דער
ערשטער אימפעריאליסטישער מיליטאַרע, פון זעמ נאָכ
דעם געקומענעם פעריאָד פון רעוואָלוציאנערן קריגס
פונעם קאפיטאליזם, פון א ריי רעוואָלוציעס אין אייראָפּע
און אין די קאָלאָניאלע לענדער; די דערפארונג פון דער
דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און פון דער סאָציאַלי-
סטישער בויונג אין פּאַסיפּיק; די דערפארונג פון דער ארבעט
פון אלע סעקציעס פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאנאל,
וועלכע אין פארפעסטיקט אין די באשלוסן פון זיינע קאָנגרעסן;
צולעצט, די אלע גרעסערע און גרעסערע אינטערנאציאנאליז-
רונג פונעם קאמפּצווישנער אימפעריאליסטישער בורזשואויע
און דעם פראָלעטאריאט-דאָס אלע רופט ארויס די נויט-
ווענדיקייט אין אן איינהייטלעכער און פאר אלע סעקציעס
אלגעמיינער פראָגראַם פונעם קאָמוניסטישן אינטערנא-
ציאנאל. אזוי ארום איז זי פראָגראַם פון קאָמינטערנאָלס
העכסטע קריטישע פאראלגעמיינערונג פון דער גאנצער
היסטאָרישער דערפארונג פונעם פראָלעטאריאטס צווישנפעל-
קערלעכער רעוואָלוציאנערער באוועגונג, די פראָגראַם
פון קאמפּ פאר דער אלגעלעכער פראָלע-
טארישער דיקטאטור, די פראָגראַם פון קאמפּ
פארן אלגעלעכערן קאָמוניזם.
דער קאָמוניסטישער אינטערנאציאנאל, פארייניקנדיק די
רעוואָלוציאנערע ארבעטער, וועלכע פירן נאָכ זיך מיליאָנקע

מאסנ אונטערדריקטע און עקספּליאטירטע קעגנ דער בור-
זשוואזיע און קעגנ אירע „סאָציאַליסטישע“ אגענטן, בא-
טראכט זיכ אלס היסטאָרישן יוירעש פונעם „פארבאנד
קאָמוניסטן“ און פונעם ערשטן אינטערנאַציאָנאַל, וועלכע
האַבן זיכ געפונען אונטער מארקס דירעקטער אָנפירונג,
און אלס יוירעש פון די בעסטע פארמילכאַמע-טראדיציעס
פונעם צווייטן אינטערנאַציאָנאַל. דער ערשטער אינ-
טערנאַציאָנאַל האָט פארלייגט די אידיישע יעסודעס פון
צווישנפּעלקערלעכע פראָלעטארישן קאמפ פארן סאָציאַליזם.
דער צווייטער אינטערנאַציאָנאַל האָט אין דער בעס-
טער צייט זינער געגרייט א באַדן פאר דער ברייטער
מאסנ-פארשפרייטונג פון דער ארבעטער-באוועגונג. דער
דריטער, דער קאָמוניסטישער, אינטערנאַציאָנאַל, פאָר-
זעצנדיק די ארבעט פונעם ערשטן אינטערנאַציאָנאַל און,
איבערגעמענדיק די ארבעט-פּרוכט פונעם צווייטן אינטער-
נאַציאָנאַל, האָט ער אנטשיידן אָפּגעהאקט דעם לעצטנס
אָפּפאָרטניזם, זיין סאָציאַל-שאַוויניזם, זיין בורזשואזע פאר-
קריפלעכע דעם סאָציאַליזם און האָט אָנגעהויבן פארוויר-
קלעכען די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט. דערמיט גופע,
זעצט פאָר דער קאָמוניסטישער אינטערנאַציאָנאַל די רומ-
פולע הערשאַפּט טראדיציעס פון דער צווישנפּעלקערלעכער
ארבעטער-באוועגונג: פון די ענגלישע טשאַרטיסטן און די
פראנצויזישע אפּשטענדלעך פון 1831 יאָר; פון די פראנ-
צויזישע און דייטשישע ארבעטער-וואָלוציאָנערן פון
1848 יאָר; פון די אימפּערבלעכע קעמפער און מארטירער
פון דער פאריזשער קאָמונע; פון די מוטיקע סאָלדאטן פון

דער דײַטשישער, אונגארישער און פּוילענדישער רעוואָלוציאָניזם;
פון די ארבעטער פון דער געוועזענער צארישער
דעספאָטיע—די זיגרייכע טרעגער פון דער פראָלעטארי-
שער דיקטאטור; פון די כינעזישע פראָלעטאריער—די העלדן
פון קאנטאָן און שאנכײ.

שטיצנדיק זיך אפּ דער היסטאָרישער דערפארונג פון
דער רעוואָלוציאָנערער ארבעטער-באוועגונג פון אלע קאָנ-
טיגענטן און אלע פעלקער, שטייט דער קאָמוניסטישער
אינטערנאציאָנאַל אין זײַן טעאָרעטישער און פראַקטישער
ארבעט אינגאנצן, און אָן שום אויסריידן, אפּן שטאנדפונקט
פון רעוואָלוציאָנערן מאַרקסיזם, וועלכער האָט
באקומען זײַן ווייטערדיקע אנטוויקלונג אינעם לעניניזם,
וועלכער איז ניט עפּעס אנדערש, ווי דער מאַרקסיזם
פון דער עפאָכע פון אימפעריאַליזם און פון פראָלעטא-
רישע רעוואָלוציעס.

פארטיידיקנדיק און פראָפאגאנדירנדיק דעם דיאלעק-
טישן מאטעריאַליזם פון מאַרקס-ענגעלסן,
אָנווענדנדיק אים אלס רעוואָלוציאָנערן מעטאָד אפּצו דער-
קענען די ווירקלעכקייט מיטן צוועק איבערצואנדערשן די
דאָזיקע ווירקלעכקייט אפּ א רעוואָלוציאָנערן אויפן, פירט
דער קאָמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל אן אַקטיוון קאמפּ
קעגן אלע מיני בורשוואַזער וועלט-אַנשוינג און קעגן
אלע מיני טעאָרעטישן און פראַקטישן אָפּאָרטוניזם. שטייענ-
דיק אפּן באַדן פונעם קאָנסעקעוונטן קלאַסן-קאמפּ פונעם פראָ-
לעטאריאַט, אונטערווארפנדיק די צייטווייליקע, טיילווייזע, גרין-
פישע, נאציאָנאַלע אינטערעסן פונעם פראָלעטאריאַט אונטער

וַיֵּינַע דויערנדיקע, אַלגעמיינע אינטערנאַציאָנאַלע אינטערעסן,
דעמאָסטרירט דער קאָמוניסטישער אינטערנאַציאָנאַל אָן
ראַכמאַנעס די לערע וועגן „קלאַסנ־שאַלעם“ אינאָלע אירע
פאַרמען, וואָס די רעפּאַרמיסטן האָבן איבערגענומען באַ
דער בורזשואַויע. אויסדריקנדיק די היסטאָרישע באַדערפעניש
אינאָן אינטערנאַציאָנאַלער אָרגאַניזאַציע פֿונ די רעוואָלוציאָנאַ-
נערע פּראָלעטאַריער, די באַגרעכער פֿונ דער קאָפיטאַליסטי-
שער סיסטעם, איז דער קאָמוניסטישער אינטערנאַציאָנאַל
די איינציקע צווישנפּעל־קערלעכע קראַפט, וועלכע האָט אַלס
איר פּראָגראַם די דיקטאַטור פֿונעם פּראָלעטאַריאַט און דעם
קאָמוניזם, און טרעט אָפּ אַרױס אַלס אַן אָרגאַניזאַ-
טער פֿונ דער צווישנפּעל־קערלעכער רעוואָלוציאָנאַ-
לִיזציע פֿונעם פּראָלעטאַריאַט.

**א. די וועלט־סיסטעם פונג קאפיטאליזם,
איר אנטוויקלונג און איר אומפאר-
מיידלעכער אונטערגאנג**

**א. די אלגעמיינע באוועגונג־געזעצן פונעם
קאפיטאליזם און די עפאָכע פונעם
אינדוסטריעלן קאפיטאל**

די קאפיטאליסטישע געזעלשאפט, וועלכע איז אויסגע-
וואקסן אפן גרונט פון דער אנטוויקלונג פון דער סכירע-
פראָדוקציע, כאראקטעריזירט זיך דורך דעם מאָנאָפּאָל
פונעם קלאס קאפיטאליסטן און גרויסע ערד־באזיצער אפ
די וויכטיקסטע און אנטשיידנדיקע פראָדוציר־מיטלען, דורך
דער עקספּלואטאציע פון דער לוינ־ארבעט פונעם קלאס
פראָדעטאריער, וועלכע האָבן ניט קיין פראָדוציר־מיטלען
און זײַנען געצוונגען צו פארקויפן זייער ארבעט־קראפט
דורך פראָדוצירן סכירע אפ צו באקומען רעוועכ און דורך
דער פלאנצאָזיקייט און אנארכישקייט פונעם פראָדוציר-
פראָצעס אינגאנצן גענומען, וואָס זײַנען מיט דעם אלעם
פארבונדן. די פארהעלטעניש פון דער עקספּלואטאציע און די

עקאָנאָמישע הערשאפט פון דער בורזשואזיע געפינען זייער
פאָליטישן אויסדרוק אין דער מעלוזישער אָרגאניזאציע
פונעם קאפיטאל, אלס אפאראט אפ צו אונטערדריקן דעם
פראָלעטאריאט.

די געשיכטע פונעם קאפיטאליזם האָט פולשטענדיק בא-
שטעטיקט מארקס לערע וועגן די אנטוויקלונג-געזעצן פון
דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט און וועגן די ווידער-
שפּרוכ און דערדאָזיקער אנטוויקלונג, וועלכע פירן די
גאנצע קאפיטאליסטישע סיסטעם צום אומפארמיידלעכע און-
טערגאנג.

אין געיעג נאָך רעוועכ אין די בורזשואזיע געצווונגען
געווען אין אן אלץ וואקסנדיקן מאסשטאב צו אנטוויקלען
די פראָדוציר-קויכעס, פארפעסטיקן און פארברייטערן די
הערשאפט פון די קאפיטאליסטישע פראָדוציר-באציאָנען.
דערמיט גופע האָט די אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם
קעסיידער רעפראָדוצירט אפ א פארברייטערטער באזע אלע
אינערלעכע ווידערשפּרוכ פון דער קאפיטאליסטישער סיס-
טעם, און פריער פאר אלץ, דעם אנטשיידנדיקן ווידער-
שפּרוכ צווישן דעם געזעלשאפטלעכע כאראקטער פון דער
ארבעט און דעם פריוואטן כאראקטער פון צווייגענונג,
צווישן דעם וואקס פון די פראָדוציר-קויכעס און די פארמעגן-
פארהעלטענישן פונעם קאפיטאליזם. די הערשאפט פון פרי-
וואט-אייגנטום אפ די פראָדוציר-מיטלען, דער אנארכיש-
סטיכייטשער גאנג פון דערדאָזיקער פראָדוקציע האָבן גע-
בראכט צו דער צעשטערונג פונעם עקאָנאָמישן גלייכ-
געוויכט צווישן פארשידענע צווייגן פון דער פראָדוקציע

אינ צוזאמענהאנג מיט דער אנטוויקלונג פון די ווידער-
 שפרוכט צווישן דער טענדענצ צו אומבאגרענעצטער פארבריי-
 טערונג פון דער פראדוקציע אונדעם באגרענעצטן געברויך פון
 די פראדעטארישע מאסן (אלגעמיינע איבער-פראדוקציע),
 וואָס האָט געפירט צו די פערזאָנליכע זיכ איבערכאזערנ-
 דיקע פארוויסטנדיקע קריזיסן און מאסעווער ארבעטלעזיג-
 קייט פונעם פראדעטאריאט. די הערשאפט פונעם פרווואט-
 אייגנטום האָט אויך צוגלייך מיט דעם געפונען איר אויס-
 דרוק אין דער קאָנקורענצ סײַ אינעווייניק אין באזונדערע
 קאפיטאליסטישע לענדער, סײַ אינעם קעסיווער וואקסנדיקן
 וועלט-מארק. דידאָזיקע לעצטע פאַרמע קאָנקורענצ צווישן
 די קאפיטאליסטן האָט אלס רעזולטאט געבראכט צו אריי-
 מיטלעכעס, וועלכע זיינען אומפארמיידלעכע באגלייטער פון
 דער קאפיטאליסטישער אנטוויקלונג.

פון דער צווייטער זייט, ווידער, האָבן די טעכנישע און
 עקאָנאָמישע מילעס פון דער גרויסער פראדוקציע גע-
 בראכט דערצו, אז אינעם קאָנקורענצ-קאמף זאָלן ארויס-
 געשטויסן און צעשטערט ווערן די פאַרקאפיטאליסטישע
 ווירטשאפטלעכע פאַרמען, זיי האָבן אויך געפירט צו א שטענ-
 דיק וואקסנדיקער קאָנצענטראציע און צענטרא-
 ליזאציע פונעם קאפיטאל. אין געביט פון אינ-
 דוסטריע האָט דערדאָזיקער קאָנצענטראציע און צענטרא-
 ליזאציע-געזעצ פריער פון אלץ זיך ארויסגעוויזן אינעם
 דירעקטן אונטערגאנג פון דער קליין-פראדוקציע און טייל-
 ווייז דערין, וואָס איר ראָל איז דערפירט געוואָרן ביז
 אַראָף פון הייליגן מערלעך פאַר די גרויסע אונטערנעמונגען.

איז דער לאנדווירטשאפט, וועלכע איז אומפארמיידלעך אָפֿ-
געשטאנען פונעם אלגעמיינעם אנטוויקלונג-טעמפ צוליב
דער עקזיסטענץ פון מאָנאָפּאָל-דעכט אפֿ ערד און פון
אבסאָליוטער רענטע, האָט דערדאָזיקער געזעצ געפונען
זיין אויסדרוק ניט נאָר אין דער דיפערענצירונג פונעם
פויערטום און אין דער פראָדעטאריזירונג פון זיינע ברייטע
שיכטן, נאָר הויפטזאכלעך אין די אָפּענע און באהאלטענע
פאָרמען פון אונטערווארפֿן די קליינע פויערשע ווירטשאפט
אונטער דער הערשאפט פונעם גרויסן קאפיטאל. דערביי האָט
די קליינע ווירטשאפט געקאָנט פארהיטן איר קלוימערשטע
אומאָפּהענגיקייט בלויז פארן פרייז פון העכסטער מי-
אָנשטרענגונג און פון סיסטעמאטישן ניט באפרידיקן דעם
געברויך.

די וואקסנדיקע אָנווענדונג פון מאשינעס, די קעסיידערדיקע
פארפולקאמונג פון דער טעכניק, און די אָנופהערלעכע העכערונג
פונעם אָרגאנישן באשטאנד פונעם קאפיטאל אפֿדעמדאָזיקן
באָדן, — באַגלייט מיט א ווקס פון דער ארבעט-צעטיילונג, מיט
א העכערונג פון דער ארבעט-פראָדוקטיווקייט און אינטענסיוו-
קייט, — האָבן געבראכט דערצו, אז מע האָט אלץ ברייטער אָנגע-
הויבן באנוצן פרויענ-און קינדער-ארבעט און עס האָבן זיך
אויסגעבילדעט גוואלטיקע אינדוסטריעלע רעזערוו-ארמיען,
וועלכע ווערן שטענדיק פארפולט דורך דעם פויערטום,
וואָס פראָדעטאריזירט זיך און ווערט ארויסגעשטויסן פון
די דערפער, און דורך דער קליינער און מיטעלער בור-
זשואזיע פון די שטעט, וועלכע ווערט רוינירט. די אויס-
בידונג פון א הייפֿל קאפיטאל-מאגנאטן אפֿ איין פאָליוס

פון די געזעשאפטלעכע באציונגען און פון ריווקע מאסן
פון פראָלעטאריאט — אפן אנדערן; דער אָנופהערלעכער
וואָקס פון דער עקספּלאַטאציע-נאָרמע פונעם ארבעטער-
קלאַס, די רעפּראָדוקציע פון די טיפּסטע ווידערשפּרוכן
אינעם קאפיטאליזם אַז א פארברייטערטער באזע און פון
זייערע פּאָליגן (קריזיסן, מילכאָמעס א.א.וו.); דער קעסי-
דערדיקער וואָקס פון דער סאָציאַלער אומגלייכקייט, דער
וואָקס פון דער אופגעבראכטקייט פונעם פראָלעטאריאט, וועל-
כער ווערט פארייניקט און אויסגעשולט דורכן מעכאניזם פון
דער קאפיטאליסטישער פראָדוקציע גופע — דאָס אלץ האָט אומ-
פארמיידלעכ געפירט דערוואַ, אז עס זאָלן ארונטערגעריסן
ווערן די יעסוידעס פונעם קאפיטאליזם און עס זאָל זיך
דערנענטערן דער מאָמענט פון זיין קראכ.

גלייכצייטיק מיט דעם איז פאָרגעקומען א טיפע איבער-
קערעניש אין דעם גאנצן שטייגערשן און קולטורעלן סיי-
דער פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט; די פאראזי-
טישע דעגענעריירונג פון די ראנטיע-גרופּן פון דער בורזשוא-
אזיע; די צעפאלונג פון דער פאמיליע, וועלכע האָט אויס-
געדריקט דעם וואקסנדיקן ווידערשפּרוך צווישן דעם, וואָס
די פרויען זיינען מאסנווייז אריינגעצויגן געוואָרן אין דער
געזעלשאפטלעכער פראָדוקציע, און צווישן די פאָרמען פון
פאמיליע-לעבן און הייז-שטייגער, וועלכע זיינען אין א
באדענדיקער מאָס געיאַרשנט געוואָרן בא די פריערדיקע
ווירטשאפטלעכע עפאָכעס; די צעברעקלונג און דעגענעריירונג
פונעם קולטורעל-אידעאָלאָגישן לעבן, וואָס וואקסט אפן
גרונט פון דער צעברעקלעכער ארבעטספּעציאַליזירונג, פון

דער עקסטער פארקריפלונג פון דער שטאטישער אנט-
וויקלונג און באוועגעצטקייט פונעם דאָרפישן לעבן; די
אומפיינקייט פון דער בורשוואזיע, ניט געקוקט אפ די קאָ-
לאָסאלע דערפאלג פון די נאטורוויסנשאפטן, שאפן א סיג-
טעטישע וויסנשאפטלעכע וועלט-אַנשויונג; דער וווקס פון
די אידעאליסטישע, מיסטישע און רעליגיעזע אבערגלויבנס-
אַט די אלע דערשנינונגען האָבן סיגנאליזירט, אז עס דער-
נענטערט זיך דער היסטאָרישער סאָפּ פון דער קאפיטא-
ליסטישער סיסטעם.

2. די עפאָכע פון פּינאנצ-קאפיטאל (אימפּער־אליזם)

דער פּערזאָד פון אינדרוסטריעלן קאפיטאליזם איז,
אינ טאָכ גענומען, געווען א פּערזאָד פון „פּרייער קאָנקור-
רענץ“, א פּערזאָד, ווען דער קאפיטאליזם האָט פארהעלטניס-
מעסיק פליסיק עוואָלוציאָניזירט און זיך פארשפרייט איבער
דער גאנצער וועלט, אינ באדינגונגען, ווען מע האָט
צעטיילט נאָך פרייע קאָלאָניעס, אָדער פארכאפט זיי אפ א
באוואָפנטן אויפן, דערביי זיינען אָן אופהער געוואקסן די
אינערלעכע ווידערשפּרוכן אינעם קאפיטאליזם, — און זייער
לאסט איז דעריקער געפאלן אפ דער מיסטעמאטיש צע-
רויבטער, דערשלאָגענער און דערשטיקטער קאָלאָניאלער
פּערפּעריע.

דעמאָזיקן פּערזאָד האָט צום אָנהייב 20-טן יאָרהונ-
דערט פארייטן דער פּערזאָד פון אימפּער־אליזם, דער
פּערזאָד פון שפּרונגנארטיקער און קאָנפליקטנרייכער אנט-

וויקלונג פונעם קאפיטאליזם, ווען די פרייע קאנקורענץ
האט שנעל אנגעהויבן אפטרעטן איר ארט פאר דער מאָנאָ-
פּאָל, ווען אלע פּרייער "פּרייע" קאָלָאָניאַלע ערדן זיינען
שויג געווען צעטיילט, ווען דער קאמפ פאר א נײַער איי-
בערפארטיילונג פון די קאָלָאָניעס און פון די ווירקונג-
ספערן האט אומפארמיידלעך אנגעהויבן אין דער ערשטער
רײ אָנצונעמען די פאָרם פון א באוואָפנט קאמפ.

אזוי ארום האָבן די ווידערשפּרוכט פונעם קאפיטאליזם
אין זייער גאנצן פארנעם און אין זייער בעעמעס אל-
וועלטלעכן מאסשטאב געפונען זייער בילעטסטן אויסדריק
אין דער עפאָכע פון אימפּעריאַליזם (פינאנצ-
קאפיטאליזם), וואָס ער באדייט היסטאָריש א נײַע פאָרם
פון קאפיטאליזם גופע, א נײַע פארהעלטעניש צווישן פאר-
שיידענע טיילן פון דער קאפיטאליסטישער וועלט-ווירט-
שאפט און א געענדערטע לויט דער פאָרם פארהעלטעניש
צווישן די גרונט-קלאסן פון דער קאפיטאליסטישער געזעל-
שאפט.

דערראַויקער נײַער היסטאָרישער פּעריאָד איז אנט-
שטאנען אפן גרונט פון וויכטיקסטע באוועגונגן-געזעצן פון
דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט. ער איז אויסגעוואקסן
פון דער אנטוויקלונג פונעם אינדוסטריעלן קאפיטאליזם,
אלס זיינע א היסטאָרישע פאָרזעצונג. ער האט פארשארפט
די אנטפלעקונג פון אלע גרונט-טענדענצן און באוועגונג-
געזעצן פונעם קאפיטאליזם, פון אלע זיינע גרונט ווידער-
שפּרוכט און אנטאָגאָניזמען. דער געזעצ פון קאנצענטרא-
ציע און צענטראליזאציע פון קאפיטאל האט געבראכט צו

דער אויסבילדונג וואו מעכטיקע מאָנאָפּאָליסטישע פאַרײניג-
קונגען (קארטעלן, סינדיקאטן, טרעסטן), צו אַ נײַער פּאַרמ
רײזיקע קאָמבינירטע אונטערנעמונגען, וועלכע די בענק
האַבן פאַרבונדן אין איינע קנופּ. דער צונויפּוואקס פונעם
אינדוסטריעלן קאפיטאַל מיטן באַנקישן, דאָס אַרײַנציען
דעם גרויסן ערד-באזיז אין דער אַלגעמײנער סיסטעם פון
קאפיטאַליסטישע אָרגאַניזאַציעס און דער מאָנאָפּאָליסטישער
כאַראַקטער פון דערדאָזיקער פּאַרמ פון קאפיטאַליזם האָבן
פאַרוואנדלט די עפּאָכע פונעם אינדוסטריע-קאפיטאַל אין
אַן עפּאָכע פון פינאַנצ-קאפיטאַל. די „פרייע קאָנקורענצ“
פונעם אינדוסטריעלן קאפיטאַליזם, וועלכע האָט פאַרנומען
דעם אָרט פון דער סעאַדאָלער מאָנאָפּאָל און פון דער
מאָנאָפּאָל פונעם האַנדל-קאפיטאַל, איז אַלײַן פאַרוואנדלט
געוואָרן אין דער מאָנאָפּאָל פונעם פינאַנצ-
קאפיטאַל. אַרויסוואקסנדיק פון דער „פרייע קאָנקורענצ“,
באַזײטיקן נײַט אין דער זעלביקער צײַט די קאפיטאַלי-
סטישע מאָנאָפּאָליעט דידאָזיקע „פרייע קאָנקורענצ“, נאָר זײ
עקזיסטירן איבער איר און לעבן איר, און דערמיט גופע
געבוירן זײַ אַרײַ באַזונדערס שאַרפע און גרויסע ווידער-
שפּרוכט, רײַבונגען און קאָנפּליקטן.

די וואַקסנדיקע אָנווענדונג פון קאָמפּליצירטע מאַשינעס,
פון כעמישע פּראָצעסן, פונעלעקטרישער ענערגיע, די העכע-
רונג פונעם אָרגאַנישן צוואַמענשטעל פונעם קאפיטאַל אַפּ
דערדאָזיקער באַזע און דאָס פאַלן פון דער רעוועכ-נאָרמע,
וואָס דרינגט דערפון אַרויס און וואָס ווערט צײַטווייליק
פאַראַלזירט בלויז בענעגייע צו די גרעסטע מאָנאָפּאָליע-

טארניקונגען דורך דער פאליטיק פון הויכע קארטעל-פרייזן;
 רופן ארויס א ווייטערדיקן געיעג נאך קאלאניאלן אויבער-
 רעוועכ און א קאמפ פאר א נייער איבערפארטיילונג פון
 דער וועלט. די סטאנדארטיזירטע מאסן-פראדוקציע פאדערט
 נייע אויסערלעכע אפזאצ-מערק. דער וואקסנדיקער נאך-
 פרעג אז ריווארג און הייזווארג רופט ארויס א פאר-
 שטארקטן געיעג נאך זייערע קוועלן. און ענדלעך, די
 סיסטעם פון הויכן פראטעקציאניזם, וועלכער שטערט דעם
 ארויספיר פון סכירעס און גאראנטירט א צוגאב-רעוועכ
 פארן ארויסגעפירטן קאפיטאל, שאפט צוגאב-סטימולן
 ארויסצופירן קאפיטאל. דעריבער ווערט דער עקספארט
 פון קאפיטאל אנטשיידנדיקע און ספעציפישע פארם
 פון עקאנאמישער פארבינדונג צווישן פארשידענע טיילן
 פון דער קאפיטאליסטישער וועלט-עקאנאמיק. די מאנאפאליע—
 באהערשונג פון די קאלאניאלע אפזאצ-מערק, פון די רוי-
 ווארג-קוואלן און ספערן פון קאפיטאל-באנוצ פארשטארקן
 אין סאכאקל אין דער העכסטער מאס די אלגעמיינע ניט-
 גלייכמעסיקייט פון דער קאפיטאליסטישער אנטוויקלונג
 און פארשטארקן די קאנפליקטן צווישן די „גרויסמאכטן“
 פונעם פינאנצ-קאפיטאל פאר איבערפארטיילן די קאלאניעס
 און די ווירקונג-ספערן.

דער ווקס פון די פראדוציר-קויכעס פון דער וועלט-
 ווירטשאפט ברענגט אזוי ארום צו דער ווייטערדיקער אינ-
 טערנאציאנאליזירונג פונעם ווירטשאפטלעכן לעבן, גלייכ-
 צייטיק אבער ברענגט עס צו א קאמפ פאר א נייער אי-
 בערפארטיילונג פון דער וועלט, וועלכע איז שוין פאר-

טיילט צווישן די גרעסטע פינאנצ־קאפיטאליסטישע מעלד־
כעס, צו אומבײטן און פארשארפן די פאָרמען פונעם דאָ-
זיקן קאמפ, צו פארבײטן דעם מעטאָד פון ביליקע פרייזן
אלץ אינאָ גרעסערעו מאָס אפּ א מעטאָד פון גוואלד־אמנען
דרוק (באַיקאָט, הויכער פראָטעקצאַניזם, טאמאָזשנע־מילבאָ-
מעס, מילכאָמעס אינעם אייגנטלעכן זין פון וואָרט א. א. וו.).
די מאָנאָפאָליסטישע פאָרם פון קאפיטאליזם ווערט, אזוי
ארום, באגלייט דורך אומפארמיידלעכע אימפעריאליסטישע
מילכאָמעס, וואָס לויט זייער נאָרנעם און לויט זער אויס-
ראַטערישקייט פון זייער טעכניק האָבן זיי נישט קיין גלייכע
אין דער וועלט־געשיכטע.

3. די קויכעס פונעם אימפעריאליזם און די קויכעס פון דער רעוואָליוציע

אויסדריקנדיק זי באהעפטונג־טענדענצן פון די פאר-
שיידענע פראקציעס פונעם הערשנדיקן קלאס, שטעלט די
אימפעריאליסטישע פאָרם פון קאפיטאליזם אנטקעגן די
ברייטע מאסן פונעם פראָלעטאריאט נישט דעם באזונדערן
אונטערנעמער, נאָר אינאָ אלץ וואקסנדיקער מאָס־דעם
גאנצן קלאס קאפיטאליסטן צוזאמען גענומען און זיין
מעלכע־מאכט. פון דער צווייטער זייט, ווידער, ריכט אפּ
דיראָזיקע פאָרם פון קאפיטאליזם די ענג־געוואָרענע צאמען
פון דער נאציאָנאלער מעלכע און פארברייטערט די רא-
מען פון דער קאפיטאליסטישער מעלכע־מאכט פון דער
הערשנדיקער גרויס־מעכטיקער נאציע, אנטקעגנשטעלנדיק

דערדאָזיקער מאכט מיליאָניקע מאסנ פון די נאציאָנאַל-
אונטערדריקטע פעלקער, סײַ צווישן די אוי גערופענע
קליינע נאציעס, סײַ אינ די קאָלאָניעס. צולעצט, שטעלט
דידאָזיקע פאָרם פון קאפיטאַליזם אינ דער סאמע שארפֿ-
סטער פאָרם אנטקעגן די אימפעריאַליסטישע מעלדזשעס איינע
קעגן דער אנדערער.

בא אזא זאכלאגע באקומט א באזונדער באדעטונג פאר
דער בורזשואזיע די מעלדזשע-מאכט, וועלכע ווערט
א דיקטאטור פון דער פינאנצ-קאפיטאַליסטישער אָליגאַרכיע,
אנ אויסדרוק פון איר קאנצענטרירטער מאכט. די פונק-
ציעס פון דערדאָזיקער פילנאציאָנאַלער אימפעריאַליסטישער
מעלדזשע צעוואקסן זיך אינ אלע ריכטונגען. די אנטוויקלונג
פון די מעלדזשע-קאפיטאַליסטישע פאָרמען, וועלכע פאר-
דייכטערן אי דעם קאמפ אפן אויסערלעכען מארק (די קריג-
מאָביליזאציע פון דער ווירטשאפט), אי דעם קאמפ קעגן
דעם ארבעטער-קלאס; דער אויסשליסלעכער אומגעהויערער
ווקס פונעם מיליטאַריזם (די ארמיי, דער יאמ-און לופט-
פלאַט, די אָנווענדונג פון כעמיע און באקטעריאָלאָגיע);
דער וואקסנדיקער דרוק פון דער אימפעריאַליסטישער מע-
לדזשע אפן ארבעטער-קלאס (דער ווקס פון עקספּלאַטאציע
און די דירעקטע אונטערדריקונג פון איינ זיט, די סיס-
טעמאטישע פאָליטיק פון אונטערקויפן דעם ביוראָקראטישן
רעפאָרמיסטישן אויבערשיכט — פון דער צווייטער) — דאָס
אלע דריקט אויס דעם גוואלטיקן ווקס פונעם ספעציפישן
געוויכט פון דער מעלדזשע-מאכט. אינ דידאָזיקע באדינגונ-
גען ווערט יעדע מער אָדער ווייניקער גרעסערע ארויס-

טרעטונג פונעם פראָלעטאריאַט פארוואנדלט אין אַ אַרױס־
 טרעטונג קעגן דער מעלזשישער מאכט, דאָס הייסט, אין אַ
 פאָליטישער אַרױסטרעטונג.

אזוי אַרומ, די אַנטװיקלונג פונעם קאפיטאַליזם און
 באזונדערס די אימפּעריאַליסטישע עפּאָכע פון דערדאָזיקער
 אַנטװיקלונג, רעפּראָדוצירט די גרונט־װידערשפּרוכט פונעם
 קאפיטאַליזם אלץ אין אַ מער גראַנדעזונ מאַסשאַטאָב. די
 קאָנקורענץ צװישן די קליינע קאפיטאַליסטן הערט אַפּ
 נאָך, קעדיי פאַרביטן צו װערן אַפּ דער קאָנקורענץ צװישן
 די גרױסע; דאָרט, װוּ עס װערט אַײַנגעשטילט די קאָנקור־
 רענץ צװישן די גרױסע, פּלאַקערט זי זיך פאַנאָדער
 צװישן די ריזיקע פאַרבאנדן פון קאפיטאַל־מאַגנאַטן און
 זייערע מעלזכעס; פון אָרטיקע און נאַציאָנאַלע װערן די
 קריזיסן פאַרוואנדלט אין קריזיסן, װאָס כאַפּן אַרומ אַ ריי
 לענדער, און דערנאָך אױך אין װעלט־קריזיסן; די מילכאָ־
 מעס פון אָרטיקן כאַװאַקטער טרעטן אָפּ זייער אָרט פאַר
 מילכאָמעס פון קאָאָליציעס און פאַר װעלט־מילכאָמעס;
 דער קלאַסן־קאַמפּ גייט איבער פון אינאָלירטע אַרױסטרע־
 טונגען פון באזונדערע אַרבעטער־גרופּן אין אַ נאַציאָנאַלן
 און דערנאָך אין אַן אינטערנאַציאָנאַלן קאַמפּ פונעם װעלט־
 פראָלעטאריאַט קעגן דער װעלט־בורזשװאָזיע. און צולעצט,
 קעגן די מעכטיק־אַרגאַניזירטע קױכעס פונעם פינאַנצ־
 קאפיטאַל אַרגאַניזירן זיך צװײ רעװאָלוציאָנערע הױפּט־
 קױכעס: פון אײַנ זײַט, די אַרבעטער פון די קא־
 פיטאַליסטישע מעלזכעס, פון דער צװײטער
 די פאָלקס־מאַסן פון די קאָלאָניעס, װאָס זײַ-

נען אינטערדריקט דורכנ יאָכ פונעם אויסלענדישן קאפי
טאל און גייען אונטער דער אָנפירונג און העגער
מאָניע פון דער אינטערנאַציאָנאַלער רעוואָלוציאָנערער
פראָלעטארישער באוועגונג.
פונדעסטוועג ווערט דיראָזיקע רעוואָלוציאָנערע גרונט-
טענדענצ ציטווייליק פאראליזירט דורכ דעם, וואָס געוויסע
טיילן פונעם אייראָפּיישן, צאָפּנאָמערקאנישן און יאפּאָ-
נישן פראָלעטאריאט ווערן אונטערגעקויפט דורכ דער אימ-
פעריאליסטישער בורשואזיע, און דורכ דעם פאראט פון
דער נאַציאָנאַלער בורשואזיע אין די האלב-קאָלאָניאַלע
און קאָלאָניאַלע לענדער, וועלכע (די בורשואזיע) איז אָנ-
געשראָקן פון דער רעוואָלוציאָנערער מאסנ-באוועגונג.
די בורשואזיע פון די אימפעריאליסטישע מעלכעס באקומט
צוגאַבלעכנ אויבער-דעוועכ, סײַ צוליב איר פּאָליציע אפּן
וועלט-מאַרק ביכראַל (די מער אנטוויקלטע טעכניק, דער
עקספּאָרט פון קאפיטאַל אין לענדער מיט א העכערער
רעוועכ-נאָרמע א.א.וו.), סײַ פון בארובנ די קאָלאָניעס
און האלבע קאָלאָניעס. אפּן כעזשנ פון דיראָזיקע אויבער-
רעוואָלוציאָניסטישע פּלעגט זי העכערנ דעם ארבעט-לוינ פאר א טייל
„אירע“ ארבעטער און פארינטערעסירן זיי אפּ אזא אויפן
אין דער אנטוויקלונג פון זייער „פאָטערלענדישן“ קאפי-
טאליזם, אין דער בארובונג פון די קאָלאָניעס און אין
איבערגעבנקייט צו דער אימפעריאליסטישער מעלכע.
דאָס דאָזיקע סיסטעמאטישע אונטערקויפּן האָט זיכ פראק-
טיקירט און פראקטיקירט זיכ באזונדערס ברייט אין די
שטארקסטע אימפעריאליסטישע לענדער, און דעם בוי-

לעטסטן אויטדרוק געפינט עס אינ דער אידעאלאגיע און פראקטיק פון דער ארבעטער-אריסטאקראטיע פון די ביר-ראקראטישע שיכטן פונעם ארבעטער-קלאס: פון די אַנ-פירנדיקע קאדרענ פון דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע און פון די פראָפּאָריינענ, וועלכע האבן זיך ארויסגעוויזן אלס די-רעקטע דורכפירער פון דער בורזשואזער ווירקונג אפן פראָלעטאריאט און בעסטער אָנשטאר פון דער קאפיטא-ליסטישער אָרדענונג.

אַבער, ארויסרופנדיק צום לעבן דעם ווקס פונעם אונ-טערגעקויפטן אויבערשיכט פונעם ארבעטער-קלאס, צע-שטערט סאָפּאָסאָפּ דער אימפעריאליזם די ווירקונג פונעם אויבערשיכט אפן ארבעטער-קלאס, אפ וויפל די פאר-טיפערונג פון די ווידערשפּרוכט אינעם אימפעריאליזם, די פארערגערונג פון דער לאגע פון די ברייטע ארבעטער-מאסן און די מאסנהאפטע ארבעטלֹאזיקייט פונעם פראָלע-טאריאט, די קאָלאָסאלע הויצאָעס אפ די מילכאָמער-קאָנ-פליקטן און די לאסט זייערע, דאָס, וואָס אייניקע מעל-כעס האָבן פארלירן זייערע מאָנאָפּאָלי-פּאָזיציעס אפן וועלט-מאָרק, די קאָלאָניעס זינענ פון זיי אוועקגענאנגענ א.א.וו. דאָס שווענקט אונטער די באזע פונעם סאָציאַל-אימפעריאליזם אינ די מאסן. דאָס זעלביקע איז מיטן סיס-טעמאטישן אונטערקויפן די פארשיידענע שיכטן בורזשואזיע אינ די קאָלאָניעס און האלבע קאָלאָניעס, וואָס איר פאראט קעגן דער נאציאָנאַל-רעוואָלוציאָנערער באוועגונג און איר דערנענטערונג מיט די אימפעריאליסטישע מעלכעס פא-ראליזירט די אנטוויקלונג פונעם רעוואָלוציאָנערן קריזיס

בלויו צייטווייליק. אינ לעצטן סאכאקל פירט עס צו א פארשטארקונג פונעם אימפעריאליסטישן יאָכ, צו א פאר-קלענערונג פון דער ווירקונג פון דער נאציאָנאלער בור-זשואזיע אפּ די פּאָלקס־מאסן, צו א פארשארפונג פונעם רעוואָלוציאָנערן קריזיס, צום פאנאנדערבינדן די אגרארע רעוואָלוציע פון די ברייטסטע מאסן פויערטום און צום באשאפן באדינונגען פאר דער העגעמאָניע פונעם פּראָלע-טאריאט פון די קאָלאָניאַלע און אָפהענגיקע לענדער אינעם קאמף פון די פּאָלקס־מאסן פאר דער אומאָפהענגיקייט און פולער נאציאָנאלער באפרייונג.

4. דער אימפעריאליזם און דער קראכ פונעם קאפיטאליזם

דער אימפעריאליזם האָט אינ א הויכער מאָס אנטוויקלט די פּראָדוציר־קויכעס פונעם וועלט־קאפיטאליזם. ער האָט פארענדיקט די צוגרייטונג פון אלע מאטעריעלע פאָרהא-נאָכעס פון דער סאָציאַליסטישער אָרגאניזירונג פון דער געזעלשאפט. מיט זיינע מילכאָמעס דעמאָנסטרירט ער, אז די פּראָדוציר־קויכעס פון דער וועלט־ווירטשאפט, וועלכע זיינען אריבערגעוואקסן די באגרענעצטע ראמען פון די אימפעריאליסטישע מעלכעס, פאָדערן די אָרגאניזירונג פון דער ווירטשאפט אינ איר אלוועלטלעכע, אינטערנאציאָנאלע מאסשטאב. דער אימפעריאליזם פרווהט זיך לייזן דעמדאָ-זיקן ווידערשפּרוך מיט פייער און שווערד, אויסטרעטנדיק א וועג פאר אן איינהייטלעכע אלוועלטלעכע, מעלכיש-

קאפיטאליסטישן טרעסט, וועלכער אָרגאניזירט די גאנצע וועלט-ווירטשאפט. די דאָזיקע בלוטיקע אוטאָפיע ווערט דורך די סאָציאַל־דעמאָקראטישע אידעאָלאָגן באזונגען אלס פרידלעכער מעטאָד פונעם נײַעם „אָרגאניזירטן“ קאָפיטאליזם. אינדערעמעסן אָבער באגעגנט די דאָזיקע או־טאָפיע אפּ איר וועג אומבאזיגבארע אָביעקטיווע שטערונגען פון אזא מאַסשאַב, וואָס דער קאפיטאליזם מוז אומפארמידלעך פאלן אונטער דער לאַסט פון זײַנע אייגענע ווידערשפּרוכ. דער געזעצ פון דער נײַט־גלייכמעסיקער אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם, א פארשארפטער דורך דער אימפּער־אליסטישער עפאָכע, מאכט פאר אומעגלעך דויערן־דיקע און פעסטע אינטערנאַציאָנאַלע פארייניקונגען פון די אימפּער־אליסטישע מעדלעכעס. פון דער אנדער זײַט, א רײ אימפּער־אליסטישע מילכאָמעס, וואָס וואקסן אויס אין וועלט־מילכאָמעס, און דורך וועלכע דער געזעצ פון צענטראַליזירן דעם קאפיטאל שטרעבט צו דערגיין צו זײַן אַללעלעל־לעכען גרענעצ — צו אַן איינהײטלעכע וועלט־טרעסט, — ווערט באגלייט מיט אזוינע צעשטערונגען, וואלגערט ארום אזוינע לאַסטן אפּ זײ אַקסלען פון דעם ארבעטער־קלאַס און פון די מיליאָנען קאָלאָניאַלע פראָלעטאריער און פּו־ערימ, און דער קאפיטאליזם מוז אסאך פּרײַער אומפארמידלעך לעבן אומקומען אונטער די קלעפּ פון דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע.

זײַענדיק די העכסטע פאזע אין דער אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם, דערפירנדיק צו העכסט־קאָלאָסאַלע מאַס־שטאבן די פראָדוציר־קליבעס פון דער וועלט־ווירטשאפט,

איבערמאכנדיק די גאנצע וועלט לויט זיין געשטאלט
און אויסזען, ציט אריין דער אימפעריאליזם אין דער אָרביטע
פון פינאנצ-קאפיטאליסטישער עקספּלאַטאציע אלע קאָ-
לאָניעס, אלע ראסן און אלע פעלקער. אָבער די מאָנאָפּאָ-
ליסטישע פאָרמ פון קאפיטאל אנטוויקלט גלייכצייטיק אין
א וואקסנדיקער מאָס די ערעמענטן פון פאראויטישן
איבערגעבורט, פון פארפולונג און דעגראדאציע פונעם
קאפיטאליזם. פארניכטנדיק אין א געוויסער מאָס די טרייב-
קראפט פון קאָנקורענץ, פירנדיק א פאָליטיק פון קארטעל-
פרייזן, אומבאגראנעצט באלעבאטעווענדיק אפן מארק, האָט
דער מאָנאָפּאָלי-קאפיטאל א טענדענץ צו טארהאלטן די
ווייטערדיקע אנטוויקלונג פון די פראָדוציר-קויכעס. ארויס-
פּרעטנדיק קאָלאָסאלע סומען אויבער-רעוועכ פון די מי-
ליאָנען קאָלאָניאַלע ארבעטער און פויערימ, אָנזאמלענדיק
קאָלאָסאלע האכנאָסעס פון דערדאָזיקער עקספּלאַטאציע,
שאפט דער אימפעריאליזם א טיפ פון פארפולנדיקע
און פאראויטיש-דעגענערירנדיקע מעלובעס-ראנטיעס און
גאנצע שייכטן פאראויטן, וועלכע לעבן פון שערן קופאָנעס.
דערפירנדיק ביו צום סאָס דעם פראָצעס פון באשאפן די
מאטעריעלע פאָרהאנאָכעס פארן סאָציאַליזם (די קאָנצענ-
טריירונג פון די פראָדוציר-מיטלען, די גיגאנטישע פארגע-
זעלשאפטלעכונג פון דער ארבעט, דער וואקס פון די אר-
בעטער-אָרגאניזאציעס), פארשאפט די אימפעריאליסטישע
עפאָכע די ווידערשפּרוכט צווישן די „גרויס-מאכטן“
און רופט ארויס מיליאָמעס, וועלכע ברענגען צו דער צע-
פאלונג פון דער איינהייטלעכער וועלט-ווירטשאפט. דער

אימפעריאליזם איז דעריבער דער פארפויגנדיקער
 און אפשטארבנדיקער קאפיטאליזם. ער איז
 דער לעצטער עטאפ פונ דער קאפיטאליסטישער אנטוויק-
 לונג ביכלאל. ער איז דער ערעו פונ דער אל-
 וועלטלעכער סאציאליסטישער רעוואָלוציע.
 די צווישנפעלקערלעכע פראָלעטארישע רעוואָלוציע דרינגט
 ארויס אזוי ארום פון די אנטוויקלונג-באדינגונגען פונעם קא-
 פיטאליזם ביכלאל, פון זיין אימפעריאליסטישער פאזע ביי-
 פראט. די קאפיטאליסטישע סיסטעם, אינגאנצן גענומען
 דערגייט צו איר ענדגילטיקן קראכ. די דיקטאטור פונעם
 פינאנצ-קאפיטאל קומט אום אָפטרעטנדיק דעם אָרט איר
 דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.

II. דער אלגעמיינער קריוז פונעם קאפיטאליזם און די ערשטע פאזע פון דער וועלט־רעוואָלוציע

1. די וועלט־מילכאָמע
און דער גאנג פונעם רעוואָלוציאָנערן קריוז

דער אימפעריאליסטישער קאמף צווישן די גרעסטע קא-
פיטאליסטישע מעלכעס פאר איבערפארטיילן אפסניי די
וועלט האָט געבראכט צו דער ערשטער אלוועלטלעכער
אימפעריאליסטישער מילכאָמע (1914—1918 י.). די דאָזיקע
מילכאָמע האָט אופגעטרייסלט די גאנצע סיסטעם פון
וועלט־קאפיטאליזם און זי האָט מיט זיך אָנגעהויבן דעם
פערזאָן פון זיין אלגעמיינעם קריוז. זי האָט זיך
געשטעלט צום דינסט די גאנצע פאָלקס־ווירטשאפט פון
די מילכאָמע־פירנדיקע לענדער דערמיט, וואָס זי האָט גע-
שאפן א געפאנצערטן פוינט פון מעלכע־קאפיטאליזם,
האָט דערפירט ביז א גראנדיעזער מאָס די נייטפראָדוקטיווע הוי-
צאָעס, האָט פארגריסעט א קאָלאָסאלע צאָל פראָדוציר־מיטלען
און לעבעדיקע ארבעט־קראפט, האָט ווינירט די ברייטע

פאָלקס-מאָסן, האָט אַרופֿגעוואָלגערט אָנצאָליקע לאַסטן אַפֿ
די אינדוסטריעלע אַרבעטער, אַפֿ די פּויעריי, אַפֿ די קאַ-
לֵאָנאַלע פּעלֵקער. זי האָט אומפאַרמֵדלעכ פאַרשאַרפֿט
דעם קלאַסנ־קאַמפֿ, וועלכער איז אַריבערגעוואַקסן ביז
אַפֿגענע רעוואָלוציאָנערע מאַסנ־אַרײַסטערענונגען און ביז
א בירגער־קריג. דער אימפּעריאַליסטישער פּראָגנאָס
איז דורכגעריסן געוואָרן אינעם סאַמע שוואַכסטן רינג
זײַנעם — אינעם צאָרישן רוסלאַנד. די פּעווראל־רעוואָ-
לוציע פֿון 1917 האָט אַראָפֿגעוואָרפֿן די הערשאַפֿט
פֿון דער גרויס־פּרינציפּעל וועלכסט־הערשונג. די אָקטיאָבער־
רעוואָלוציע האָט אַראָפֿגעוואָרפֿן די הערשאַפֿט פֿון דער
בורזשואַזיע. דידאָזיקע זיגרייכע פּראָלעטאַרישע רעוואָ-
לוציע האָט עקספּראָפּירט די עקספּראָפּראַטערס, אָפֿגע-
נומען באַ דער בורזשואַזיע און באַ די גוטבאָזיצער די
פּראָדוציר־מיטלען, האָט צום ערשטן מאל אין דער מענטש־
לעכער געשיכטע באַשאַפֿן און פאַרפֿעסטיקט די דיקטאַטור
פֿונעם פּראָלעטאַריאַט אין אַ ריזיק לאַנד, האָט פאַרווירק־
לעכט אין לעבן אַ נײַעם, סאָוועטישן טיפֿ מעלדזשע
און געמאַכט דעם אָנהייב פֿון דער צווישנפֿעלֵקער־ע-
כער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציע.
אַפֿן גרונט פֿון דער מעכטיקער אַופֿטרייסלונג פֿונעם
גאַנצן וועלט־קאָפיטאַליזם, פֿון דער פאַרשאַרפֿונג פֿונעם
קלאַסנ־קאַמפֿ און אונטער דער אומיטלבאַרער ווירקונג פֿון
דער פּראָלעטאַרישער אָקטיאָבער־רעוואָלוציע איז פּאָרגע-
קומען אַ ריי רעוואָלוציעס און רעוואָלוציאָנערע אַרײַס-
טערענונגען סײַ אַפֿן אייראָפּיישן קאָנטינענט, סײַ אין די

קאָלעאָנאַלע און האַלב־קאָלעאָנאַלע לענדער: אין יאנוואר
1918 יאָר—די ארבעטער־רעוואָלוציע אין פּוילאנד; אין
אוגוסט 1918 יאָר—די אזויגערופענע „ריזבוטנ“ אין יאפאָ
ניע; אין נאָיאבער 1918 יאָר—די רעוואָלוציעס אין עסטרייך און
אין דייטשלאנד, וועלכע האָבן אראָפגעוואָרפן דעם רעזשים
פון די האַלב־פעאָדאלע מאָנארכיעס; אין מארט 1919 יאָר—
די פראָלעטארישע רעוואָלוציע אין אונגארן און דער
אופשטאנד אין קאָרייע; אין אפרעל 1919 יאָר—די סאָוועט־
מאכט אין ביערן; אין יאנואר 1920 יאָר—די בורזשאז
נאַציאָנאַלע רעוואָלוציע אין טערקיי; אין סענטאבער
1920 יאָר—דאָס פארכאפן די פאבריקן דורכ די ארבעטער
אין איטאליע; אין מארט 1921 יאָר—דער אופשטאנד פון
די פאָרגעשריטענע ארבעטער אין דייטשלאנד; אין סענ-
טיאבער 1923 יאָר—דער אופשטאנד אין באָלאַריע; אין
הארבסט 1923 יאָר—דער רעוואָלוציאָנער קריוס אין
דייטשלאנד; אין דעקאבער 1924 יאָר—דער אופשטאנד
אין עסטלאנד; אין אפרעל 1925 יאָר—דער אופשטאנד אין
מאראקע; אין אוגוסט—אין סיריע; אין מיי 1926 יאָר—דער
אלגעמיינער שטרייך אין ענגלאנד; אין יולי 1927 יאָר—
דער ארבעטער־אופשטאנד אין וויי. די אלע פאקטן,
און צולעצט אזוינע געשעענישן, ווי דער אופשטאנד אין
אינדאָנעזיע, די טיפע ברויזונג אין אינדיע, די גרויסע כח־
נעזישע רעוואָלוציע, וועלכע האָט אופגעטרייסלט דעם
גאנצן אויטשישן קאָנטינענט,—זיינען רינגען פון איינ צווישן
פעלקערלעכ־רעוואָלוציאָנערער קייט, באשטאנד־טיילן פונעם
טיפסטן אלגעמיינעם קריוס פונעם קאפיטאליזם, דערדאָזיג

קער צווישנפעלקער לעב-רעוואָליוציאָנערער פראָצעס האָט
 ארומגעכאפט אי זעמ אומיטלבארן קאמפ פאר דער דיק-
 טאטור פונעם פראָלעטאריאט, אי די נאציאָנאל-באפרייע-
 רישע מילכאָמעס, אי די קאָלאָניאלע אופשטאנדן קעגן
 אימפעריאליזם, וועלכע זיינען אומצערנייטבאר פארבונדן מיט
 דער אגרארער באוועגונג פון מיליאָניקע מאסן פויערטומ.
 גוואלטיקע מאסן פון דער מענטשהייט זיינען אזוי ארומ
 אריינגעצויגן געוואָרן אין דעם רעוואָליוציאָנערן שטראָם.
 די וועלט-געשיכטע איז ארײַנגעטרײַט אין א נײַער פאזע
 פון איר אנטוויקלונג, אינא פאזע פון א דויערנדיקן אלגעמיי-
 נעם קריזיס פון דער קאפיטאליסטישער סיסטעם. דערביי
 האָט די איינהייט פון דער וועלט-ווירטשאפט געפונען איר
 אויסדרוק אין דעם אינטערנאציאָנאלן כאראקטער פון דער
 רעוואָליוציע, און די נייט-גלייכמעסיקייט אין דער אנטוויק-
 לונג פון אירע באזונדערע טיילן—אין דער פארשידנציי-
 טיקייט פון דער רעוואָליוציע אין באזונדערע לענדער.
 די ערשטע פרווון פון א רעוואָליוציאָנערער איבער-
 קערעניש, וועלכע זיינען ארויסגעוואקסן אפ דער באזע
 פונעם שארפן קריזיס פונעם קאפיטאליזם (פון די
 יאָרן 1918 — 1921), האָבן זיך פארענדיקט מיטן
 זיג און מיט דער פארפעסטיקונג פון דער פראָלעטארישער
 דיקטאטור אין פסער און מיטן דורכפאל פונעם פראָלעטא-
 ריאט אין א גאנצער ריי אנדערע לענדער. די דאָזיקע דורכפאלן
 זיינען אין דער ערשטער ריי א רעוולטאט פון דער פא-
 רעטערישער טאקטיק פון די סאָציאַל-דעמאָקראטישע פירער
 און פון די רעפאָרמיסטישע לידערס פון דער פראָפעסיאָ-

נעלער באוועגונג, ווי אויכ א רעוולטאט דערפון, וואָס די קאָמוניסטן האָבן נאָך נישט געהאט פאר זיך די מערהייט פונעם ארבעטער־קלאַס און אינא גאנצער ריי וויכטיקסטע לענדער איז נאָך ביכלאז קיין קאָמוניסטישע פארטייען נישט געווען. אפן גרונט פון דידאָזיקע דורכפאלן, וועלכע האָבן געשאפן די מעגלעכקייט צו פארשטארקן די עקספּלואַטאָר טאציע פון די פּראָלעטארישע מאסן און פון די קאָלאָניאַלע פעלקער, אפן גרונט פון שארפ אראָפּגעצונגייער לעבנס־ניוואָ, האָט די בורזשואַזיע דערגרייכט א טיילווייזע סטאביליזאציע פון די קאפיטאליסטישע פארהעלטענישן.

2. דער רעוואָלוציאָנערער קריזיס און די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע סאָציאַל־דעמאָקראטיע

א באזונדער באַרייטונג, אלס די גרעסטע קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע קראפט, וועלכע האָט אקטיוו געקעמפט קעגן דער רעוואָלוציע און האָט אקטיוו געשטיצט די טיילווייזע סטאביליזאציע פונעם קאפיטאַל, האָבן אינעם גאנצן פון דער אינטערנאַציאָנאַלער רעוואָלוציע באקומען די אָנפירנדיקע קאדערן פון די סאָציאַל־דעמאָקראטישע פארטייען און פון די רעפּאַרמיסטישע פּראָפּעסאַנעלע פאָרײַגען, און פון דער צווייטער זײַט, די קאפיטאליסטישע קאמפּאַרגאניזאציעס פון פאשיסטישן טיפּ.

דער מילכאָמע־קריזיס פון די יאָרן 1914 — 1918 איז באגלייט געווען מיט א שענדלעכן קראכ פון דעם

סאַציאל-דעמאָקראטישן צווייטן אינטער-
נאַציאָנאַל. אינ פּוֹלן ווידערשפּרוכ מיטן טעזיס פונ
מאַרקס-ענגעלסעס. קאָמוניסטישן מאניפעסט" וועגן דעם,
אז באמ קאפיטאליזם האָבן גיט די פראָלעטאריער קיין
פאָטערלאנד, אינ פּוֹלן ווידערשפּרוכ מיט די אַנטי-מיליטאַרע-
רעוואָלוציעס פונעם שטוטגארטער און באזעלער קאָנגרעסן,
האָבן די לידערס פון די נאַציאָנאַלע סאַציאל-דעמאָקרא-
טישע פארטייען, מיט איינצלנע אויסנאמען, געשטימט פאר
די מיליטאַרע קרעדיטן, אנטשיידן ארויסגעוואָגט זיך פאר
פארטיידיקן די אימפּעריאַליסטישע, פאָטערלענדער" (ד. ה.
די מערלישע אָרגאַניזאציעס פון דער אימפּעריאַליסטישער
בורשוואַזיע) און אָנשטאָט צו פירן א קאַמף קעגן דער
אימפּעריאַליסטישער מיליטאַרע, זיינען זיי געוואָרן אירע
געטרייע סאָלדאַטן, פראָפּאגאַנדיסטן און באזינגער (דער
סאַציאל-פאַטריוטיזם, וועלכער וואקסט אריבער אין סאָ-
ציאל-אימפּעריאַליזם). אינעם פאָלגנדיקן פערלאָך האָט די
סאַציאל-דעמאָקראטיע געשטיצט די רויבערישע אָפּמאַכען
(בריסק, ווערסאַל); זי איז ארויסגעטראָטן, ווי אן אקטיווע
קראפט אפ דער זייט פון די גענעראלן ביים די בלוטיקע
אונטערדריקונגען פון די פראָלעטארישע אופשטאנדן (נאַס-
קע); זי האָט געפירט א באַוואָפנטן קאַמף קעגן דער ער-
שטער פראָלעטארישער רעפּובליק (סאָוועטן-רוסלאַנד); זי האָט
פארעטעריש געפעלשט דעם פראָלעטאריאט, וועלכער האָט זיך
געשטעלט בא דער מאכט (אונגארן); זי איז אריינגעטראָטן
אין דער אימפּעריאַליסטישער פעלקער-ליגע (טאָמאַ, פאָל
באַנקור, וואנדערוועלדע); זי האָט זיך דירעקט געשטעלט אפ

דער זייט פון די אימפעריאליסטישע שקלאפן באזיצער
 קעגן די קאלאניאלע שקלאפן (די ענגלישע ארבעטער-
 פארטיי); זי האט אקטיוו געשטיצט די רעאקציאנערסטע
 הענקער פונעם ארבעטער-קלאס (באלגאריע, פוילן); זי
 האט גענומען אפ זיך די איניציאטיוו פון אימפעריאלי-
 סטישע „קריגס-געזעצן“ (פראנקרייך); זי האט פאראטן דעם
 גרויסן אלגעמיינעם שטרייך פונעם ענגלישן פראלעטאריאט;
 זי האט געהאלפן צו דערשטיקן דעם בערגער-שטרייך; זי
 האט געהאלפן און העלפט שטיקן כינע און אינדיע (מאק-
 דאנאלדס רעגירונג); זי איז דער פראפאגאנדיסט פון דער
 אימפעריאליסטישער פעלקער-ליגע, דער אגיסטאטער פונעם
 קאפיטאל און די ארגאניזירנדיקע קראפט אינעם קאמפ
 קעגן דער דיקטאטור פונעם פראלעטאריאט אין פסער
 (קאוטסקי, הילפערדינג).

סיסטעמאטיש דורכפירנדיק דיראזיקע קאנטר-רעוואָליר-
 ציאָנערע פּאָליטיק, אָפּערירט די סאָציאַל-דעמאָקראטיע מיט
 אירע צוויי פּליגלען: דער רעכטער פּליגל פון דער סאָ-
 ציאַל-דעמאָקראטיע, דער אָפּן קאָנטר-רעוואָלירציאָנערער, איז
 נייטיק פאר אונטערהאנדלונגען און פאר א דירעקטער
 פארבינדונג מיט דער בורזשואזיע, דער „לינקער“, —
 קעדיי אפ א באזונדער קונציקן אויפן אָפּצונארן די אר-
 בעטער. די „לינקע“ סאָציאַל-דעמאָקראטיע, וועלכע שפּילט
 מיט דער פאציפּיסטישער און צומאָל אפּילע מיט דער רע-
 וואָלירציאָנערער פראזע, טרעט אינדערעמעסן ארויס קעגן
 די ארבעטער, באזונדערס אין די סאמע קריטישע מאָמענטן
 (די ענגלישע „אומאָפהענגיקע“ און די „לינקע“ פירער)

פונעם גענעראל־ראט ביים דעם אלגעמיינעם שטריק אין 1926 יאָר, אָטאָ באַזער און קאַמפּ ביים דעם ווינער אופֿ־שטאנד א.א.וו.), און זי איז דעריבער די סאַמע געפערלעכע פראָקציע פון די סאָציאַל־דעמאָקראַטישע פארטייען. באַדי־נענדיק די אינטערעסן פון דער בורזשואַזיע צווישן דעם אַרבעטער־קלאַס און שטייענדיק אינגאנצן אפן באָדן פון קלאַס־מיטאַרבעט און קאָאָליציע מיט דער בורזשואַזיע, איז די סאָציאַל־דעמאָקראַטיע צייטנווייז געצווינגען אַריבערצוגיין אַז דער לאַגע פון אַן אָפּאָזיציע־אַנעלער פארטיי און אפילו ס׳מולירט, אז זי פארטיידיקט די קלאַס־אינטערעסן פונעם פראָלעטאריאט אין זײַן עקאָנאָמישן קאַמפּ בלויז קעדיי, געווינענדיק דערום דעם צוטרוי פון א טייל פונעם אַרבע־טער־קלאַס, נאָך שענדלעכער צו פאראטן זײַנע דויערנדיקע אינטערעסן, באַזונדערס ביים אַנטשיידענע קלאַס־שלאַכטן. די גרונט־ראַץ פון דער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע באַשטייט אַיצט אין אַרונטערײַסן די נייטיקע קאַמפּס־איינהייט פונעם פראָלעטאריאט אין זײַן קאַמפּ קעגן דעם אימפּעריאַליזם. צעשפאלטנדיק און דעזאָרגאַניזירנדיק דעם איינהייטלעכע פראָנט פון פראָלעטארישן קאַמפּ קעגן דעם קאַפיטאַל, איז די סאָציאַל־דעמאָקראַטיע דער הויפט־אַנשפּאַר פונעם אימפּעריאַליזם אינעם אַרבעטער־קלאַס. די צווישנפעלקער־לעכע סאָציאַל־דעמאָקראַטיע פון אַלע שאַטירונגען, דער צווייטער אינטערנאַציאָנאַל און זײַן פּיל־אַלע פראָפּאַריינישע אָפּטיילונג, די אַמסטערדאַמער פאַרייניקונג פון די פראָ־פאַרייניגען, זײַנען אזוי אַרומ געוואָרן א רעזערוו פאַר דער בורזשואַזער געזעלשאַפט, איר זיכערסטער אָנשפּאַר.

3. דער קרליס פונעם קאפיטאליזם און פאשיזם

צוליב מיט דער סאציאל-דעמאקראטיע, מיט וועמעס הילף די בורשואזיע דריקט אונטער די ארבעטער אָדער זי שרעפערט איין זייער קלאסנ-וואכזאמקייט, טרעט ארויס דער פאשיזם.

די עפאכע פון אימפעריאליזם, די פארשארפונג פונעם קלאסנ-קאמף און דער אָנוויקס, באזונדערס נאָך דער אימ-פעריאליסטישער וועלט-מיליטאַרע, פון עלעמענטן פון ביר-גער-קריג, האָבן געבראכט צום באנקראַט פונעם פארלא-מענטאריזם. דערפון שטאמען די „נייע“ מעטאָדן און פאָרמען פון רעגירן (צום ביישפיל, די סיסטעם פון קליינע קאבי-נעטן, דאָס באשאפן אָליגארכישע הינטערקוליסנ-גרופן, דאָס פאלן און די פאלסיפֿיצירונג פון דער ראָל פון דער „פאָלקס-פאָרשטייערשאפט“, דאָס פארקירצן און פאר-ניכטן די „דעמאָקראטישע פרייהייטן“ א.א.וו.) דערדאָזיקער פראָצעס פון אָנגריפֿ מיט דער בורשואז-אימפעריאליסטי-שער רעאקציע באקומט באַ באזונדערע היסטאָרישע באדינ-גונגען די פאָרם פון פאשיזם. אוינע באדינגונגען זיינען: די נישטאנדהאפטיקייט פון די קאפיטאליסטישע פאר-העלטענישן; די אָנוועזנהייט פון באדייטנדיקע דעקלאסירטע סאציאלע עלעמענטן, די פאראַרעמונג פון די ברייטע שיכטן שטאַטישער קליינ-בורשואזיע און אינטעליגענצ; די אומ-צופרידנהייט פון דער דאָרפישער קליינ-בורשואזיע, צו-לעצט, די שטענדיקע סאקאָנע פון מאסנ-ארויסטרעטונגען פונעם פראָלעטאריאט. קעדיי צו זיכערן פאר זיך א גרע-

סערע שטאנדהאפטקייט פון דער מאכט, איר פעסטקייט
 און באשטענדיקייט, איז די בורזשואזיע אלץ מער און
 מער געצווונגען אריבערצוגיין פון דער פארלאמענט-סיס-
 טעם צום פאשיסטישן מעטאָד, וועלכער איז אומאָפהענגיק
 פון די צווישן-פארטייִשע פארהעלטענישן און קאָמבינא-
 ציעס. דערדאָזיקער מעטאָד איז א מעטאָד פון אומיטל-
 בארער דיקטאטור, וואָס איז אידעאָלאָגיש צוגעדעקט מיט
 דער „אלנאציאָנאלער אירייע“. און מיט א פאָרשטייער-
 שאפט פון „פּראָפעסיעס“ (אין טאָכ גענומען, איז עס א פאָר-
 שטייערשאפט פון פארשיידענע גרופּן פון די הערשנדיקע
 קלאסן), א מעטאָד פון אויסנוצן די אומצופרידנקייט פון
 די קליינבירגערלעכע, אינטעליגענטישע א.א.וו. מאסן דורך
 אן אייגנארטיקער סאָציאַל-דעמאָגאָגיע (אנטיסעמיטיזם, טייל-
 ווייזע אויספאלן קעגן דעם וואָכערישן קאפיטאַל, אופגע-
 רענטקייט קעגן דער פארלאמענטישער „ריידאָרניע“) און
 דורך קאָרופּציע אין דער פאָרם פון באשאפן א צוואמענ-
 באהעפטע און באצאָלטע היערארכיע פון די פאשיסטישע
 קאמפ-גרופּן, פונעם פארטייִשן אפאראט און באאמטנטום;
 דערביי שטרעבט דער פאשיזם אריינצודרינגען אויך אין
 דער ארבעטער-סוויזע, ווערבינדן די אמערסטן אָפּגע-
 שטאנענע שיכטן ארבעטער, אויסנוצנדיק זייער אומצו-
 פרידנקייט, די פאסיווקייט פון דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע
 א.א.וו. די הויפט-אופגאבע פונעם פאשיזם איז צעגראָמירן דעם
 רעוואָלוציאָנערג ארבעטער-אוואנגארד, ד. ה. די קאָמוניס-
 טישע שיכטן פונעם פראָלעטאריאט און זייער קאָרענ-
 באשטאנד, די קאָמבינאציע פון סאָציאַלער דעמאָגאָגיע,

קארופציע און אקטיוון ווייסן טערפאר, צוגלייך מיט אויסער-
געוויינלעכער אימפעריאליסטישער אגרעסיווקייט איז דער
ספערע פון אויסערלעכער פאליטיק זינען די כאראק-
טעריסטישע שטריכן פונעם פאשיוזם. איז די באזונדערס
קריטישע פערזאנ פאר דער בורזשואזיע נוצט אויס דער
פאשיוזם די אנטיקאפיטאליסטישע פראזעאָלאָגיע, אָבער ווי
נאָר ער פארפעסטיקט זיך באמ רודער פון דער מעלכע-מאכט,
ווייזט ער זיך אלץ מער ארויס אלס טעראריסטישע דיקטאט-
טור פון דעם גרויסן קאפיטאל, פארלירנדיק אפן וועג
זינען אנטיקאפיטאליסטישע קלאפער-געצייג.

צופאסטנדיק זיך צו דער ענדערונג פון דער פאליטישער
קאניונקטור, נוצט אויס די בורזשואזיע אי די מעטאָדן פון
פאשיוזם, אי די מעטאָדן פון קאָאליציע מיט דער סאָציאל-
דעמאָקראטיע, דערבײַ שפילט די סאָציאל-דעמאָקראטיע נישט
זעלטן (איז די סאמע קריטישע מאַמענט פאר דער בור-
זשואזיע) א פאשיסטישע ראָל. איז איר אנטוויקלונג-גאנג
ווייזט זי ארויס פאשיסטישע טענדענצן, וואָס דאָס שטערט
איר נישט בא אן אנדער פאליטישער קאניונקטור צו פראָג-
דירן קעגן דער בורזשואזער רעגירונג אלס אַפּאָזיצײַאָנעלע
פארטיי. דער מעטאָד פון פאשיוזם און דער מעטאָד פון
קאָאליציע מיט דער סאָציאל-דעמאָקראטיע, וואָס ביידע זײַ-
נען זיי מעטאָדן. אומגעוויינלעכע פארן נאָרמאלן קאפי-
טאליזם און וואָס דאָס זינען סימאָנים פונעם אלגעמיינעם
קאפיטאליסטישן קרויס, נוצט די בורזשואזיע אויס אפ-
צו פארלאנגזאמען דעם פאָרויסמארש פון דער רעוואָ-
לוציע.

4. ווידערשפרוכן פון דער קאפיטאליסטישער סטאביליזאציע און די אומפארמיידלעכקייט פון א רעוואָלוציאָנערן קראַכ פונעם קאפיטאליזם

די דערפארונג פון דער גאנצער היסטארישער נאָכמיל-
כאַמעדיקער עפאָכע דערווייט, אז די סטאביליזאציע פונעם
קאפיטאליזם, וועלכע איז דערגרייכט געוואָרן דורך דער-
שטיקן דעם ארבעטער-קלאַס און דורך א סיסטעמאטישן
דרוק אפ זיין לעבנס-ניוואָ, קאָנ זיין נאָר א טיילווייזע,
צייטווייליקע, פוילע.

די שפּרונגארטיקע און פיבערהאפטע אנטוויקלונג פון
דער טעכניק, וועלכע גרענעצט אין אייניקע לענדער מיט
א נייער טעכנישער איבערקערעניש, דער פארגיכערטער
פראָצעס פון קאָנצענטראַציע און צענטראַליזאציע פונעם
קאפיטאל, די באשאפונג פון ריזיקע טרעסטן, „נאציאָ-
נאלע“ און „אינטערנאציאָנאלע“ מאָנאָפאָלן, דער צונויפ-
וויקס פון די טרעסטן מיט דער מערליכישער מאכט, דער
וויקס פון דער קאפיטאליסטישער וועלט-ווירטשאפט קאָנע-
ניט, פונדעסטוועגן, בייקומען דעם אלגעמיינעם קריזיס פון
דער קאפיטאליסטישער סיסטעם. די צעשפאלטונג פון דער
וועלט-ווירטשאפט אפ א קאפיטאליסטישן און סאָציאליס-
טישן סעקטאָרן, די פארשמעלערונג פון די מערק, די
אנטיאימפעריליסטישע באוועגונג אין די קאָלאָניעס פאר-
שארפן אפן העכסטן גראד אלע ווידערשפרוכן פונעם קאפי-
טאליזם, וועלכער אנטוויקלט זיך אפ א נייער נאָכמיל-

מעדיקער באזע. דער טעכנישער פראגראם גופע און די רא-
 ציאנאליזאציע פון דער אינדוסטריע, וואָס די צווייטע זייט
 זייערע איז דאָס פארמאכט און ליקווידירט א ריי אונטער-
 נעמונגען, דאָס באגרענעצט די פראָדוקציע, די אָנראכמאָ-
 נעסדיקע און רויבערישע עקספּלאַטאציע פון דער ארבעט-
 קראפט, ברענגעט צו קאָלאָסאלע, נאָכ פריער ניט געזעענער,
 כראָנישער ארבעטלאָזיקייט. עס ווערט א פאקט די אבסאָ-
 ליוטע פארערגערונג פון דער לאגע פונעם ארבעטער-
 קלאָס אפילע אינ א ריי אנטוויקלטע קאפיטאליסטישע לענ-
 דער. דער ווקס פון דער קאָנקורענץ צווישן די אימפע-
 ריאליסטישע לענדער און די שטענדיקע מילכאָמע-געפאר,
 די אָנוואקסנדיקע אָנגעשטרענגטקייט פון די קלאסן-קאָנ-
 פליקטן שאפן פאָרהאנאָכעט פאר א נייעם, נאָכ העכערן
 עטאפּ אינ דער אנטוויקלונג פונעם אלגעמיינעם קריזיס
 פונעם קאפיטאליזם און אינ דער אנטוויקלונג פון דער
 פראָלעטארישער וועלט-רעוואָלוציע.

אינ רעוואַטאט פון ערשטן טור אימפעריאליסטישע מיל-
 כאָמעס (די וועלט-מילכאָמע פון די יאָרן 1914--1918) און
 פונעם אָקטיאבער-זיג פונעם ארבעטער-קלאָס אינ דער גע-
 וועזענער אימפעריע פונעם רוסלענדישן צאר, איז די
 וועלט-ווירטשאפט צעשפּאַלטן געוואָרן אפ צוויי פרינציפיעל-
 פיינטלעכע לאגערן: דער לאגער פון די אימפעריא-
 ליסטישע מעלוכעס און די פראָלעטארישע דיק-
 טאטור אינ פּאָסער. די פארשיידנקייט אינ דער קלאסן-
 סטרוקטור, די פארשיידנקייט אינ דער קלאסן-נאטור פון
 דער מאכט, דער פרינציפיעלער אונטערשייד אינ די צילן

פון דער אינערלעכער און אויסערלעכער, פון דער עקאָנאָ-
מישער און קולטורעלער פאָליטיק, די פרינציפיעל-פאר-
שיידענע ריכטונג פון דער גאנצער אנטוויקלונג שטויסן
שארפ צונויף די קאפיטאליסטישע וועלט מיט דער מע-
לוכע פונעם זיגרייכע פראָלעטאריאט. אין די ראמען פון
דער פריער איינהייטלעכער וועלט-ווירטשאפט קעמפן צוויי
אנטאָגאניסטישע סיסטעמען: די סיסטעם פון קאפיטאליזם און
די סיסטעם פון סאָציאַליזם. דער קלאסנ-קאמפ, וועלכער איז
ביז איצט געפירט געוואָרן אין אויגע פאָרמען, ווען דער
פראָלעטאריאט האָט נישט געהאט קיין אייגענע מעלכע-
מאכט, ווערט איצט רעפראָדוצירט אין א גוואלטיקן,
בעמעס אלוועלטלעכע מאסשטאב, דערבלי האָט שוין דער אל-
וועלטלעכער ארבעטער-קלאס זינען אן אייגענע מעלכע,
דאָס איינציקע פאָטערלאנד פונעם אינטערנאציאָנאלן פראָ-
לעטאריאט. די עקזיסטענצ פונעם סאָוועטן-פארבאנד מיט
זיין אלוועלטלעכע אַינפלוס אפ די ארבעטנדיקע און אונ-
טערדיקטע מאסן איז שוין אליין פאר זיך דער בילדעט-
סטער אויסדרוק פונעם טיפסטן קריזיס אין דער קאפיטאליס-
טישער וועלט-סיסטעם און פון אזא פארברייטערונג און פאר-
שארפונג פונעם קלאסנ-קאמפ, וואָס איז נאָך אין דער
געשיכטע נישט געווען.

נישט זינענדיק אימשטאנד בייצוקומען אירע אינערלעכע
ווידערשפרכן, פרווהט זיך די קאפיטאליסטישע וועלט בא-
שאפן אינטערנאציאָנאלע פארייניקונגען (די פעלקער-ליגע)
מיטן הויפטציל: אָפּשטעלן דעם ראשיקן וואָס פונעם רע-
וואָליציאָנערן קריזיס, דערשטיקן דורכ א בלאָקאדע אָדער

דורך א מילכאָמע דעם פארבאנד פון די פראָלעטארישע
רעפובליקן. גלייכצייטיק באהעפטן זיך ארום דעם פססר
אלע קליינעס פונעם רעוואָלוציאָנערן פראָלעטאריאט און
פון די אונטערדריקטע קאָלאָניאלע מאכטן: קעגן דער ניט
פעסטער, פון אינעווייניק צעפרעסענער, נאָר ביז די
ציינער באוואָפנטער וועלט-קאָאליציע פונעם קאפיטאל
שטייט די איינהייטלעכע וועלט-קאָאליציע פון דער אר-
בעט. אזוי ארום איז אינעם רעזולטאט פונעם ערשטן טור
אימפעריאליסטישע מילכאָמעס אויסגעוואקסן א נײַער פרינ-
ציפיעלער ווידערשפּרוך פון אלעוועלטלעכ-היסטאָרישן מאס-
שטאב און באדיטונג: דער ווידערשפּרוך צווישן
פססר און דער קאפיטאליסטישער וועלט.
פון דער צווייטער זייט האָבן זיך פארשארפט אויך
די אנטאָגאניזמען אינעווייניק אין דעם קא-
פיטאליסטישן סעקטער פון דער וועלט-ווירט-
שאפט גופע. דער איבערוק פונעם עקאָנאָמישן וועלט-
צענטער אין די פארייניקטע שטאטן פון אמעריקע, די
פארוואנדלונג פון דער „דאָלאַר-רעפובליק“ אין א וועלט
עקספּלאַטאטער האָבן פארשארפט די באציאָגען צווישן די
פארייניקטע שטאטן און דעם אייראָפּיישן קאפיטאליזם,
אין דער ערשטער ריי דעם קאפיטאליזם פון גרויס-בוי-
טאניע. דער קאָנפליקט צווישן דעם סאמע מעכטיקן פון
די אלטע קאָנסערוואטיווע אימפעריאליסטישע לענדער,
גרויס-בריטאניע, און דעם גרעסטן לאנד פון יונגן אימ-
פעריאליזם, וואָס האָט שוין אויסגעקעמפט פאר זיך די
וועלט-העגעמאָניע, — די פארייניקטע שטאטן, — ווערט די

אקס פון די וועלט־קאָנפּליקטן צו־שן די מעלכעס פונעם
פּינאַנצ־קאפיטאַל. דייטשלאַנד, וועלכע איז באַרױבט געוואָרן
דורכן ווערסאַלער שאַלעם, איז ווירטשאפטלעך געקומען
צו זיך און שטעלט זיך ווידער אפן וועג פון אימפעריאַ־
ליסטישער פּאָליטיק און זי הויבט אפסניי אָן אַרױסטרעטן,
ווי אַן ערנסטער קאָנקורענט אפן וועלט־מאַרק. אפן שטילן
אַקעאן פלעכט זיך צונויף דער קנפּ ווידערשפּרוכן, וואָס
די וויכטיקסטע באַזע זייערע איז דער אמעריקאַנישאַפּאַ־
נישער קאָנפּליקט. ציגלייך מיט די דאָזיקע גרונטלעכע אַנ־
טאָגאַניזמען, אַנטוויקלענ זיך די אינטערעסן־ווידער־
שפּרוכן צווישן די זיך ענדערנדיקע און ניט שטאַנד־
האַפטיקע גרופירונגען פון מעלכעס, דערבײַ שפילן די
צווייטראַנגיקע מעלכעס די ראָל פון געהילפ־געווער אין
די הענט פון די אימפעריאַליסטישע אגענטן און זייערע
קאָאָליציעס.

דער וואָס פון דער פּראָדוציר־פּייקניט פונעם וועלט־
קאָליטאַליסטישן אינדוסטריעלן אפּאַראַט באַ די באַדינגונג־
גען, ווען אַין רעזולטאַט פון דער מילכאַמע זײַנען די
אינערלעכע מערק פון אייראָפּע פאַרשמעלערט געוואָרן,
ווען פון דער ספּערע פון ריינ־קאפיטאַליסטישן אומזאַצ
איז אַרױסגעזאַלן דער סאָוועטנפאַרבאַנד, ווען די וויכ־
טיקסטע רױוואַרג־און הייצוואַרג־קוואַלן זײַנען אפן העכסטן
ראַד מאָנאָפּאָליזירט, — ברענגט דערצו, אַז די קאָנפּליקטן
צווישן די קאפיטאַליסטישע מעלכעס זאָלן זיך אַלץ מער
אַנטוויקלענ. דער „פּריזלעכער“ קאַמפּ פאַר נאַפּט, קאַוואַשק,
בױמוואָל, קוילן, מעטאַל, פאַר אַ נײַער איבערפאַרטיילונג

פונ די מערק און אינוועסטיציע-ספערן פונ קאפיטאל פירט
אומפארמיידלעך צו א נייער וועלט-מילכאמע, וואָס
וועט זיין אלץ מער אויסדאָטעריש, וואָס גרעסערע דער-
פאלגן עס מאכט די קריגס-טעכניק, וועלכע אנטוויקלט זיך
מעשווענער ווייז.

גלייכצייטיק וואקסן די ווידערשפרוכן צווישן די מע-
טראָפאָליעס און די קאָלאָניאַלע און האלב-
קאָלאָניאַלע לענדער. די געוויסע אָפשוואַכונג פונעם
אייראָפּיישן אימפּעריאַליזם אין רעזולטאַט פון דער מיל-
כאָמע, די אנטוויקלונג פונעם קאפיטאַליזם אין די קאָלאָ-
ניעס, די ווירקונג פון דער סאָוועטישער רעוואָלוציע, די
צענטראָפּונאַלע טענדענצן אין דער וויכטיקסטער יאמ-און
קאָלאָניעס-מעלוכע—אין גרויס-בריטאַניע (קאנאדע, אוסט-
ראַליע, דאָרעמ-אפריקע)—האַבן פארלייכטערט די צעביי-
דונג פון אופשטאַנדן אין די קאָלאָניעס און האלב-קאָלאָ-
ניעס. די גרויסע כינעזישע רעוואָלוציע, וועלכע האָט
געבראַכט אין באוועגונג הונדערטער מיליאָנען פונעם
כינעזישן פאָלק, איז א גוואלטיקער דורכברוך אין דער
גאנצער אימפּעריאַליסטישער סיסטעם. די אָנפעהערלעכע
רעוואָלוציאָנערע יוירונג צווישן די הונדערטער מיליאָנען
כינעזישע ארבעטער און פויעריג דראָט צו צעברעכן די הער-
שאפט פון דער אימפּעריאַליסטישער וועלט-ציטאדעל—גרויס-
בריטאַניע. דער וואקס פון די טענדענצן, וואָס זיינען געצילט
קעגן דעם מעכטיקן אימפּעריאַליזם פון די פארייניקטע שטאטן
אין די לענדער פון דער לאטיינישער אמעריקע, זיינען
א קראפט, וועלכע רייסט ארויסטער די עקספּאנסיע פון

צאָפֿן-אמערקאנישן קאפיטאל. אזוי ארום איז דער רעוואָלוציאָנערער פּראָצעס אין די קאָלאָניעס, וועלכער ציט אריין אין קאמף מיטן אימפעריאליזם די גוואלטיקע מער-הייט פון דער באפעלקערונג אפ דער ערד, וואָס איז ארום-טערגעוואָרפֿן דער פינאנצ-קאפיטאליסטישער אָליגארכיע פון עטלעכע גרעסטע אימפעריאליסטישע „גרויסמאכטן“, דער פּראָצעס איז אויך אן אויסדרוק פונעם אָלגעמיינעם טיפֿן קריזיס פון דער קאפיטאליסטישער סיסטעם. אָבער אויך אין אייראָפּע, וווּ דער אימפעריאליזם האָט אוועקגע-שטעלט אונטער זיין שווערן שטיוול א ריי קליינע נא-ציעס, איז די נאציאָנאלע פראגע א פאקטער, וועלכער פארשארפט די אינערלעכע ווידערשפּרוכלן אינעם קאפי-טאליזם.

און צולעצט ווערט צייטיק דער רעוואָלוציאָנערער קריזיס מיט אומפארמיידלעכקייט אויך אין די אימפע-ריאליסטישע צענטרען גרופע: דער אָנגריפֿ פון דער בורזשואויע אפן ארבעטער-קלאס, אפ זיין לעבנס-ניוואָ, אפ זיינע אָרגאניזאציעס, אפ זיינע פאָליטישע רעכט, און דער וואָקס פונעם ווייטן טעראָר רופן ארויס א וואקסנדיקן ווידערשטאנד מיט אן די ברייטע מאסן פונעם פּראָלעטא-ריאט און א פארשארפונג פונעם קלאסן-קאמף צווישן דעם ארבעטער-קלאס און דעם טרעסטיפֿיצירטן קאפיטאל. די גראנדיעזע שלאכטן צווישן אריבעט און קאפיטאל; דער וואקסנדיקער פּראָצעס פון לינק ווערן פון די מאסן; דער וואָקס פונעם איינפלוס און אוטאָריטעט פון די קאָמוניס-טישע פארטייען; דער קאָלאָסאלער וואָקס פון סאָפּאָליטיקע

מיצאד די ברייטסטע ארבעטער-מאסנ צום לאנד פון דער
פראַלטארישער דיקטאטור, דאָס אלץ ווייזט קלאָר אָן אפּן
אָנוויקס פון א נײַעם רעוואָלוציאָנערן אופשטייג אין די
צענטרען פונעם אימפעריאליזם.

אזוי ארום, די סיסטעם פון וועלט-אימפעריאליזם, און
צוזאמען מיט איר אויכ די טיילווייזע סטאביליזאציע פונעם
קאפיטאליזם, ווערט צעפרעסן פון שארשיידענע עקן: פון
דער זייט פון די ווידערשפּרוכּן און קאָנפּליקטן צווישן די
אימפעריאליסטישע מעלדזשעס; פון דער זייט פון די מיליאָ-
ניקע קאָלאָניאַלע מאסן, וועלכע שטייען אופ צום קאמפּ;
פון דער זייט פונעם רעוואָלוציאָנערן פראַלעטאריאט פון
די מעטראָפאָליעס; צולעצט, פון דער זייט פונעם העגעמאָן
אין דער אַלדערלעכער רעוואָלוציאָנערער באוועגונג—פון
דער פראַלעטארישער דיקטאטור אין פּסער. די אינטערנאַציאָ-
נאַלע רעוואָלוציע אנטוויקלט זיך.

קעגן איר זאמלט זייע קויכעס דער אימפעריאליזם.
עקספעריציעס קעגן די קאָלאָניעס, א נײַע וועלט-מיליטאַרע,
א מאַרש קעגן פּסער שטעלט דער אימפעריאליזם אין טאָג-
אָרדענונג. דאָס וועט אומפאַרמיידלעך ברענגען דערצו,
אז עס זאָלן צעבונדן ווערן אלע קויכעס פון
דער צווישנפערלעכער רעוואָלוציע און
דער קאפיטאליזם זאָל אומפאַרמיידלעך אומ-
קומען.

III. דער ענדציק פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל איז דער וועלט-קאמוניזם

דער ענדציק, צו וועלכן עס שטרעבט דער קאמוניסטישער
אינטערנאציאנאל, איז פארבייטן די קאפיטאליסטישע וועלט-
ווירטשאפט אפ א וועלט-סיסטעם פון קאמוניזם.
די קאמוניסטישע געזעלשאפט, וועלכע ווערט צוגעגרייט
דורכן גאנצן גאנג פון דער היסטארישער אנטוויקלונג, איז
דער איינציקער אויסוועג פאר דער מענטשהייט, ווייל נאָר
זי פארניכטעט די ווידערשפּרוכן אינעם דער קאפיטאליסטישער
סיסטעם, וועלכע דראָענען דער מענטשהייט מיט דעגראדאציע
און אומקום.

די קאמוניסטישע אָרדענונג פארניכטעט די צעטיילונג
פון דער געזעלשאפט אפ קלאסן, דאָס הייסט, אז צוגלייך
מיטן פארניכטן די פראָדוציר-אנארכיע, פארניכטעט זי אלע
מינים און פאָרמען פון עקספּלואטירן און אונטערדריקן
איינע מענטשן דורך א צווייטן. אָנשטאָט די קעמפּנדיקע

קלאטנ קומענ מיטגלידער פונ אן איינהייטלעכער אלוועלט-
לעכער ארבעטער-אסאציאציע. צום ערשטן מאל איז דער
געשיכטע נעמט די מענטשהייט איר גוירל איז אירע איי-
גענע הענט. אָנשטאָט צו פארניכטן איז שלאכטן צווישן
קלאסן און פערקער אָן א צאל מענטשלעכע לעבנס און
אָנצאָליקע רייכטימער, ווענדעט די מענטשהייט איר גאנצע
ענערגיע אפ קעמפן מיט די נאטור-קייכעס, אפ אנטוויק-
לען און אופהייבן איר אייגענע קאלעקטיווע מאכט.
פארניכטנדיק דאָס פריוואט-אייגנטום אפ די פראָדוציר-
מיטלען, פארוואנדלענדיק זיי איז געווען שאפטלעכע אייגן-
טום, פארבייט זי וועלט-סיסטעם פונ קאָמוניזם די סטיכיינשע
קראפט פונ וועלט-מארק און קאָנקורענץ, דעם בלינדן
גאנג פונ געווען שאפטלעכער פראָדוקציע-אפ א באוויסט-
זיניקער און פלאנמעסיקער אָרגאניזאציע וואָס איז
געווענדעט אפ צו באפרידיקן די גיכ וואקסנדיקע גע-
וועלטלעכע באדערפענישן. צוזאמען מיטן פארניכטן
די פראָדוציר-אנארכיע און די קאָנקורענץ, ווערן פאר-
ניכטעט אויך די פארוויסטנדיקע קריזיסן און די נאָכ מער
פארוויסטנדיקע מילכאָמעס. דער קאָלאָסאלער פארשווענדונג
פונ די פראָדוציר-קייכעס און דער קאָנוולסיווער אנטוויק-
לונג פונ דער געוועלטלעכער ווערט דאָ אנטקעגנגעשטעלט
א פלאנמעסיקע פאראַרדענונג מיט אלע אירע מאטעריעלע
רעסורסן און אן אָנווייטיקדיקע עקאָנאָמישע אנטוויקלונג אפן
גרויס פונ אן אויבארגענעצטן, גלאטיקן און שנעלן אופ-
שטייג פונ די פראָדוציר-קייכעס. דאָס אָפשאפן פרי-
וואט-אייגנטום און דאָס פארשווינדן פונ די קלאסן פאר-

נ'כטן די עקספּלאַטאציע פון איין מענטשן דורך א צווייטן.
 די ארבעט הערט אופ צו זיין ארבעט אפן קלאסן-סוינע;
 זי הערט אופ צו זיין ברויז א מיטל צום לעבן און ווערט
 פארוואנדלט אין דער וויכטיקסטער לעבנס-באדערפעניש.
 עס פארשווינדט די אַרעמקייט, עס פארשווינדט די עקאָ-
 נאָמישע אומגלייכקייט צווישן מענטשן, דער דאלעס פון
 די פארשקלאפטע קלאסן, דער קלאַגעדיקער מאטערעלער
 לעבנס-ניוואָ ביכלאָ; עס פארשווינדט די מענטשן-היעראַר-
 כיע באַ דער ארבעט-צעטיילונג, און צוזאמען מיט דעם
 פארשווינדט אויך דער ווידערשפּור צווישן גייסטיקער
 און פיזישער ארבעט; עס פארשווינדט, צולעצט, אלע
 שפורן פון סאָציאַלער אומגלייכקייט צווישן די געשלעכטן.
 צוזאמען מיט דעם פארשווינדן אויך די אָרגאנען פון
 קלאסן-הערשאפט, אין דער ערשטער ריי די מעלכישע
 מאכט. זייענדיק די פארקערפערונג פון קלאסן-הערשאפט,
 שטארבט זי אָפּ אין דער מאַס, ווי עס שטארבן אָפּ די
 קלאסן. צוזאמען מיט איר שטארבן ביסלעכווייז אָפּ אלע
 און אלערליי צוואנג-נאָרמעס.

דאָס פארשווינדן פון די קלאסן ווערט באגלייט דורך
 דער פארגיכטונג פון יעטוידער מאָנאָפּאָל אַז בילדונג.
 קולטור ווערט אַן אַלגעמיינע דעראַבערונג, און דאָס אָרט
 פון די טרייעריקע קלאסן-אירעאָלאָגיעס פארנעמט די
 וויסנשאפטלעכע מאטערעאַליסטישע וועלט-אַנשויונגען. באַ
 אזא זאכלאַגע ווערט אומגעלעכ א וועלכע עס איז הער-
 שאפט פון מענטשן איבער מענטשן, און עס אנטפלעקט
 זיך א גוואלטיק פערד פארג געזעלשאפטלעכע אָפּקלייב און

פאר דער הארמאָנישער אנטוויקלונג פון אלע פלייקליטן,
וואָס זינגען פאראן אינעם מענטשן.
דעם וועקט פון די פראָרוצייר-קליכעס ווערן דאָ ניט גע-
שטעלט קיין שום גרענעצן פון א געזעלשאפטלעכן כא-
ראקטער. ניט קיין פריוואט-אייגנטום אפ פראָרוצייר-מיטלען,
ניט קיין אייגנציקע אויטרעכענונגען אפ רעוועכ, ניט קיין
קינסטלעכ-געשטיצטע אומוויסנהייט פון די מאסן, ניט קיין
אַרעמקייט צווישן זיי, וואָס פארהאלט דעם טעכנישן
פראָגרעס פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, קיינע
קאָאָאָסאָע ניטפראָדוקטיווע הויצאָעס עקזיסטירן ניט אין
דער קאָמוניסטישער געזעלשאפט. די נאטור-קליכעס און די
נאטור-באדינגונגען פון דער פראָדוקציע אין באזונדערע
וועלט-טיילן ווערן אויסגענוצט אפן צוועקמעסיקסטן אויפן,
עס ווערט פארניכטעט די קעגנזעצלעכקייט צווישן שטאָט
און דאָרף, די קעגנזעצלעכקייט, וואָס איז פארבונדן מיט
דעם סיסטעמאטישן אָפּשטייג פון דער לאנדווירטשאפט און
מיט דעם נידעריקן ניוואָ פון איר טעכניק; די מאַסימאלע
פאָרנייקונג פון דער וויסנשאפט און טעכניק, פון אויס-
פאָרשונג-ארבעט און פון איר פראַקטישער אָנווענדונג אין
סאמע ברייטסטן געזעלשאפטלעכן מאַסשטאב; די פלאַנ-
מעסיקע אָרגאניזאציע פון דער וויסנשאפטלעכער ארבעט
גופע; דאָס אָנווענדן די פולקומסטע מעטאָדן פון סטא-
טיסטישן דיסקאָנט און פון פלאַנמעסיקער ווירטשאפטלע-
כער רעגולירונג; די שטארקסטע אינערלעכע באוועגער פון
דער גאנצער סיסטעם — די שנעל-וואקסנדיקע געזעל-
שאפטלעכע באדערפענישן, — דאָס אלץ גאראנטירט דעם

מאקסימום פראָדוקטיווקייט פון דער געזעלשאפטלעכער ארבעט און באפרייט פון איר זינט די מענטשלעכע ענער- גיע פאר א מעכטיקן וויקס פון דער וויסנשאפט און קונסט.

די אנטוויקלונג פון די פראָדוציר-קויכעס פון דער אלועלעט- לעכער קאָמוניסטישער געזעלשאפט גיט א מעגלעכקייט פארן אופשטייג פונעם ווילשטאנד פון דער גאנצער מענטשן- מאסע און פאר דער מאקסימאלער פארקירצונג פון דער צייט, וואָס זי גיט אוועק אפ דער מאטעריעלער פראָדוקציע, און דאָס הייסט, אז זי גיט א מעגלעכקייט פאר אזא קור- טורעל אופבליי, וואָס איז אין דער געשיכטע ניט געווען געווען. דידאָליקע נייע קולטור פון דער צום ערשטן מאל פארייניקטער מענטשהייט, וועלכע האָט פארניכטעט אלע און אלערליי מעלכישע גרענעצן, וועט זיך, אין קעגנזאצ צום קאפיטאליזם, שטיצן אפ קלאָרע און דורכזיכטיקע באציאונגען צווישן מענטשן. דעריבער וועט זי אפ אייביק באגראַבן יעטוידער מיסטיק, רעליגיע, אבערגלויבנס און פאָררטיילן און וועט געבן א מעכטיקן שטויס פאר דער אנטוויקלונג פון דער אלע באזיגנדיקער וויסנשאפטלעכער דערקענטעניש.

דידאָליקע העכסטע סטאדיע פון קאָמוניזם, ווען די קאָמוניסטישע געזעלשאפט האָט זיך שוין אנטוויקלט אפ איר אייגענער באזע, ווען צוזאמען מיט דער אלזייטיקער אנטוויקלונג פון די מענטשן זיינען אינא א קלאָסאלער מאָס אויסגעוואָקסן אויך די געזעלשאפטלעכע פראָדוציר- קויכעס, ווען די געזעלשאפט-האָט שוין אָנגעשריבן אפ איר

פאָן. פון יעדערנ לויט זײַנע פייַקײַטן, יעדערנ לויט זײַנע
באדערפענישן!—דארפ אלס היסטאָרישן פאַרבאדינג האָבן
די נידעריקערע סטאדיע פון איר אנטוויקלונג, די סטא-
דיע פון סאַציאַליזם. דאָ גייט ערשט די קאָמוניס-
טישע געזעלשאפט ארויס פון דער קאפיטאליסטישער
געזעלשאפט, זי גייט ארויס אין אלע הינזיכטן—אין עקאָ-
נאָמישן, אין מאָראַלישן, אין גײַסטיקן—א באדעקטע מיט
געבורט-פלעקן פון דער אלטער געזעלשאפט, וואָס פון איר
שוים ווערט זי געבאָרן. די פראָדוציר-קויכעס פון סאַציאַ-
ליזם זײַנען נאָך נישט גענוג אנטוויקלט, קענען צו זיכערן די
פארטיילונג פון די ארבעט-פראָדוקטן לויט די באדערפענישן;
זיי ווערן פארטיילט לויט דער ארבעט. די ארבעט-צעטיי-
לונג, דאָס הייסט, דאָס פארפעסטיקן באשטימטע ארבעט-
פונקציעס פאר באשטימטע גרופן מענטשן, איז נאָך נישט
דיקוידירט, און באזונדערס איז נאָך נישט פארניכטעט אין
גרויס דער קעגנזאצ צווישן דער גײַסטיקער און פיזישער
ארבעט. נישט געקוקט אפ דער פארניכטונג, פון די קלאסן
זײַנען נאָך פאראן רעשטלעך פון דער אלטער קלאסן-
צעטיילונג פון דער געזעלשאפט, און דאָס הייסט, אויב
רעשטלעך פון דער פראָלעטארישער מעדלעכ-מאכט, פון
צוואנג, רעכט. עס בלייבן נאָך, הייסט עס, געוויסע שפורן פון
אומגלײַכקײַט, וואָס האָבן נאָך נישט באוויזן אָפצושטארבן. נישט
פארניכטעט און נישט דיקוידירט אינגאנצן איז נאָך דער
קעגנזאצ צווישן שטאַט און דאָרף. אָבער די אלע רעשט-
לעך פון דער אלטער געזעלשאפט ווערן נישט פארטייליקט
און נישט באשיצט דורך קיין שום געזעלשאפטלעכער קראפט.

זייענדיק פארבונדן מיט א באשטימטן אנטוויקלונג-ניוואָ פֿון
 די פראָדוציר-קויכעס, פארשווינדן זיי אינאיינעם גאנץ מיט
 דעם, ווי די מענטשהייט, א באפֿרעטע פֿון די קייטן פֿון
 דער קאפיטאליסטישער אָרדענונג, באהערשט אינאיינעם א שטענדיג
 טעמפֿ די נאטור-קויכעס, דערציט זיך אליין איבער, אינעם
 גייסט פֿון קאָמוניזם און גייט אריבער פֿון סאָציאליזם צום
 פֿולן קאָמוניזם.

IV. דער איבערגאנג-פערײַאָד פונעם קאפיטאליזם צום סאָציאליזם און די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט

1. דער איבערגאנג-פערײַאָד און די דעראָפערונג
פון דער מאכט דורכן פראָלעטאריאט

צווישן דער קאפיטאליסטישער און דער קאמוניסטישער
געזעלשאפט ליגט א פערײַאָד פון רעוואָלוציאָנערן איבער-
מאכן איינס אין דאָס צווייטע. אימ אנטשפּרעכט אויך דער
פאָליטישער איבערגאנג-פערײַאָד, אין וועלכן די מעלוכע
קאָן קיין אנדערע ניט זיין, סײַ דג די רעוואָלוציאָנ-
גערע דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.
דער איבערגאנג פון דער וועלט-דיקטאטור פונעם אימפע-
ריאליזם צו דער וועלט-דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט,
כאפט ארום א לאנגע פערײַאָד קאמפ פונעם פראָלעטאריאט,
זיינע דורכפאלן און זיגן; א פערײַאָד פון דויערנדיקן אלגע-
מיינעם קריזיס פון די קאפיטאליסטישע פארהעלטענישן
און אָנווקס פון די סאָציאליסטישע רעוואָלוציעס, דאָס

הייסט, בירגער־קייג פונעם פראָלעטאריאט קעגן דער בורג-
זשואזיע; א פערנאָד פון נאציאָנאלע מיליטאַרעם און קאָלאָ-
ניאַלע אופשטאנדן, וואָס אליין פאר זיך זיינען זיי ניט
קיינ סאָציאַליסטישע באוועגונגען פונעם רעוואָלוציאָנערן
פראָלעטאריאט, אָבער אַביעקטיוו ווערן זיי א באשטאנד־טייל
פון דער פראָלעטארישער וועלט־רעוואָלוציע, אפ וויפל זיי
ווייסן ארונטער די הערשאפט פונעם אימפעריאַליזם; א פער-
נאָד, וועלכער שליסט איין די גלייכצייטיקע עקזיסטענצ,
איינע לעבן דער אנדערער, פון דער קאפיטאַליסטישער און
סאָציאַליסטישער געזעלשאפטלעכ־עקנאָמישע סיסטעמען
איינעווייניק אין דער וועלט ווירטשאפט זייערע „פרידלעכע“
באצינגען און זייער באוואָפנט קאמפ; א פערנאָד פון
אויסבילדונג פון פארבאנד פון סאָציאַליסטישע סאָוועטישע
מעלוכעס, א פערנאָד פון מיליטאַרעם מיצאד די אימפעריאַלי-
סטישע מעלוכעס קעגן זיי, א פערנאָד פון זייער ארצ ענ-
גערער פארבינדונג מיט די קאָלאָניאַלע פעלקער א. א. וו.
די ניט־גלייכמעסיקייט פון דער עקאָנאָמישער און פאָלי-
טישער אנטוויקלונג איז אן אומבאדינגטער געזעץ פונעם
קאפיטאַליזם. דינאָזיקע ניט־גלייכמעסיקייט ווערט נאָך מער
פארשטארקט און פארשארפט אין דער עפאָכע פון אימפע-
ריאַליזם. דערפון איז געדרונגען, אז די אינטערנאציאָנאלע
פראָלעטארישע רעוואָלוציע קאָן ניט באטראכט ווערן, ווי
אן איינציקער און אומעטומיקער איינמאָליקער אקט. דער-
פון איז געדרונגען, אז עס איז מעגלעך דער זיג
פונעם סאָציאַליזם פריער אין אייניקע און אפילו אין איין, בא-
זונדער גענומען, קאפיטאַליסטיש לאנד. אָבער יעדער זיג

אזא פונעם פראָלעטאריאט פארברייטערט די באזע פון דער וועלט-רעוואָלוציע, און דאָס הייסט, אז ער פארשארפט נאָכ מער דעם אלגעמיינעם קריזיס פונעם קאפיטאליזם. די קאפיטאליסטישע סיסטעם אינגאנצן גענומען קומט אזוי ארום צו איר ענדגילטיקן קראכ. די דיקטאטור פונעם פינאנצ-קאפיטאל קומט אום, אָפטרעטנדיק איר אָרט דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.

אויב די בורזשואזע רעוואָלוציעס האָבן באדייט בלויז די פאָליטישע באפרייונג פון דער שוין איינגע-שטעלטער און עקאָנאָמיש-העוושנדיקער אָרדענונג פון די פראָדוציר-באציאָנען און האָבן איבערגעגעבן די מאכט פון די הענט פון איינ קלאס עקספּלואטאטערס אין די הענט פון א צווייטן קלאס עקספּלואטאטערס, איז די פראָלעטארישע רעוואָלוציע באדייט, אז דער פראָלעטאריאט רייסט זיך איבערגוואלט אריין אין דעם געביט פון פארמעגן-פארהעלטענישן פון דער בורזשואזער געזעלשאפט, ער עקספּראָפּריירט די עקספּלואטאטערישע קלאסן, און די מאכט גייט אריבער צו א קלאס, וועלכער שטעלט פאר זיך די אופגאבע ראדיקאל איבערצובויען דעם עקאָנאָמישן פונדאמענט פון דער געזעלשאפט און פאר-ניכטן יעטוידער עקספּלואטאציע פון מענטש דורך מענטש. פונדעסטוועגן, אויב די בורזשואזע רעוואָלוציעס האָבן בלויז אין מעשעכ פון יאָרהונדערטן געמאכט א סאָפּ צו דער פאָליטישער הערשאפט פון דער פעאָדאלער אריסטאָקראטיע אין דער גאנצער וועלט און צעבראָכן די דאָזיקע הערשאפט אין א ריי באזונדערע רעוואָלוציעס, איז די צווישנפעלקערלעכע

פראָלעטארישע רעוואָלוציע, כאָטש זי איז לאכלוטן ניט קיין איינמאָליקער אקט און כאפט ארום א גאנצע עפאָכע, וועט זי פונדעסטוועגן—אדאנק דער ענגערער פארבינדונג צווישן די לענדער—זיין אימשטאנד צו לייזן איר אופגאבע אין א מער גיכערן טערמין. ערשט נאָכן פולן אלוועלט־לעבן זיג פונעם פראָלעטאריאט און נאָך דער פארפעס־טיקונג פון זיין אלוועלטלעכער מאכט וועט קומען א דויד־ערנדיקע עפאָכע פון פארשטארקטן בויען די סאָציאלי־סטישע וועלט־ווירטשאפט.

די דערפֿאָבערונג פון דער מאכט דורכן פראָלעטאריאט איז א פאָרהאנאָכע פארן וויקס פון די סאָציאליסטישע ווירטשאפט־פארמען און פארן קול־טורעלן וויקס פונעם פראָלעטאריאט, וועלכער מאכט איבער זיין אייגענע נאטור, וועלכע ווערט רייפ צו זיין דער אָנ־פירער פון דער געזעלשאפט אין אלע לעבנס־געביטן, ציט אריין אין דעמדאָזיקן איבערארבעטונג־פראָצעס די איבע־ריקע קלאסן און דערמיט גופע שאפט ער א באַדנאָפֿ ביי־צוקומען די קלאסן גיכלאָר.

אינעם קאמף פאר דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און פאר דער שפעטערדיקער איבעראנדערונג פון דער געזעלשאפטלעכער אָרדענונג, ווערט קעגן דעם בלאָק פון די גוטבאזיצער און קאפיטאליסטן אָרגאניזירט א פארבאנד פון די ארבעטער און פויערימ, אונטער דער אידיי־שער און פאָליטישער העגעמאָניע פון די ארבעטער, א פארבאנד, וואָס ער איז די באזע פון דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.

דער איבערגאנג-פעריאָד אינגאנצן גענומען ווערט כאַ-
ראַקטעריזירט מיט אומראַכמאַנעסדיקן אונטערדריקן דעם
ווידערשטאנד פון די עקספּלואַטאטערס, מיט אַרגאניזירן די
סאָציאַליסטישע געזעלשאפט, מאַסנהאַפּטן איבערדערציען די
מענטשן אינעם גייסט פון סאָציאַליזם, מיט בעהאַדראָגנדיקן
בייקומען די קלאַסן. בלויז אינעם גאנג פון אויספירן די
דאָזיקע גרויסע היסטאָרישע אופגאַבן הויבט אָן די געזעל-
שאפט פונעם איבערגאנג-פעריאָד פאַרוואנדלט צו ווערן
אינאָם קאָמוניסטישער געזעלשאפט.

די דיקטאַטור פונעם וועלט-פראָלעטאריאט
איז אזוי ארום די נייטיקסטע און אנטשיידנדיקסטע פאָר-
האַנגע פאַרן איבערגאנג פון דער קאפיטאַליסטישער
וועלט-ווירטשאפט צו אַ סאָציאַליסטישער ווירטשאפט. זיי-
דאָזיקע דיקטאַטור קאָנרעאליזירט ווערן בלויז אלס רעזולטאַט
פונעם זיג פונעם סאָציאַליזם אין באַזונדערע לענדער
אָדער גרופּן לענדער, ווען די ניי-אויסגעבילדעטע פראָלע-
טארישע רעפּובליקן טרעטן אריין אין אַ פּעדעראטיווער
פאַרבינדונג מיט די שוין עקזיסטירנדיקע, ווען די נעץ פון
דידאָזיקע פּעדעראטיווע פאַרייניקונגען וואקסט, איינשליסנ-
דיק אין זיך אויך די קאָלאָניעס, וועלכע באַפרייען זיך
פון אימפּעריאַליסטישן יאָך; ווען די פּעדעראציע פון
אזעלכע רעפּובליקן ווערט סאָפּקאָלסאָפּ אַ וועלט-פאַר-
באַנד פון די סאָוועטישע סאָציאַליסטישע
רעפּובליקן, וועלכע פירט דורך די פאַרייניקונג
פון דער מענטשהייט אונטער דער העגעמאָניע פונעם אינ-
טערנאַציאָנאַלן, מעלכיש-אַרגאניזירטן פראָלעטאריאט.

די דערפֿאָבערונג פֿון דער מאכט דורכֿן
 פֿראָלעטאריאט איז ניט קיין פֿרידלעכע "דערפֿאָבערונג"
 פֿון דער גרייטער בורזשואזער מעלֿוכע-מאשינ, מיט
 דער הילף פֿון דערגרייכנ א פֿארלאמענטישע מערהייט. די
 בורזשואזיע באנוצט אלע מיטלען פֿון גוואלט און טערפֿאָר
 אפֿ צו פֿארהיטן און פֿארפעסטיקן איר רויבעריש אייגנטום
 און איר פֿאליטישע הערשאפט. די בורזשואזיע, פֿונקט ווי
 אינ די פֿריערדיקע צייטן דאָס פעאָדאלע אדלטום, קאָן ניט
 אָפֿטרעטן איר היסטאָרישן פֿלאַצ פֿאר א נײַעם קלאַס אָן
 דעם סאמע פֿארצווייפלטן און סאמע פֿארביטערטן קאמפֿ.
 דעריבער קאָן דער גוואלטאט פֿון דער בורזשואזיע צע-
 ברעכן ווערן בלויז דורכֿ הארבן גוואלטאט מיצאד דעם
 פֿראָלעטאריאט. די דערפֿאָבערונג פֿון דער מאכט דורכֿן פֿראָ-
 לעטאריאט באדייט איבערגוואלט אראָפּווארפֿן די בורזשואזיע.
 מאכט, צעשטערן דעם קאפיטאליסטישן מעלֿוכע-אפֿאראט
 (די בורזשואזיע ארמיי, די פֿאליציי, די ביוראָקראטישע
 היערארכיע, דעם געריכט, דעם פֿארלאמענט א. א. וו.)
 און פֿארבייטן אימ מיט נײַע אָרגאנען פֿון דער פֿראָ-
 לעטארישער מאכט, וועלכע זײַנען פֿריער פֿאר אלץ א גע-
 ציג אפֿ צו אונטערדריקן די עקספּלואטאטערס.

2. די דיקטאטור פֿונעם פֿראָלעטאריאט און די סאָוועטישע פֿאָרמ אירע

ווי עס האָט באוויזן די דערפֿארונג פֿון דער אָקטיאבער-
 רעוואָלוציע אין 1917 יאָר און פֿון דער אונגארישער
 רעוואָלוציע, וואָס האָט אומענדלעכ פֿארברייטערט די

דערפארונג פון דער פאריוזשער קאמונע אין 1871 יאָר,
אין די סאמע צוועקמעסיקע פאָרמ פון דער פראָלעטארי-
שער מעלכע-מאכט דער נײַער טיפ מעלכע, וועל-
כער אונטערשיידט זיך פרינציפיעל פון דער בורזשואזער
מעלכע ניט נאָר לויט זײַן קלאסנ-טאָך, נאָר אויך לויט
זײַן אינערלעכער סטרוקטור, נעמלעך, דער טיפ פון
א סאָוועטישער מעלכע. דאפקע דערדאָזיקער טיפ,
וועלכער וואקסט ארויס אומיטלבאר פון דער ברייטסטער
מאסנ-באוועגונג פון די ארבעטנדיקע, זיכערט די מאקסי-
מאלסטע אקטיווקייט פון די מאסנ און, דאָס הייסט, אויך
די מאקסימאלסטע גאראנטיע פארן ענדגילטיקן זיג.
די מעלכע פון סאָוועטישן טיפ, וואָס זי אין די העכסטע
פאָרמ פון דעמאָקראטיע, נעמלעך, פון פראָלעטארישער
דעמאָקראטיע, שטייט שארף קעגן דער בורזשואזער
דעמאָקראטיע, וועלכע שטעלט מיט זיך פאָר א פארמאט-
קירטע פאָרמ פון בורזשואזער דיקטאטור. די סאָוועטישע
מעלכע פונעם פראָלעטאריאט אין זײַן דיקטאטור, זײַן
קלאסעווע אליינהערשאפט. אין קעגנזאצ צו דער בורזשוא-
זער דעמאָקראטיע, אנערקענט זי אָפן איר קלאסנ-כאראק-
טער, שטעלט אָפן פאר זיך די אופגאבע צו דערשטיקן די
עקספּלאטאטערס אין די אינטערעסן פֿון דער קאָלאָסאל-
סטער מערהײַט באפעלקערונג. זי נעמט אָפּ בא אירע קלאסנ-
פּײַנט די פאָליטישע רעכט, און בא ספעציפישע היסטאָריש-
געשאפענע באדינגונגען קען זי געבן א ריי צייטווייליקע
פאָרצוגן דעם פראָלעטאריאט מיטן צוועק צו פארפעסטיקן
זײַן אָנפירנדיקע ראָל, אין פארגלייך מיטן צעשטויבטן

קליינבירגער לעבן פויערטומ. אנטוואָפּענענדיק און דערשטיקן-
 דיק אירע קלאסנ־קעגנער, באטראכט די פראָלעטארישע
 מעלוכע אין דערוועלדיקער צייט דאָסדאָזיקע אָפּגעמענ די
 פאָליטישע רעכט און די געוויסע באגרענצונגען פון דער
 פרייהייט, ווי ציטווייליקע מיטלען פון קאמפ קעגן די
 פרווון פון די עקספּלואטאטערס צו פארטיידיקן אָדער
 צוריק אופצושטעלן זייערע פריוילעגיעס. זי שרייבט אָן
 אפ איר פאָן, אז דער פראָלעטאריאט האלט אין זיינע
 הענט די מאכט ניט אפ צו פארייביקן זי, ניט ארויסגייענ-
 דיק פון זיינע צעכישע און ענג־פראָצעסיאָנעלע אינטערעסן,
 נאָר קעריי אלץ מער צו פארייניקן די אָפּגעשטאנענע און
 צעשטויבטע מאסן דאָרפישע פראָלעטאריער און האלב-
 פראָלעטאריער, ווי אויכ די האָרעפאשנע פויערימ, מיט די
 אמערסטן פאָרגעשריטענע שיכטן ארבעטער, בייקומענדיק
 בעהאדראָנעדיק און סיסטעמאטיש די קלאסנ־צעטיילונג
 ביכלאל. די סאָוועטן, וועלכע זיינען אן אלץ ארומכאפנדי-
 קע פאָרמ פון פארייניקן און אָרגאניזירן די מאסן אונטער
 דער אָנפירונג פונעם פראָלעטאריאט, ציען פאקטיש אריין
 אין קאמפ און אין דער בויונג פון סאָציאַליזם די ברייט-
 סטע מאסן פראָלעטאריער, פויערימ און אלע ארבעטנדיקע,
 זיי ציען זיי אריין אפ דער פראקטיק אין דער ארבעט
 פון פארוואלטן מיט דער מעלוכע, זיי שטיצן זיכ אין זייער
 גאנצער ארבעט אפ די מאסנ־אָרגאניזאציעס פונעם ארבע-
 טער־קלאס, פארווירקלעכן א ברייטע דעמאָקראטיע צווישן
 די ארבעטנדיקע גופע און זיי שטייען צו די מאסן אָן אן
 ערעכ נעענטער, איידער יעטוידער אנדערע מאכט־פאָרמ.

דאָס רעכט איבערצוקלייבן דעלעגאטן, דאָס רעכט אָפצורופן
זיי, די פארייניקונג פון דער אויספירנדיקער און געזעצגעבער-
דישער מאכט; די וואלן ניט לויטן טעריטאָריעלן פרינציפ,
נאָר לויטן פראָדוציר-פרינציפ (פון פאבריקן, ווארשטאטן
א. א. וו.)—דאָס אלץ זיכערט דעם ארבעטער-קלאס און די
ברייטע מאסן ארבעטנדיקע, וועלכע גייען אונטער זיין
העגעמאָניע, א סיסטעמאטישן, אָנופהערלעכן און אקטיוון
אָנטייל אין אלע געזעלשאפטלעכע איניאַנימ—אין די ווירט-
שאפטלעכע, אלגעמיינ-פאָליטישע, מיליטערישע און קולטור-
רעלע—און דערמיט גופע פירן זיי דורכ א שארפע גרע-
נע צווישן דער בורשואז-פארלאמענטארישער רעפובליק
און דער סאָוועטישער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.
די בורשואזע דעמאָקראטיע, מיט איר פאָרמעלער גלייכ-
הייט פון די בירגער פארן געזעצ, שטיצט זיך אפ א שריי-
ענדיקער מאטעריעל-ווירטשאפטלעכער אומגלייכהייט צווישן
די קלאסן. לאָנדן אינגאנצן אומבארירט, פארטיידיקנדיק
און פארפעסטיקנדיק די מאָנאָפאָל פונעם קלאס קאפיטאל-
ליסטן און גרויסע ערדבאזיצער אפ די אנטשיידנדיקע
פראָדוציר-מיטלען, פארטאנדלט די בורשואזע דעמאָקרא-
טיע דערמיט גופע פאר די עקספּלואטירטע קלאסן, און אין דער
ערשטער ריי פארן פראָלעטאריאט, די פאָרמעלע גלייכהייט
פארן געזעצ, די דעמאָקראטישע רעכט און פרייהייטן,
וועלכע ווערן אין דער פראקטיק אונטערגעוואָרפן סיסטע-
מאטישע באגרענצונגען—אין א יורדישער פיקציע, און,
דאָס הייסט, אין א מיטל אָפצונארן און פארשקלאפן די
טאסן. אויסדריקנדיק די פאָליטישע הערשאפט פון

דער בורשואזיע, איז דעריבער די אויגערופענע דעמא-
קראטיע, א דעמאקראטיע א קאפיטאליסטישע. אָפּנעמענדיק
בא די עקספּלאַטאטערישע קלאסן די פּראָדוציר-מיטלען
און מאָנאָפּאָליזירנדיק די דאָזיקע פּראָדוציר-מיטלען איז די
הענט פונעם פּראָלעטאריאט, אלס הערשנדיקן קלאס, גא-
ראנטירט די סאָוועטישע מעלוכע פּריער פאר אלץ די
מאטעריעלע באדינגונגען אפצו פארווירק-
לעכן די רעכט פונעם ארבעטער-קלאס און פון די
ארבעטנדיקע ביכלאז, באוואַרענענדיק, אז די הייזער און
געזעלשאפטלעכע געביידעס, די דרוקערייען, די באוועגונג-
מיטלען א. א. וו. זאָלן געהערן צום ארבעטער-קלאס.
איז געבויט פון אלגעמיינ-פאליטישע רעכט
נעמט אָפּ די סאָוועטישע מעלוכע דידאָזיקע רעכט בא די
פיינט פון פאָלק און בא די עקספּלאַטאטערס, פארניכטעט
צום ערשטן מאָל ביזן סאָפּ די אומגלייכהייט פון די בירגער,
וועלכע איז באגרינדעט בא די עקספּלאַטאטערישע סיס-
טעמען אפן אונטערשייד פון געשלעכט, רעליגיע, נאציאָ-
נאליטעט. זי פירט איינ אינ דעמאָזיקן געבויט אזא
גלייכהייט, וואָס איז ניט דורכגעפירט אינ קיין איין בור-
זשואו לאנד; איז דערזעליקער צייט פירט אונטער די פּראָלע-
טארישע דיקטאטור אויך דאָ קעסיידער א מאטעריעלע באווע-
וועלכע גיט די מעגלעכקייט צו רעאליזירן די דידאָזיקע גלייכ-
הייט; אזעלכע זיינען די מאָסמיטלען, וועלכע אנטשקלאפן
די פרוי, העלפן מיט צו אינדוסטריאליזירן די געוועזענע
קאָלאָניעס א. א. וו.
די סאָוועטישע דעמאקראטיע איז אזוי

ארום א דעמאָקראטיע א פראָלעטארישע,
א דעמאָקראטיע פון די ארבעטנדיקע מאסן,
א דעמאָקראטיע קעגן די עקספּלואטא-
טערס.

די סאָוועטישע מעלכע פירט דורך די פולשטענדיקע
אנטוואָפּענונג פון דער בורזשואזיע און די קאָנצענטראציע
פונעם געווער אין די הענט פונעם פראָלעטאריאט; זי איז
די מעלכע פונעם באוואָפנטן פראָלעטאריאט. די
אַרגאניזאציע פון די באוואָפנטע קויכעס ווערט דאָ געבויט
אפן גרונט פונעם קלאסן-פרינציפ, וועלכער אנטשפּרעכט
דער גאנצער אָרדענונג פון דער פראָלעטארישער דיקטא-
טור און זיכערט די אָנפירנדיקע ראָל פונעם אינדוסטריעלן
פראָלעטאריאט. שטיצנדיק זיך אפּ דער רעוואָלוציאָנערער
דיסציפלין, זיכערט די דאָזיקע אַרגאניזאציע אין דערוועג-
ביקער צייט א שטענדיקע און ערנסטע פארבינדונג פון די
קעמפער פון דער רויטער ארמיי און פונעם פלאָט מיט
די ארבעטנדיקע מאסן, זייער אָנטייל אינעם פארוואלטן
מיטן לאנד און אין דער בויונג פונעם סאָציאליזם.

3. די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און די עקספּראָפּריאציע פון די עקספּראָפּריאטערס

דער זיגרייכער פראָלעטאריאט באנוצט זיך מיט דער
דעראַבערטער מאכט, ווי מיט א הייבער פון
דער עקאָנאָמישער איבערקערעניש, דאָס
הייסט, פונעם רעוואָלוציאָנערן איבעראנדערשן די פארמע-

גונג-פארהעלטענישן פונעם קאפיטאליזם איז באצוג צום סאציאליסטישן פראדוציר-אויפן. דער אויסגאנג-פונקט פאר דערדאזיקער גרעסטער עקאנאמישער רעוואלוציע איז די עקספראדירונג פון די גוטבאזיצער און קאפיטאליסטן, דאס הייסט, דאס פארוואנדלען דאס מאנאפאליסטישע אייגנטום פון דער בורזשואזיע אין אן אייגנטום פון דער פראלעטארישער מעלוכע.

איז דעם געביט שטעלט דער קאמוניסטישער אינטערנאציאנאל פארגנדיקע הויפט-אופגאבן פאר דער פראלעטארישער דיקטאטור.

א. אינדוסטריע, טראנספארט, פארבינדונג-דינסט

(א) קאנפסקירן און דורכפירן די פראלעטארישע נאציאנאליזאציע פון אלע גרויסע אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען (פאבריקן, זאוואדן, גרובנס, עלעקטרישע סטאנציעס), וועלכע געמינען זיך אין די הענט פונעם פריוואטן קאפיטאל, און איבערגעבן אין די הענט פון די סאָוועטן אלע מעלוכע כישע און קאמונאלע אונטערנעמונגען.

(ב) קאנפסקירן און דורכפירן די פראלעטארישע נאציאנאליזאציע פונעם פריוואט-קאפיטאליסטישן אייזנבאן, אוטאמאבילן-און וואסער-טראנספארט, ווי אויך פון די מיטלען פון לופט-טראנספארט (דעם האנדל-לופט-פלאַט און דעם פאסאזשירן-לופט-פלאַט), און איבערגעבן אין די הענט פון די סאָוועטן דאס מעלוכישע און קאמונאלע אייגנטום אפ אלערליי טראנספארט-מיטלען.

ג) קאָנפּיסקירן און דורכפירן די פּראָצעדורעס נאציאָנאַל־נאציאָנאַלע פון די פּריוואַט־קאפיטאַליסטישע פאַרבינדונג־מיטלען (טעלעגראַפ, טעלעפאָן, ראַדיו), און איבערגעבן אינ די הענט פון די סאָוועטן די מעלדונגען, מוניציפאַלע א. א. וו. פאַרבינדונג־דינסט.

ד) אָרגאַניזירן די ארבעטער־פאַרוואלטונג מיט דער אינ־דוסטריע. באשאפן מעלדונגען פאַרוואלטונג־אָרגאַנען באַדעם נאָענטסטן אַנטייל פון די פּראָפּעסיאָנעלע פאַרייגען אינ דערדאָזיקער פאַרוואלטונג. זיכערן די געהעריקע ראָל פון די פאַבריק־אויספירער קאָמיטעטן.

ה) אריבערפירן די ארבעט פון דער אינדוסטריע אפ צו באדינען די באדערפענישן פון די ברייטע מאסן ארבעטער־דיקע. רעאָרגאַניזירן די אינדוסטריע־געביטן, וועלכע פלעגן באפרידיקן דעם געברויכערישן נאָכפּרעג פון די הערשן־דיקע קלאסן (דוקסוס־זאכן א. ד. גל.). פאַרשטאַרקן די אינ־דוסטריע־געביטן, וועלכע העלפן מיט דעם אופשטייג פון דער לאנדווירטשאפט, קעדיי צו פאַרפּעסטיקן דעם צוזאם־מענשטום מיט דער פויערישער ווירטשאפט, זיכערן דעם אופשטייג פון די מעלדונגען עקאָנאָמיעס און פאַרגריכערן דעם אנטוויקלונג־טעמפ פון דער גאַנצער פאָלקווירטשאפט ביכלאל.

ב. לאנדווירטשאפט

א) קאָנפּיסקירן און דורכפירן די פּראָצעדורעס נאציאָנאַל־נאציאָנאַלע פון דעם גאַנצן גרויסן ערד־אייגנטום אינ שטאַט און אינ דאָרפ (סיי פּריוואַטן, סיי דעם, וואָס געהערט צו

דער קירכע און מאָנאָטירן א. א. וו.), און איבערגעבן
 איז די הענט פון די סאָוועטן דאָס מעלכישע און מוני-
 ציפאלע ערד-אייגנטום, דערנאָכער דעם וואלד-פאָנד, די
 ערד-אויצערעס, די וואסערן א. א. וו., נאציאָנאליזירנדיק דער-
 נאָך די גאנצע ערד.

(ב) קאָנפּיסקירן דעם גאנצן פראָדוציר-פארמעגן פון די
 גרויסע ערד-באזיצן, דאָס הייסט: די געביידעס, מאשינ-
 אויסשטאטונג און דעם איבעריקן אינווענטאר, דאָס פן, די
 אונטערנעמונגען אפּ צו באארבעטן די לאנדווירטשאפטלעכע
 פראָדוקציע (גרויסע מילן, קעז-קאָכערענע, מילך-אונטער-
 נעמונגען, טרינק-שפייכלערס א. א. וו.).

(ג) איבערגעבן די גרויסע מאיאָנטקעס, באזונדערס די,
 וואָס האָבן א ווירטשאפטלעכע מוסטער-באדייטונג אָדער
 א גרויסן עקאָנאָמישן ספעציפישן געוויכט, אין דער פאר-
 וואלטונג פון די אָרגאנען פון דער פראָלעטארישער
 דיקטאטור און אָרגאניזירן סאָוועטישע ווירטשאפטן.

(ד) איבערגעבן א טייל פון די געוועזענע פריזישע און
 אנדערע קאָנפּיסקירטע ערדן אין באנוצ דעם פויערטום
 (זיינע אָנעמע און טיילווייז די מיטעלע שיכטן), באזונדערס
 דאָרטן, וווּ דינאָזיקע ערדן האָבן די פויערימ פריער בא-
 ארבעט אפּ ארענדע-יעסוידעס און וווּ זיי האָבן געדינט
 אלס מיטל עקאָנאָמיש צו פארשקלאפן דאָס פויערטום. דער
 כוילעך ערדן, וואָס ווערט איבערגעגעבן דעם פויערטום,
 ווערט באשטימט סיי לויט דער ווירטשאפטלעכער צוועק-
 מעסיקייט, סיי דורכ דער נייטיקייט צו נייטראליזירן דאָס
 פויערטום און אימ צו געווינען אפּ דער זייט פונעם פראָ-

פֿעטאַריאַט; דערדאָזיקער כּיילעק מוז אומפֿאַרמיידלעך זײַן
א פֿארשיידענער, אָפּהענגיק פֿון פֿארשיידענע באדינגונגען.
(ה) קעדי צו פֿאַרהיטן די ערד פֿאַרן פֿויערטומ און
קעדי צו באקעמפֿן, אז דידאָזיקע ערד זאָל ניט אריבער-
גיין אינ די הענט פֿון די קאפיטאליסטן, צונויפקויפֿערס
א. א. וו. פֿאַרבאָטן יעדער מינ קויפֿן און פֿאַרקויפֿן ערד.
אנטשיידן קעמפֿן מיט די, וואָס ברעכט דעמדאָזיקע
געזעצ.

(ז) קעמפֿן קעגן וווכערײַ. פֿאַרניכטן די פֿאַרשקלאַפֿנדיקע
אָפּמאַכט. אַנולירן די כּוויזעס פֿון די עקספּלאַואַטירטע שיכטן
פֿויערטומ. באפֿרײַען פֿון שטײַערן די אָרעמסטע פֿויעריג
א. א. וו.

(ז) דורכפֿירן ברייטע מעלוכישע מאָטמיטלען אפֿ צו הע-
כערן די פֿראָדוציר-קויכעס פֿון דער לאַנדווירטשאפֿט;
אנטוויקלען די דאָרפֿישע עלעקטריפֿיקאַציע, טראַקטער-
בוינג, פֿראָדוקציע פֿון כעמישע באַמיסטיקונגען, די פֿראָ-
דוקציע פֿון ריינסאָרטיקע זרײַע און פֿון ראַסעוון פי אינ
די סאָוועטישע גיטער, ברייט אוועקשטעלן דעם מעליאָראַ-
טיוון לאַנדווירטשאפֿטלעכע קרעדיט א. א. וו.

(ט) שטיצן און פינאַנסירן די דאָרפֿישע קאָאָפּעראַציע
און אלע פֿאָרמען פֿון קאָלעקטיווער פֿראָדוקציע אינ דאָרפֿ
(געזעלשאפֿטן, קאָמונעס א. א. וו.). פֿירן אַ סיסטעמאַטישע
פֿראָפּאגאַנדע פֿאַר דער קאָאָפּעראַטיווער פֿאַרייניקונג פֿונעם
פֿויערטומ (קאָאָפּעראַציע אינעם געביט פֿון אָרגאַניזירן דעם
אָפּזאַץ, באַזאָרגונג, קרעדיט) אפֿן גרונט פֿון דער מאַסנ-
זעלבסטעטיקייט פֿונעם פֿויערטומ און פֿירן אַ פֿראָפּאגאַנדע

פאר אריבערגיין צו גרויסע פארמען פון דער לאנדווירט-
שאפטלעכער פראדוקציע, וואס אדאנק די אומבאשטרייט-
בארע טעכנישע און עקאנאמישע מילעס פון דער גרויסער
ווירטשאפט פארלייכטערט עס פאר די גרייטסטע מאסן
ארבעטנדיקע פויערימ אי צו באקומען די גרעסטע אומיטל-
בארע עקאנאמישע נוצן, אי דעם סאמע צוטרילעכען אויפן
פון איבערגאנג צום סאציאליזם.

ג. האנדל און קרעדיט

(א) דורכפירן די פראקטארישע נאציאנאליזאציע פון די
פריוואטע בענק (איבערגעבנדיק אין די הענט פון דער
מעלוכע דעם גאנצן גאלד-רעזערוו, די ווערט-פאפירן, איין-
לאזן א.א.וו.), און איבערגעבן אין די הענט פון דער פראלע-
טארישער מעלוכע די מעלוכישע, מוניציפאלע און אז.וו. בענק.
(ב) צענטראליזירן דעם גאנצן באנק-איניען, אונטערפאר-
דענען אלע נאציאנאליזירטע גרויסע בענק אונטער איין
צענטראלער מעלוכע-באנק.

(ג) נאציאנאליזירן און איבערגעבן אין די הענט פון
דער סאָוועטישער מעלוכע דעם הורט-האנדל און די גרוי-
סע האנדל-אונטערנעמונגען פון איינצל-פארקויפ (סכוירע-
לאגערן, עלעוואטערס, מאגאזינען, סכוירע-רעזערוו א.א.וו.).
(ד) מיט אלע מיטלען סטימולירן די געברויכערישע
קאָאָפּעראציע, אלס וויכטיקסטן באשטאנדטייל פון פארטיי-
לונג-אפאראט, אפן גרונט פון איינהייט אין דער סיסטעם
פון איר ארבעט און זיכערנדיק דעם זעלבסטעטיקן אָנטייל
פון די מאסן אין דער בוינג אירער.

(ה) דער מאָנאָפּאָל פונעם אויסערלעכע האַנדל.

(ו) אַנאָלירן (אַפּשאַפּן) די מעלכישע כוויזעס צו די אויס־
לענדישע און אינלענדישע קאפיטאליסטן.

ד. אַרבעט־שוצ, שטייגער און א. וו.

(א) פארקירצן דעם אַרבעט־טאָג ביו 7 שאַ און ביו 6
שאַ אינ די צווייגן, וואָס זיינען באַזונדערס שעדלעך פארן
געזונט פון די אַרבעטנדיקע, ווייטער פארקירצן דעם אַר־
בעט־טאָג און איבערגיינ צו א 5־טאָגיקער אַרבעט־וואָך
אינ לענדער מיט אנטוויקלטע פראָדוציר־קויכעס. רעגולירן
דעם אַרבעט־טאָג, אָפהענגיק פונעם וואָס פון דער אַרבעט־
פראָדוקטיווקייט.

(ב) פארבאָטן אלס קלאָל באַנאכטיקע אַרבעט און אַרבעט
אינ באַזונדערס שעדלעכע צווייגן פאר אלע פערזאָנען פון
ווייבלעכן געשלעכט. פארבאָטן קינדער־אַרבעט. פארבאָטן
אויבערשאַענ־אַרבעט.

(ג) באַזונדערס פארקירצן דעם אַרבעט־טאָג פאר דער
יוגנט (א מאַקסימאלער 6־שאַעדיקער אַרבעט־טאָג פאר
יוגנטלעכע ביו 18 יאָר). סאָציאַליסטיש רעאָרגאניזירן די
אַרבעט פון דער יוגנט, קאָאָרדינירנדיק די מאטערלעלע
פראָדוקציע מיט דער אלגעמיינער און פאָליטישער בילדונג.

(ד) איינפירן סאָציאַלע סטראכירונג פון אלע מינימ (אינ־
וואַלדישקייט, אַלטקייט, אומגליקס־צופאלן, אַרבעטלאָזיקייט
א. א. וו.), אפּן גרוגט פון דער פולער זעלבסטפאָרוואַלטונג פון
די פארשטראכירטע, אפּן כעזשבנ פון דער מעלכע (און

אפן כעזשבן פון די אונטערנעמער, אפ וויפל עס זיינען
נאך פארבליבן פריוואטע אונטערנעמונגען).

(ה) דורכפירן ברייטע סאניטארע מאַסמיטלען, אָרגאניזירן
אומזיטטע מעדיצינישע הילפ. פירן א קאמפ מיט די סאָ-
ציאַלע קראנקייטן (אלקאָהאָליזם, ווענערישע קראנקייטן,
טובערקוליאַז).

(ו) טאָציאַל פארגלייבן די פרוי מיטן מאנסביל פארן גע-
זעצ און אינעם שטייגער, ראדיקאל איבערבויען דאָס
הייראט-און פאמיליע-נרעכט, אנערקענען די מוטערשאפט
פאר א סאָציאַלער פונקציע, איינפירן שוץ פון מוטערשאפט
און קינדשאפט. אָנהייבן פארווירקלעכן, אז די געזעלשאפט
זאָל זיך פארנעמען מיט די קינדער און מיט דער יוגנט און
דערצייען (אין קינדערייאסלעס, גערטענער, היימען א. א. וו.).
באשאפן אנשטאלטן אפ צו פאנאנדערלאָדן ביסלעכווייז די הויז-
ווירטשאפט (געזעלשאפטלעכע קיכן און וועשערייען), פירן
א פלאנמעסיקן קולטור-קאמפ מיט דער אידעאָלאָגיע און
מיט די טראדיציעס, וועלכע פארשקלאפן די פרוי.

ה. דער ווינונג-פאָנד

- (א) קאָנפּיסקירן דעם גרויסן הייזער-באזיצ.
- (ב) איבערגעבן די קאָנפּיסקירטע הייזער אין דער פאר-
וואלטונג פון די אָרטיקע סאָוועטן.
- (ג) באזעצן ארבעטער אין די בורזשואוע קווארטאלן.
- (ד) איבערגעבן די פּאַלאַצן, די גרויסע פריוואטע אָון

געזעלשאפטלעכע גענידעס אינ רעשוס פון די ארבעטער-
אָרגאניזאציעס.

(ה) דורכפירן א ברייטע פראָגראם פון ווינונג-בוינונג.

ו. די נאציאָנאלע און קאָלאָניאלע פראגן

(א) אָנערקענען דאָס רעכט פון אלע נאציעס, אומאָפהענג-
גיק פון זייער ראסן-אָנגעהערקייט, אפ פולער זעלבסט-
באשטימונג, ד. ה. אפ זעלבסט-באשטימונג ביז צום פולן
מעלוכישן אָפטיילן זיכ.

(ב) שאפן א פרייזוויקע פארייניקונג און צענטראליזיר-
רונג פון די מיליטערישע און עקאָנאָמישע קויכעס פון אלע
פעלקער, וואָס האָבן זיכ באמרייט פונעם קאפיטאליזם, אפ
צו קעמפן קעגן דעם אימפעריאליזם און בויען די סאָציאַל-
דיסטישע ווירטשאפט.

(ג) מיט אלע מעגלעכקייטן און אנטשיידן פירן א קאמפ-
קעגן אלערליי באנרענצונגען און באשרענקונגען, וואָס
זיינען געווענדעט קעגן א וועלכער עס איז פעלקערשאפט,
נאציע אָדער ראסע. דורכפירן די פולע גלייכבארעכטיקונג
פון אלע נאציעס און ראסעס.

(ד) זיכערן און שטיצן מיט אלע קויכעס פון דער טאָווע-
טישער מעלוכע די נאציאָנאלע קולטורן פון די נאציעס,
וועלכע האָבן זיכ באפרייט פונעם קאפיטאליזם, דורכפירן-
דיק אן אויסגעהאלטענע פראָלעטארישע ליניע אינ דער
זאכ פון אנטוויקלען דעם אינהאלט פון דיראָזיקע קולטורן.
(ה) מיט אלע מעגלעכקייטן מיטהעלפן דעם ווירטשאפט-
לעכע, פאָליטישן און קולטורעלן ווקס פון די פריער אונ-

טערריקטע "געגנט", "ראנד-געגנט" און "קאלאניעס" אינ דער ריכטונג פון סאציאליסטישן איבערבויען זיי, מיטן ציל צו באשאפן א פעסטע באזע פאר דער ווירקלעכער און פולער נאציאנאלער גלייכהייט.

(ו) פירן א קאמף קעגן אלע רעשטלעכ פון שאוויניזם, נאציאנאלן האס, ראסנ-פארורטיילן און אנדערע אידעאלאגישע גישע פראדוקטן פון דער פעאראלער און קאפיטאליסטישער בארברישקייט.

ו. די מיטלען פון אידעאלאגישער ווירקונג

- (א) נאציאנאליזירן די דרוקערייען.
- (ב) מאָנאָפּאָליזירן דעם צייטונג-און פארלאג-וועזן.
- (ג) נאציאנאליזירן די גרויסע קינעמאטאגראפישע אונטער-נעמונגען, די טעאטערס א. א. וו.
- (ד) אויסנוצן די נאציאנאליזירטע מיטלען פון "גייסטיקער פראדוקציע" פאר גרייטסטער פאליטישער און אלגעמיינער אויפקלערונג פון די ארבעטנדיקע און פאר דער בווינג פון א נייער סאציאליסטישער קולטור אפ א פראלעטארישער קלאסנ-באזע.

4. די יעסוידעס פון דער עקאנאמישער פאליטיק פון דער פראלעטארישער דיקטאטור

באמ דורכפירן די אלע אופגאבן פון דער פראלעטארישער דיקטאטור מוז מען האבן אינ אויג פאלגנדיקע האנאכעס:

(1) די פולשטענדיקע אָפּשאפונג פונעם פּריוואט־אייגנטום אפּ ערד און די נאַציאָנאַליזירונג פון דער גאַנצער ערד קאָנען נישט איינגעפירט ווערן טייקעם אינ די סאַמע אַנט־וויקלטע קאפיטאליסטישע לענדער, וווּ דער פּרינציפּ פון פּריוואט־אייגנטום האָט באוויזן טיפּ איינצוואַרצלען זיך צווישן די ברייטסטע שיכטן פונעם פּויערטום. אינ אַזעלכע לענדער קאָן מען די נאַציאָנאַליזירונג פון דער גאַנצער ערד דורכפירן בלויז בעהאַדראָגע, דורכ אַ גאַנצער ריי איבערגאַנג־מאַסמיטלען.

(2) די נאַציאָנאַליזירונג פון דער פּראָדוקציע דארפּ נישט, לויטן קלאָל, פאַרשפּרייט ווערן אפּ די קליינע און מיטעלע ווירטשאפטן (פון פּויערימ, באלמעלאָכעס, קוסטארן, קליינע און מיטעלע הענדלער, קליינע אינדוסטריעלער א.א.וו.): ערשטנס, דערפאַר, ווייל דער פּראָלעטאַריאַט קאָן נישט דורכפירן אַ שטרענגן אונטערשייד צווישן דעם האָרע־פאַשנעם אייגנטום פון אַ פּאַשעטן סכּוירע־פּראָדוצירער, וועלכען מען קאָן און מען דארפּ ביסלעכווייז אריינציען אינ דעם שטראָם פון סאָציאַליסטישער בוינונג, און דעם עקספּלואַטאַטערישן אייגנטום פון אַ קאפיטאליסט, וואָס ליקווידירן עס איז אַן אומבאַדינגטע פאַרהאַנגלעכע פאַר דער סאָציאַליסטישער בוינונג;

צווייטנס, דערפאַר, ווייל דעם פּראָלעטאַריאַט, וועלכער האָט גענומען די מאכט, קאָן נישט קלעקן באַזונדערס אינ די ערשטע פּאַזעס פון דער דיקטאַטור קיינ גענוגנדיקע צאָל אָרגאַניזיר־קויכעס, קעדיי נישט נאָר צו צעשטערן דעם קאָפיטאליזם, נאָר אויך אומיטלעכאַר צו אָרגאַניזירן די פאַר־

בינדונג פון די קליינע און מיטעלע אינדיווידועלע פראָדוּ-
ציר-איינסן אפ א נײַער, סאָציאַליסטישער באַזע, זינדאָויקע
קליינע אינדיווידועלע ווירטשאפטן (פריער פאר אלץ, די
פויערישע ווירטשאפטן) וועלן בלויז בעהאדראָגעדיק, בא
א סיסטעמאטישער מעכטיקער שטיצע פאר אלע זייערע
קאָלעקטיוויזירונג-פאָרמען מיצאד דער פראָלעטארישער מע-
לזכע, אריינגעצויגן ווערן אין דער אלגעמיינער סאָציאַ-
ליסטישער אָרגאניזאציע פון דער פראָדוקציע און פאר-
טיילונג. יעטוידער איבערגוואלטיקער ברעכן די ווירט-
שאפטלעכע סטרוקטור זייערע און דאָס איבערגעוואלטיקע
קאָלעקטיוויזירן זיי וואָלט בלויז געבראכט צו נעגאטיווע
רעזולטאטן.

(3) די אָנווענהייט פון א באדייטנדיקער צאָל קליינע פראָ-
דוציר-איינסן (אין דער ערשטער ריי פויערישע ווירטשאפטן,
פערמערשע ווירטשאפטן, ווירטשאפטן פון באַלמעלאַכעס,
קליינע הענדלער א.א.וו.) ניט נאָר אין די קאָלאָניעס, האַלב-
קאָלאָניעס און עקאָנאָמיש אָפגעשטאנענע לענדער, וווּ די
קליינבירגערלעכע מאסן בילדן א קאָלאָסאלע מערהייט פון
דער באַפעלקערונג, נאָר אויך אין די צענטרען פון דער
קאפיטאליסטישער וועלט-ווירטשאפט (צאָפנ-אמעריקאנישע
פארייניקטע שטאטן, דייטשלאנד, ווי אויך אין א געוויסער
מאָס אין ענגלאנד), מאכט פאר נייטיק אין דער אָדער
יענער מאָס איבערצולאָזן—אפ די אָנפאנגלעכע אנטוויקלונג-
שטופן—די מאַרק-פאָרמען פון ווירטשאפטלע-
כער פארבינדונג, די געלט-סיסטעם א.א.וו. די פאר-
שיידנארטיקייט פון די ווירטשאפטלעכע סטרוקטורן (פון

דער סאָציאַליזירטער גרויסער אינדוסטריע ביו צו דער
ווירטשאפט פון א קליינעם פויער און באלמעלאַכע, וואָס
עס קאָנ גיט ניט באגלייט ווערן מיט א קאמפ צווישן די
דאָזיקע פארשיידענע ווירטשאפטלעכע פאַרמען; די אנט-
פערעכיקע פאר די דאָזיקע ווירטשאפטלעכע פאַרמען
פארשיידנארטיקייט פון קלאסן און קלאסן-גרופירונגען,
מיט פארשיידענע סטימולן פון ווירטשאפטלעכער טע-
טיקייט און קאמפ פון זייערע פארשיידענע ווירטשאפט-
לעכע אינטערעסן; צולעצט, דאָס, וואָס איז אלע געביטן
פון ווירטשאפטלעכע לעבן זיינען פאראן געווינהייט און
טראדיציעס, וועלכע זיינען באקומען געוואָרן בעירושע
פון דער בורשוואזער געזעלשאפט און קאָנען ניט ליקוויר-
דירט ווערן מיטאמאָל-דאָס אלץ פאָדערט פון דער עקאָ-
נאָמישער אָנפירונג פונעם פראָלעטאריאט, אז זי זאָל-אפן
יעסאָד פון די מארק-פארהעלטענישן-ריכטיק צונויפפאסן
די גרויסע מעלכישע אינדוסטריע און די קליינע ווירט-
שאפט פון די פאָשעטע סכירע-פראָדוצירער, ד.ה. אזוי צו-
נויפפאסן זיי, אז דאָס זאָל גאראנטירן די אָנפירנדיקע ראָל
פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריע און איז דערוועלבער
צייט דעם מאקסימאלן אופשטייג פון דער גאנצער גרונט-
מאסע פויערשע ווירטשאפטן. דעריבער איז, וואָס גרעסער
עס איז דער ספעציפישער געוויכט פון דער צעברעקלעכער
קליינפויערשער ארבעט איז דער אלגעמיינער עקאָנאָמיק
פונעם לאַנד, אלץ גרעסער איז דער פארנעם פון די מארק-
פארהעלטענישן, וואָס קלענער עס איז די באדייטונג פון דער
אומיטלארער פלאנישער אָנפירונג, אלץ איז א גרעסערער

מאָס באַזירט זיך דער אַלגעמיינ-ווירטשאַפֿטלעכער פֿלאַן
אפֿן פֿאַרויסזען די סטיכייש זיך אויסבילדנדיקע ווירטשאַפֿט-
לעכע פֿאַרהעלטענישן. פֿאַרקערט, וואָס קלענער עס איז
דער ספּעציפֿישער געוויכט פֿון דער קליינער ווירטשאַפֿט,
וואָס באַדייטנדיקער עס איז דער כּיילעך פֿון פֿאַרגעזעלשאַפֿט-
לעכטער אַרבעט, וואָס מעכטיקער עס זיינען די קאַנצענט-
רירטע און סאָציאַליזירטע מאַסן פֿראָדוציר-מיטלען, אַלץ
קלענער איז דער פֿאַרנעם פֿון די מאַרק-פֿאַרהעלטענישן,
אַלץ גרעסער איז די באַדייטונג פֿונעם פֿלאַן אין פֿאַרגלײַך
מיט דער סטיכע, אַלץ באַדייטנדיקער און אַוניווער-
סאַלער זיינען די מעטאָדן פֿון אַומיטלבאַרער פֿלאַנישער
אַנפֿירונג סײַ אין פֿראָדוקציע-געביט, סײַ אינעם פֿאַרטיילונג-
געביט.

די טעכנישע און עקאָנאָמישע מײַלעס פֿון דער גרויסער
סאָציאַליזירטער פֿראָדוקציע, די צענטראַליזירונג פֿון אַלע
וויכטיקסטע עקאָנאָמישע קאָמאָדיר-הויכע (די אינדוסטריע,
טראַנספּאָרט, די גרויסע לאַנדווירטשאַפֿטן, די בענק א.א.וו.).
איז די הענט פֿון דער פֿראָלעטאַרישער מעלוכע, די פֿלאַ-
נישע אָנפֿירונג מיט דער ווירטשאַפֿט, די מעכטיקייט
פֿונעם מעלוכישן אפֿאַראַט אינגאַנצן גענומען (דער ביודזשעט,
שטײַערן, אַדמיניסטראַטיווע געזעצגעבונג און די געזעצ-
געבונג ביכלאַל) ברענגען, באַ אַ ריכטיקער קלאַסן-פֿאַל-
טיק מיטאָד דער פֿראָלעטאַרישער דיקטאַטור, ד. ה. באַ
אַ ריכטיקן דיסקאָנט פֿון די קלאַסן-פֿאַרהעלטענישן, צו
אַ קעטידערדיקן סיסטעמאַטישן אַרויסשטויסן די
רעשטלעכע פֿונעם פֿריוואַטן קאַפיטאַל, און אַויך

די גניץ קאפיטאליסטישע שפראַצונגען סײַ אין שטאַט, סײַ
 אין דאָרפ (דאָס גרויס־פּויערטומ, דאָס באלעגופנטומ), וועלכע
 אנטשטייען צוזאמען מיט דער אנטוויקלונג פון דער ווירט־
 שאפט פון די פאָשעטע סכּוירע־פּראָדוצירער אין די באדינ־
 גונגען פון א מער אָדער ווייניקער פּרײַע האנדל און
 מארק־פארהעלטענישן. פון דער צווייטער זײַט, קומט פאָר
 צוגלייך מיט דעם דאָס סיסטעמאטישע אריינצײען די גרונט־
 מאסן פויערשע ווירטשאפטן (ד. ה. די קליינע און מיטעלע
 ווירטשאפטן) אין דער אלגעמיינער סיסטעם פון דעם זיך
 אנטוויקלענדיקן סאָציאליזם, דורך קאָאָפּערינג דידאָזיקע
 ווירטשאפטן און דורכן וווקס פון די קאָלעקטיווע ווירט־
 שאפטלעכע פאָרמען. די פאָרמען און מעטאָדן פון ווירט־
 שאפטלעכער טעטיקייט, וועלכע זײַנען פארבונדן מיט די
 מארק־פארהעלטענישן און וואָס אויסערלעך זײַנען זיי קא־
 פיטאליסטישע (די פּרײַז־רעכענונג, געלט־באלאנינג, קויפ
 און פארקויפ, קרעדיט און בענק א. א. וו.) שפילן די ראָל
 פון הייבערס פון דער סאָציאליסטישער איבערקערעניש,
 אפ וויפּל דידאָזיקע הייבערס באדינען אלץ אין א גרעסע־
 רער מאָס די אונטערנעמונגען פון קאָנסעקווענט סאָ־
 ציאליסטישן טיפ, ד. ה. דעם סאָציאליסטישן סעקטער פון
 דער ווירטשאפט.

אזוי ארום טראָגן די מארק־פארהעלטענישן אין די בא־
 דינגונגען פון פּראָדעטארישער דיקטאטור, בא א ריכטיקער
 פאָליטיק מיצאד דער סאָוועטן־מעלכע, אין זייער
 אנטוויקלונג זייער אייגענעם אימקום: מיטהעלפנדיק ארויס־
 שטייט דעם פּריוואַטן קאפיטאל, איבערצומאכן די פויערשע

ווירטשאפט, ווייטער צו צענטראליזירן און קאָנצענטרירן די
 פּראָדוציר-מיטלען אינ די הענט פון דער פּראָלעטארישער
 מעלוכע, העלפן זיי דערמיט גופע בייצוקומען
 די מאַרק-פארהעלטענישן ביכלאָל.
 אינ פאל פון א ווארשיינלעכער קריגס-אינטערווענצ
 מיטאד די קאפיטאליסטן און פון א דויערנדיקער קאָנטר-
 רעוואָלוציאָנערער מילכאָמע קעגן דער דיקטאטור פון
 פּראָלעטאריאט, דארף די ווירטשאפטלעכע אָנפירונג נעמען
 פריער כּון אלץ אינ אַכט די אינטערעסן פון באשיצן די
 פּראָלעטארישע דיקטאטור; דערביי קאָן אופקומען די ניי-
 טיקייט אינ א קריגס-קאָמוניסטישער ווירטשאפטלעכער פאָ-
 ליטיק („קריגס-קאָמוניזם“), וואָס דאָס איז ניט עפעס
 אנדערש ווי די אָרגאניזירונג פונעם ראציאָנעלן געברויך,
 וועלכע דארף דינען דער מיטערישער באשיצונג, בא דער
 סיסטעם פון א פארשטארקטן דרוק אפ די קאפיטאליסטישע
 גרופּן (קאָנפּיסקאציעס, רעקוויזיציעס א.א.וו.), בא א מער
 אָדער ווייניקער פולער ליקוידאציע פונעם פרייען האנדל
 און פון די מאַרק-פארהעלטענישן, בא א שארפן צעשטערן
 די אינדיווידואליסטישע ווירטשאפטלעכע סטימולן פונעם
 קליינעם פּראָדוצירער, וואָס דאָס איז פארבונדן מיטן פאלן
 פון די פּראָדוציר-קויכעס אינעם לאַנד. ארונטערשטנדיק
 דעם מאטעריעלן באזיס בא די שיכטן אינעווייניק אינ
 לאַנד, וועלכע זיינען פיינטלעך דעם ארבעטער-קלאָס, זי-
 כערנדיק די ראציאָנעלע פארטיילונג פון די שוין פאראנענע
 רעזערוון, מיטהעלפנדיק דעם מילכאָמע-קאמפ פון דער
 פּראָלעטארישער דיקטאטור און געפינענדיק דעריין אַיף

ה'יטטאָרישע באַנרינדונג, קאָן פונדעסטוועגן די'דאָזיקע פאָ-
 ליטיק פון קריגס-קאָמוניזם גיט באַטראַכט ווערן, ווי
 א סיסטעם פון „נאָרמאַלער“ ווירטשאַפּטלעכער טאָליטיק
 פון דער פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור.

5. די דיקטאַטור פון פּראָלעטאַריאַט און די קלאַסן

די דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט איז א פאָרזעצונג
 פון זײַן קלאַס־קאַמפּאָניע באַדינגונגען.
 די דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט איז אַן אַקשאָנעסדיקער
 קאַמפּ, אַ בלוטיקער און אַן אָנבלוטיקער, אַן איבערגוואַל-
 טיקער און אַ פרידלעכער, אַ קריגס-קאַמפּ און אַ ווירט-
 שאַפּטלעכער קאַמפּ, אַ פעדאָגאָגישער און אַ אדמיניסטראַ-
 טיווער, קעגן די קויכעס און טראַדיציעס פון דער אַלטער
 געזעלשאַפּט, קעגן די אויסערלעכע קאַפיטאַליסטישע סאָנאַם,
 קעגן די רעשטלעכ פון די עקספּלואַטאַטערישע קלאַסן
 אינעווייניק אינעם לאַנד, קעגן די שפּראַצונגען פון אַ נײַער
 בורזשואַזיע, וועלכע אַנטשטייען אַפּן באַדן פון דער נאָך
 גיט בײַגעקומענער סכורע-פּראָדוקציע.

אין די באַדינגונגען, ווען עס ווערט ליקווידירט דער
 בירגער-קריג, דויערט ווייטער דער אַקשאָנעסדיקער קלאַסן-
 קאַמפּ אין נײַע פאַרמען, פריער פאר אלץ אין דער פאַרמ
 פון אַ קאַמפּ צווישן די רעשטלעכ פון די אַלטע ווירט-
 שאַפּטלעכע סטרוקטור און די נײַע שפּראַצונגען זייערע,
 פון איין זײַט, און די סאָציאַליסטישע ווירטשאַפּט-

פאָרמער פֿון דער צווייטער, דערבֿל ענדערן זיך די קאמפֿפֿאַרמען אפּ די פארשיידענע עטאפּן פֿון דער סאָציאַליסטישער אנטוויקלונג, און אפּ די ערשטע סטאדיעס אירע קאָן דערדאָזיקער קאמפּ בא געוויסע באדינגונגען פארשארפט ווערן.

אינ דער אָנהייב־סטאדיע פֿון דער פראָלעטארישער דיקטאטור ווערט די פאָליטיק פונעם פראָלעטאריאט אינ באצוג צו די איבעריקע קלאסן און געזעלשאפטלעכע שיכטן אינעווייניק אינ לאנד באשטימט דורך פאָלגנדיקע האנאָכעס: (1) די גרויס בורזשואזיע און די גוטבאזיר צער, די טיילן פונעם אָפּיצערניקאָרפּוס, וועלכע זיינען זיי געטרע, דער גענעראליטעט און די העכערע ביוראָקראטיע זיינען קאָנסעקווענטע סאָנימ פונעם ארבעטער־קלאס, מיט וועלכע מע מוז פירן דעם סאמע אָנראכמאַנעסדיקן קאמפּ. אויסנוצן די אָרגאניזאטערישע קויכעס פֿון א געוויסן טייל זייערן איז מעגלעך, אָבער לויטן קלאָ, ערשט נאָך דעם, ווי די דיקטאטור פארפעסטיקט זיך און ווי עס ווערן אנטשיידן אונטערדריקט אלע עקספּלואטאטערישע פארשווערונגען און אופשטאנדן.

(2) אינ באצוג צו דער טעכנישער אינטעליגענצ, וועלכע איז אויסגעוואקסן אינ בורזשואז טראדיציעס, און וואָס מיט אירע אויבערשיכטן איז זי ענג צענויפגעוואקסן געוואָרן מיטן קאָמאנדיר־אפאָראט פונעם קאפיטאל, דארפֿ דער פראָלעטאריאט, אונטערדריקנדיק אפּן אנטשיידנסטן אויפן יעטוידער קאָנטרירעוואָליזאָנעווע ארויסטרעטונג פֿון די שיכטן אינטעליגענצ, וועלכע זיינען פֿינטלעכ צו

אײם, גלײכצײטיק מיט דעם דיסקאָנטירן זײַן נאָלד-
ווענדיקײט אויסצונעם דידאָזיקע קוואליפֿיצירטע געזעל-
שאפטלעכע קראפט אינעם געביט פֿון דער סאָציאַל-
סטישער בויונג און מיט אלע מעגלעכקײטן סטימולירן די
נייטראלע גרופֿן און באזונדערס די, וועלכע זײַנען פֿרײנט-
לעכ צו דער ארבעטער־עוואָלוציע. פֿאנאנדערוויקלענדיק
די פערספעקטיוו פֿון דער סאָציאַליסטישער בויונג, פֿון
דער ווירטשאפטלעכ־טעכנישער און קולטורעלער בויונג,
איז איר גאנצן געזעלשאפטלעכן מאסשטאב, דארף דער
פּראָלעטאריאט סיסטעמאטיש געווינען אפּ זײַן צאד די
טעכנישע אינטעליגענצ, אונטערוואַרפֿנדיק זי אונטער זײַן
אידײַשער ווירקונג און זיכערנדיק פֿאַר זיך איר ענגע
מיטארבעטערשאפט אינעם געביט פֿון איבערבויען די גע-
זעלשאפט.

(3) איז באצוג צו דעם פֿויער טומ באשטייט די אופגאבע
פֿון די קאָמוניסטישע פֿארטייען דערין, אז אָנשפֿארנדיק
זיך אפֿן לאנדווירטשאפטלעכן פּראָלעטאריאט, זאָלן זיי
צוציען אפּ זייער זײַט אלע עקספּלואַטירטע און ארבעטן-
דיקע שיכטן פֿונעם דאָרף. שטרענג אונטערשיידן צווישן
די פֿארשידנארטיקע גרופֿירונגען איז דער פֿויערטום־סוויווע
און, דיסקאָנטירנדיק זייער ספּעציפֿישן געוויכט, דארף דער
זיגרייכער פּראָלעטאריאט אפּ אַלערלײ אויפֿאנים שטיצן
די נייטפֿארמעגלעכע, האלב־פּראָלעטארישע שיכטן פֿונעם
פֿויערטום, אָפּגעבן זיי א טייל פֿריזשע ערד, פֿארלײכטערן
פֿאַר זיי דעם קאמפּ מיטן וווכערישן קאפיטאַל א.א.וו. דער
פּראָלעטאריאט דארף, ווײַטער, נייטראליזירן די מיטעלע

שיכטן פונעם פויערטום און אָן ראכמאַנעס דערשטיקן
 דעם קלענסטן ווידערשטאנד מיטאד דער דאָרפישער בור-
 זשואזיע, וועלכע בלאָקירט זיכ מיט די גוטבאזיצער. אפ
 וויפל עס גייט די פארפעסטיקונג פון זיינ דיקטאטור און
 די אנטוויקלונג פון דער סאָציאליסטישער בליונג,
 דארפ דער פראָלעטאריאט אריבערגיין פון דער נייטראלי-
 זירונג-פאָליטיק צו אן ענגן בונד מיט די מיטלפויערשע
 מאסן, ניט שטעלנדיק זיכ, דאָך, פונדעסטוועגן, אפן
 שטאנדפונקט פון א וועלכער עס איז מאכט-צעטיילונג. ווייל
 די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט דריקט אויס, פון איין
 זייט, דעם פאקט, אז בלויז די אינדוסטריעלע ארבעטער
 זיינען אימסטאנד אָנצופירן מיט דער גאנצער מאסע
 ארבעטנדיקע; פון דער צווייטער זייט, איז די דיקטאטור
 פונעם פראָלעטאריאט, זייענדיק זיינ אליינהערשאפט, גלייכ-
 צייטיק אויך א ספעציפישע פאָרם פון א קלאסן-פארבאנד
 צווישן דעם פראָלעטאריאט, אלס אוואנגארד פון די
 ארבעטנדיקע, מיט די פילצאָליקע ניטפראָלעטארישע שיכטן
 ארבעטנדיקע אָדער מיט דער מערהייט זייערער, א פאר-
 באנד קעגן דעם קאפיטאל, א פארבאנד, וועלכער האָט דעם
 ציל אינגאנצן אראָפצווארפן אימ, אינגאנצן צו
 דערשטיקן דעם ווידערשטאנד פון דער בורזשואזיע און
 די רעסטאוראציע-פרוהן פון איר זייט, א פארבאנד מיטן
 ציל ענדגילטיק צו באשאפן און פארפעסטיקן דעם סאָ-
 ציאליזם.

(4) די קליינע שטאַטישע בורזשואזיע, וועלכע
 וואקסט זיכ שטענדיק פון עקסטער שווארצמיידיקייט ביו

צו סימפאטיעס צום פראָלעטאריאט, דארפ אויך נייטראל-
ליזירט ווערן, און ווי ווייט מעגלעך געווינען ווערן אפן.
צאד פונעם פראָלעטאריאט. דאָס קען מען דערגרייכן
דערמיט, וואָס מע וועט פארהיטן פאר איר דאָס קליינע
אייגנטום, געבן א געוויסע פרייהייט פון ווירטשאפטלעכע
אומזאצ, פארניכטן דעם פארשקלאפנדיקן וווכערישן קרעדיט
און דורכפירן פארשיידענע מינים הילף מיצאד דעם פראָ-
לעטאריאט אינעם קאמפ קעגן אלע און אלערליי פאָרמען
פון קאפיטאליסטישן יאָכ.

6. די מאסן-אָרגאניזאציעס אין דער סיסטעם פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור

באמ אויספילן די דאָזיקע אלע אופגאבן פון דער פראָ-
לעטארישער דיקטאטור ענדערן זיך ראדיקאל די אופגאבן
און די פונקציעס פון די מאסן-אָרגאניזאציעס,
אין דער ערשטער ריי פון די ארבעטער-אָרגאניזאציעס. די
מאסעווע ארבעטער-אָרגאניזאציעס, אין וועלכע די ברייטסטע
שיכטן פונעם פראָלעטאריאט ווערן צום ערשטן מאָל אָרגאניזא-
ציאָנעל צוזאמענגעהאַפּט און דערציגן, די פראָפּעס-אָ-
נעלע (פראָדוקציע) - פאריינען, זיינען באמ
קאפיטאליזם די גרונט-געצייג פון שטרייכן-קאמפ און דער-
נאָך פון מאסן-קאמפ קעגן דעם טרעסטיפּיצירטן קאפיטאל
און זיינ מעלכע. בא דער פראָלעטארישער דיקטאטור ווערן
זיי פארוואנדלט אין דעם וויכטיקסטן הייבער אירן, אין
אזא שול פון קאמוניזם, וועלכע ציט אריין קאָלאַסאלע מאסן

פונעם פראָלעטאריאט איז דער זאך פון סאָציאַליסטישן פארוואַלטן מיט דער פראָדוקציע, איז אַן אָרגאַניזאַציע, וועלכע איז אומיטלכאר פארבונדן מיט אלע טיילן פונעם מעלוכישן אפאראט, וועלכע ווירקט אפ אלע צווייגן פון זיין ארבעט, וועלכע שטייט אפ דער וואך סײַ פון די דויערנדיקע, סײַ פון די טאָגטעגלעכע אינטערעסן פונעם ארבעטער־קלאס און פירט א קאמפ קעגן די ביוראָקראטישע פארקריפלונגען פון דער סאָוועטישער מעלוכע, די פראָפּא-ריינען ווערן, אַזוי־ארום, פארוואנדלט אינעם גרונט־רוקנבײן פון די ווירטשאפטלעכע און אלמעלוכישע אָרגאַניזאַציעס פונעם פראָלעטאריאט, אפ וויפּל זיי טיילן אויס אפ דער בויונג־ארבעט אָנפירנדיקע קאדרען, אפ וויפּל זיי ציען אריין אין דער דאָזיקער ארבעט די ברייטע שיכטן פונעם פראָלעטאריאט און אפ וויפּל זיי שטעלן פאר זיך אלס ספּעציאַלע אופגאבע דעם קאמפ מיט די ביוראָקראטישע פארקריפלונגען, וועלכע וואקסן אומפארמיידלעך אויס אפן באַדן פון די קלאסן־ווירקונגען, וואָס זיינען פרעמד דעם פראָלעטאריאט, און פון דער נאָך נישט גענוגנדיקער קולטור־רעלקייט פון די מאסן.

די קאָאָפּעראַטיווע אָרגאַניזאַציעס פונעם ארבעטער־קלאס, וועלכע זיינען אין די קאפיטאליסטישע באדינונגען־טראָצ די רעפארמיסטישע אוטאָפּיעס — פאר־רורטיילט אפ א פארהעלטניסמעסיק באשיידענער ראָלע, וועלכע דעגענערירט נישט זעלטן אדאנק די אלגעמיינע באדינונגען פון דער קאפיטאליסטישער סיסטעם און צווישן דער רעפארמיסטישער פאליטיק פון זייערע פירער, וועלכע

ווערן פארוואנדלט אין א מין צוגאב צו דער דאזיקער
קאפיטאליסטישער סיסטעם, זיי קאנען און דארפן בא דער
פראצעטארישער דיקטאטור ווערן די וויכטיקסטע באשטאנד-
טיילן פונעם פארטיילערישן אפאראט.
צולעצט, די לאנדווירטשאפטלעכע קאאפערא-
ציע פונעם פויערטום (די אפואצ, איינקויפ, קרע-
דיט, פראדוציר-קאאפעראציע) קאנן און דארפן באמ באדינן
פון א געהעריקער אָנפירונג, באמ באדינג פון א סיסטע-
מאטישן קאמפ קעגן די קאפיטאליסטישע ערעמענטן און
פון זיכערן דעם ווירקלעכן אָנטייל פון די ווירקלעכ בריי-
טע מאסן ארבעטנדיקע, וועלכע גייען מיטן פראצעטאריאט,
דארפן זי און קאנן פארוואנדלט ווערן אין איינער פון די
גרונטלעכע אָרגאניזאציאָנעלע פאָרמען, וואָס פארבינדן די
שטאַט מיטן דאָרפ. די קאאפעראטיווע פארייניקונגען פון די
פויערישע ווירטשאפטן, די פארייניקונגען, וועלכע—אפ וויפל
זיי פלעגן זיך ארויסווייזן פאר דעבנספיייקע—פלעגן
אין די באדינגונגען פונעם קאפיטאל מערסטנטייל אומפאר-
מיידלעכ אליין פארוואנדלט ווערן אין קאפיטאליסטישע
אונטערנועמונגען, ווייל זיי זינען אָפהענגיק געווען פון דער
קאפיטאליסטישער אינדוסטריע, פון די קאפיטאליסטישע
בענק, פון דער קאפיטאליסטישער ווירטשאפטלעכער סוויוע
ביכלאל און אָנגעפירט זינען זיי געוואָרן דורך רעפאָר-
מיסטן, דורך דער דאָרפישער בורשוואזיע, און צומאָל
אויך דורך פריצים,—אנטוויקלען זיי זיך אין די באדינגונ-
גען פון דער פראצעטארישער דיקטאטור, אין א סיסטעם
פון אנדערע פארהעלטענישן און זינען אָפהענגיק פון דער

פראָלעטארישער אינדוסטריע, פֿון די פֿראָלעטערישע בענק
 א. א. וו. בא א ריכטיקער פאָליטיק פונעם פראָלע-
 טאריאט, בא א סיסטעמאטישן קלאסנ־קאמפ קעגן די קא-
 פיטאליסטישע עלעמענטן סײַ אויסער, סײַ אין די קאָאָ-
 פעראטיווע אָרגאניזאציעס, בא אן אָנפירונג מיטאד דער
 סאָציאליסטישער אינדוסטריע-וועט די לאנדווירטשאפטלעכע
 קאָאָפעראציע ווערן איינער פון די וויכטיקסטע הייבערס
 אפ איבערצומאכן סאָציאליסטיש דאָס דאָרפ, אפ צו קאָ-
 לעקטיוויזירן עס. דאָס אלץ שליסט נישט אויס אזא מעגלעכ-
 קייט, אז אין אייניקע לענדער וועלן זיך די ערשטע צייט
 אין די געברויכערישע, באזוגערס די לאנדווירטשאפט-
 לעכע קאָאָפעראטיווע פארייניקונגען, אונטער דער אָנפיר-
 רונג פון דער בורשוואזיע און פון אירע סאָציאל־דעמאָ-
 קראטישע אגענטן, ארויסווייזן פאר א פעסטונג פון קאָנטר-
 רעוואָלוציאָנערער טעטיקייט און סאבאָטאזש קעגן דער
 ווירטשאפטלעכער בוינוג פון דער ארבעטער־רעוואָלוציע.
 אין דער גאנצער קאמפֿאון בוינוג־ארבעט, וועלכע ווערט
 אויסגעפילט דורך די פארשיידנסטע אָרגאניזאציעס פונעם
 פראָלעטאריאט, וואָס דארפן פאקטיש זיין די הייבער פון
 דער סאָוועטישער מעלכע, וועלכע פארבינדן זי מיט די
 ברייטסטע מאסן פון אלע שיכטן פונעם ארבעטער־קלאס,
 זיכערט דער פראָלעטאריאט די איינהייט פון ווילן און
 טאט, פארווירקלעכנדיק די דאָזיקע איינהייט דורך דער
 אָנפירנדיקער ראָלע פון דער קאָמוניסטישער
 פארטיי אין דער סיסטעם פון דער פראָלעטארישער
 דיקטאטור.

די פארטיי פונעם פראָלעטאריאט שטיצט זיך אומיטבלבאר אפ די פראָפעסיאָנעלע פאריינען און אפ א ריי אנדערע אָרגאניזאציעס, וועלכע כאפן ארום מאסן ארבעטער, און דורכ זיי אויך די פויעריים (די סאָ-וועטן, די קאָאָפּעראציע, דער קאָמיוג א.א.וו.), אָנפירנדיק מיט דער הילף פון די דאָזיקע הייבערס מיט דער גאנצער סאָוועטן-סיסטעם אינגאנצן גענומען. בלויז בא אומבאגער-נעצטער-שטיצע מיצאד אלע מאסן-אָרגאניזאציעס דער סאָוועטן-מאכט, בלויז בא דער פולשטענדיקער איינהייט פונעם קלאסן-ווייז, בלויז בא דער אָנפירונג מיצאד דער פארטיי, וועט דער פראָלעטאריאט קענען אויספירן זיין ראָל פון אן אָרגאניזאטער פון דער נײַער געזעלשאפט.

7. דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און די קולטור-רעוואָלוציע

די דאָזיקע ראָל פון אן אָרגאניזאטער פון דער נײַער מענטשלעכער געזעלשאפט האָט אלס פאָרבאדינג דאָס קולטורעלע ריפּווערן פונעם פראָלעטאריאט גופע, ער זאָל אליין איבערמאכט זיין איי-גענע נאטור, ער זאָל קעסיידער אויסטיילן אלע נייע און נייע קאדערען, וועלכע זינען פייניק צו באהערשן אלע מיטלען פון דער וויסנשאפט, טעכניק און פארוואלטונג, מיטן צוועק צו בויען דעם סאָציאליזם און די נייע סאָ-ציאליסטישע קולטור.

אויב די בורזשואזע רעוואָלוציע קעגן דעם פעאָ-

דאליזם זעט פארויס, אז אינעם שוים פון דער פעאָדא-
לער געזעלשאפט גופע איז פאראן א נייער קלאס, וועלכער
שטייט לויט זיין קולטורעלער ריפּקייט העכער פונעם הער-
שנדיקן קלאס און איז שוין אין די ראמען פון דער פעאָ-
דאלער געזעלשאפט דער הענעמאָן פונעם עקאָנאָמישן לעבן,
אנטוויקלט זיך די פראָלעטארישע רעוואָלוציע אין
אנדערע באדינגונגען. זייענדיק אין דער קאפיטאליסטישער
געזעלשאפט א קלאס, וועלכער ווערט עקאָנאָמיש עקספּלוא-
אטירט, פאָליטיש אונטערדריקט און קולטורעל דערשטיקט,
מאכט איבער דער ארבעטער־קלאס זיין אייגענע נאטור ערשט
אין איבערגאנג־פּעריאָד, ערשט נאָכדעם, ווי ער דערפֿאַ-
רערט די מערזוכישע מאכט, ערשט צעשטערנדיק די
בורשוואַזע־מאָנאָפּאָל אפּ בילדונג און באהערשנדיק די גאנצע
וויסנשאפט, ערשט אפּ דער דערפארונג פון דער גרעסטער
ביונג־ארבעט. פארן מאסעוון באשאפן קאמו-
ניסטישן באווסטזיין און פאר דער זאך פון סאָ-
ציאַליזם גופע, איז נייטיק א מאסעווע ענדע-
רונג פון די מענטשן, וועלכע איז מעגלעך
בלויז אין דער פראקטישער באוועגונג, אין דער רעוואָלוציע;
הייסט עס, די רעוואָלוציע איז נייטיק ניט נאָר דער-
פאר, ווײַל אפּ קיין שום אנדער אויפן קאָן מען ניט אראָפּ-
ווארפן דעם הערשנדיקן קלאס, נאָר אויך דערפאר,
ווײַל דער אראָפּווארפנדיקער קלאס קאָן בלויז
אין דער רעוואָלוציע זיך אָפּרייניקן פונעם גאנצן שמוץ
פון דער אלטער געזעלשאפט און ווערן פייניק צו באשאפן
א נייע געזעלשאפט.

פארניכטנדיק די מאָנאָפּאָל פונעם קלאס קאפיטאליסטן
אפ די פראָדוציר-מיטלען, דארף דער ארבעטער-קלאס פאר-
ניכטן אויך די בורזשואזע. מאָנאָפּאָל אפ ביל-
דונג, ד. ה. באהערשן די גאנצע שול, ביז צו דער העכ-
סטער. א באזונדערס וויכטיקע אופגאבע פאר דער זאכ
פונעם פראָלעטאריאט איז צוגרייטן ספעציאליסטן פונעם
ארבעטער-קלאס סיי אינעם פראָדוציר-געביט (אינושענערן,
טעכניקער, ארגאניזאטערס א. א. וו.), סיי אינעם געביט
פון דעם קריג-איניען, וויסנשאפט, קונסט א. א. וו.
באגלייכ מיט דער דאָזיקער אופגאבע שטייט די
אופגאבע פון אן אלגעמיינעם קולטורעלן
אופשטייג פון די פראָלעטארישע מאסן, פון
זייער פאָזיטישער אופקלערונג, פון העכערן דעם ניוואָ פון
קענטענישן און טעכנישער קוואליפיקאציע, פון געווינהייטן צו
געזעלשאפטלעכער ארבעט און פארוואלטונג, פונעם קאמפ
מיט די רעשטן פון די בורזשואזע און קליינבירגערלעכע
פארורטיילן א. א. וו.

בלויז איז דער מאָס, ווי דער פראָלעטאריאט טיילט
אויס זיינע אוואנגארד-שיכטן אפ די דאָזיקע אלע "קאָמאנ-
דע-פאָסטנס" פון דער סאָציאליסטישער בויונג און קולטור,
בלויז איז דער מאָס, איז וועלכער די דאָזיקע שיכטן וואקסן
אלץ מער און מער אויס, אריינצוגענדיק נייע און גייע
מיטגלידער פונעם קלאס אין דעם פראָצעס פון דעם קולטור-
רעוועוואָליוציאָנערן איבערמאכן און ביסלעכווייז בייקור
מענדיק די צעטיילונג אינעווייניק אינעם קלאס גופע אפ, פאָר-
געשריטענע און אָפגעשטאנענע שיכטן פונעם פראָלעטאריאט,

ווערט גלייכצייטיק געשאפן אי א גאראנטיע פאר דער זיג-
רייכער סאציאליסטישער בויג, אי א גאראנטיע קעגן
דער ביוראקראטישער פארפולונג און קלאסן-איבערגעבורט.
אבער אינעם פראצעס פון דער רעוואָלוציע מאכט דער
פראָלעטאריאט איבער ניט נאָר זיין אייגענע נאטור, נאָר אויך
די נאטור פון אנדערע קלאסן, אינ דער ערשטער ריי,
פון די פילצאָליקע קליינבירגערלעכע שיכטן פון שטאָט און
דאָרף, באזונדערס פון די ארבעטנדיקע שיכטן פון פויערטומ.
באהעפטנדיק די ברייטסטע מאטן צו דער קולטור-רעוואָלוציע,
אריינציענדיק זיי אין דעם פראָצעס פון סאציאליסטישער
בויג, — פארייניקנדיק און קאָמוניסטיש אופקלערנדיק זיי
מיט אלע מעטאָדן, וועלכע ער האָט אין זיין רעשוס, פירן-
דיק אן אנטשיידענעם קאמפ קעגן אלע אַנטיפראָלעטארישע
און צעכישע אידעאָלאָגיעס, באזונדערס אקשאָנעסדיק און
סיסטעמאטיש בייקומענדיק די אלגעמיינע און קולטורעלע
אָפגעשטאנענקייט פון דאָרף, גרייט צו דער ארבעטער-קלאס
דערמיט גופע — אפן גרונט פונעם וווקס פון די קאָלעקטיווע
ווירטשאפט-פארמען — דאָס בייקומען די קלאסן-
צעטיילונג פון דער געזעלשאפט.

צווישן די אופגאבן פון דער קולטור-רעוואָלוציע, וועלכע
כאפן ארום די סאמע ברייטסטע מאסן, פארנעמט א בא-
זונדער אָרט דער קאמפ קעגן דעם אָפיום פאר די פעל-
קער-קעגן דער רעליגיע, א קאמפ, וועלכער דארף גע-
פירט ווערן סיסטעמאטיש אומאָפנייגבאר. די פראָלעטארישע
מאכט דארף פארניכטן יעדוידען מעלוכישע שטיצע פאר
דער קירכע, וואָס איז אן אגענטור פון די קלאסן, וועלכע

האָבן געהערשט, זי האָרפּ פארניכטן יעטווידער ארײַנמישונג פון דער קירכע אין דער מעלויכיש-אַרגאניזאציאָנעלער ארבעט פון דער דערצינונג און בילדונג און אַן ראכמאַנעס דערשטיקן די קאָנטר-רעוואָלוציאָנערע טעטיקייט פון די קירכנ-אַרגאניזאציעס. דערלאָזנדיק די פרייהייט פון גלויבן און פארניכטנדיק די פרווילעגירטע לאגע פון דער פריער הערשנדיקער רעליגיע, פירט די פראָלעטארישע מאכט אין דערזעליקער צײַט מיט אלע מיטלען, וועלכע זײַנען איר נאָר צוטריטלעך, אן אנטירעליגיעזע פראָפאגאנדע און בײַט איבער די גאנצע דערצינונג און בילדונג-ארבעט אפּ דער באוע פון דער וויסנשאפטלעכער מאטעריאליסטי-שער וועלטאַנשוונג.

8. דער קאמפּ פאר דער וועלט-דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און די גרונט-טיפּן רעוואָליר-ציעס.

די צווישנפעלקערלעכע רעוואָלוציע פונעם פראָלעטא-ריאט בילדעט זיך אויס פון פארשיידנצײַטיקע און פארשיידנ-ארטיקע פראָצעסן: פון רײַן פראָלעטארישע רעוואָלוציעס; רעוואָלוציעס פון בורזשואז-דעמאָקראטישן טיפּ, וועלכע וואקסן אריבער אין רעוואָלוציעס פון פראָלעטאריאט; פון נאציאָנאלע באפרייונג-מיליטאַרעס; פון קאָלאָניאַלע רעוואָלוציעס. ערשט אינעם ענדגילטיקן סאַכאקל ברענגט דער רעוואָלוציאָנערער פראָצעס צו דער וועלט-דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט.

99 נײַטגלייכמעסיקײַט פֿון זײַער אנטוויקלונג פֿונעם קאפיטאליזם, וועלכע איז פארשארפט געוואָרן אין דעם אימפעריאליסטישן פֿעריאָד, האָט ארויסגערופֿן די פארשיידנארטיקײַט פֿון זײַנע טיפֿן, פארשיידענע מאדרייגעס פֿון זײַנ רײַפֿקײַט אין באזונדערע לענדער, פארשיידנארטיקע און ספעציפֿישע באדינגונגען פֿארן רעזאָליוציאָנערן פראָצעס. די דאָזיקע אומשטאנדן מאַכן פֿאַר היסטאָריש אבסאָליוט אומפֿאַרמיידלעך די פארשיידנארטיקײַט פֿון די וועגן און טעמפֿן פֿונעם פראָלעטאריאטס קומען צו דער מאַכט, די נײַטיקײַט אינא דײַ לענדער פֿון געוויסע איבערגאנג־שטופֿן, וועלכע פֿירן צו דער דיק־טאטור פֿונעם פראָלעטאריאט, און דערנאָך אויך פֿאַר שײַדנארטיקײַט אין די פֿאַרמען פֿונעם זיכ בליענדיקן סאָציאליזם אין באזונדערע לענדער.

די פארשיידנארטיקײַט פֿון די באדינגונגען און איבערגאנג־וועגן צו דער דיקטאטור פֿונעם פראָלעטאריאט אין באזונדערע לענדער קאָנ מען סכעמאטיש דערפֿירן צו דריי גרונט־טיפֿן:

די לענדער פֿון הויכע קאפיטאליזם (די פארייניקטע שטאטן פֿון אמעריקע, דײַטשלאַנד, ענגלאַנד א. א. וו.) מיט מעכטיקע פראָדוציר־קויכעס, מיט א פראָדוקציע, וואָס איז אין דער העכסטער מאָס צענטראַליזירט, מיט א פארהעלטניסמעסיק קליינער באדייטונג פֿון דער קליינער ווירטשאפט, מיט א לאנג שוין אויסגעבילדעטער בור־זשאַנדע־מאָקראטישער פּאָליטישער אָרדענונג. אין די דאָ-

וויקע לענדער איז די גרונט־פאָלדערונג פֿון דער פּראָגראַם
 אינ פאָליטישן געביט דער דירעקטער איבערגאנג צו
 דער דיקטאטור פונעם פּראָלעטאריאט. אינעם עקאָנאָמישן
 געביט זײַנען אמערסטן כאראקטעריטיש: די עקספּראָפּ-
 רײַזונג פֿון דער גאנצער פּראָדוקציע; די אָרגאניזירונג פֿון
 א באדייטנדיקער צאָל מעלוכישע סאָוועט־ווירטשאפטן, און,
 פארקערט, דאָס איבערגעבן א בערעכ אומבאדייטנדיקן
 טייל פֿון דער ערד דעם פֿויערטומ; דער פארהעלטניסמעסיקן
 קליינער פארנעם פֿון די סטיכייִשע מארק־פארהעלטנישן,
 דער גיכער טעם פֿון דער סאָציאַליסטישער אנטוויקלונג
 ביכלאל און פֿון קאָלעקטיוויזירן די פֿויערישע ווירטשאפט
 ביפראט.

לענדער מיט א מיטעלן אנטוויקלונג־ניוואָ
 פֿונעם קאפיטאליזם (שפּאַניע, פּאָרטוגאַליע, פּוילן,
 אונגאַרן, די באלקאנישע לענדער א. א. ו.), מיט פארא-
 גענע באדייטנדיקע רעשטן פֿון די האלב־פעאָדאלע פאר-
 העלטענישן אינ דער לאנדווירטשאפט, מיט א געוויסן מי-
 נומם מאטעריעלע פאָרהאנגלעס, וועלכע זײַנען גייטיק פאר
 דער סאָציאַליסטישער ביווג, מיט א נאָכ ניט פארענדיק-
 טער בורזשואַדעמאָקראטישער איבעראנדערשונג. אינ
 איינער פֿון די דאָזיקע לענדער איז מעגלעכ א פּראָצעס פֿון
 א מער אָדער ווייניקער גיכע אריבערוואקסן פֿון דער בור-
 זשואַדעמאָקראטישער רעוואָלוציע אינ א סאָציאַליסטישער;
 אינ אנדערע־טיפֿן פֿון פּראָלעטארישע רעוואָלוציעס,
 נאָר מיט א גרעסערן פארנעם פֿון אופגאבן מיט א בור-
 זשואַדעמאָקראטישן כאראקטער. דאָ, הייסט עס, קאָנ די

פראָלעטארישע דיקטאטור קומען אפילע ניט מיטאמאָל, נאָר
 אינעם פראָצעס פון איבערגאנג פון דער דעמאָקראטישער
 דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און פויערטום צו דער
 סאָציאַליסטישער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט; דאָרט,
 וווּ די רעוואָלוציע אנטוויקלט זיך אומיטלבאר, ווי א פראָ-
 לעטארישע רעוואָלוציע, זעט עס פאָרויס, אז דער פראָלעטא-
 ריאט פירט אָן מיט דער ברייטער אגראר-פוערישער בא-
 וועגונג; די אגרארע רעוואָלוציע ביכלאל שפילט די גרעסטע,
 און צומאָל אויך די אנטשיידנסטע ראָלע; אינעם פראָצעס
 פון עקספראָפּירירן דאָס גרויסע ערד-אייגנטום ווערט
 א באדייטנדיקער כוילעך פונעם קאָנפּיסקירטן ערד איבער-
 געגעבן אין רעשום פונעם פויערטום; דער פארנעם פון די
 מארק-פארהעלטענישן נאָכן זיג פונעם פראָלעטאריאט
 איז א באדייטנדיקער; די אופגאבע צו קאָאָפּערירן דאָס
 פויערטום, און דערנאָך אויך אימ פראָדוצירעריש צו פאריי-
 ניקן, פארנעמט א קאָלאָסאל אָרט צווישן די אנדערע אופ-
 גאבן פון דער סאָציאַליסטישער בויונג. דער טעמפ פון
 דערדאָזיקער בויונג איז א פארהעלטניסמעסיק לאנגזאמער.
 די קאָלאָנאָליזאציע און האלב-קאָלאָנאָליזאציע לענד-
 דער (כינע, אינדיע א. א. וו.) און די אָפּהענגיקע
 לענדער (ארגענטינע, בראזיליע א. א. וו.) מיט געוויסע
 שפראַצונגען, און צומאָל אויך מיט א באדייטנדיקער אנט-
 וויקלונג פון דער אינדוסטריע, וועלכע איז אָבער אין דער
 מערהייט פאלן ניט גענוג פאר א זעלבשטענדיקער סאָציאַ-
 ליסטישער בויונג, לענדער מיט אן איבערוואָג פון פעאָ-
 דאל-מיטלאַטערישע פארהעלטענישן פונעם „אזיאטישן

פראָדוציר-אויפֿן סײַ איז דער עקאָנאָמיק פונעם לאַנד, סײַ איז
 איר פּאָליטישן איבערבוי, וווּ עס זײַנען, צולעצט, איז די הענט
 פון די אויסלענדישע אימפעריאליסטישע גרופֿן קאָנצענט-
 רירט די וויכטיקסטע אינדוסטריעלע, האנדלס-און באַנק-
 אונטערנעמונגען, די גרונטלעכע טראַנספּאָרט-מיטלען, די ערד-
 לאַטיפונדיעס און פלאַנטאציעס א. א.וו. די צענטראַלע באַדי-
 טונג האָט דאָ דער קאמפּ קעגן פּעאַדאָליזם, קעגן די פּאָר-
 קאפיטאליסטישע פּאַרמען פון עקספּלואַטאציע און די קאָנסעק-
 ווענט דורכגעפירטע אַגראַרע רעוואָלוציע פונעם פּויער-
 טום—פון איינזײַט, דער קאמפּ קעגן אויסלענדישן אימ-
 פעריאליזם פון דער נאַציאָנאַלער אומאַפהענגיקייט—פון דער
 צווייטער, דער איבערגאנג פון דער דיקטאַטור פונעם פּראָ-
 לעטאַריאַט איז דאָ אלס קלאַ מעגלעכ בלויז דורכ א ריי
 צוגרייטונג-שטופעס, בלויז איז רעזולטאַט פון א גאַנצן
 פּעריאָד פון אריבערוואַקס פון א בורזשואַז-דעמאָקראַטישער
 רעוואָלוציע איז א סאָציאַליסטישער רעוואָלוציע; די דער-
 פּאָלגרייכע סאָציאַליסטישע בוינונג, ווידער, איז אין דער מער-
 הייט פאלן מעגלעכ בלויז באַמ באדינג פון דירעקטער
 שטיצע מיטאד די לענדער פון פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור.
 איז די נאָכ מער אַפּגעשטאַנענע לענדער
 (דעמאָשלאַ איז אייניקע טיילן אפריקע), וווּ עס איז קימאַט
 נישטאָ אָדער אינגאנצן נישטאָ קיין לוינ-אַרבעטער, וווּ די
 מערהייט פון דער באַפעלקערונג לעבט אין באדינגונגען
 פון שוואַכע-שטייגער און וווּ עס זײַנען נאָכ פאַרבליבן
 רעשטלעכ פון די אוראַלטע שטאַמ-פּאַרמען, וווּ עס איז קימאַט
 נישטאָ קיין נאַציאָנאַלע בורזשואַזיע און וווּ דער אויסלענדי-

שער אימפּעריאַליזם שפּילט אין דער ערשטער ריי די ראָל פֿון אַ מיליטערישן אָקופּאַנט, וועלכער נעמט צו די ערד, — דאָרט באַקומט די צענטראַלע באַדײַטונג דער קאמפ פאר נאַציאָנאַלער באַפֿרײַונג. דער נאַציאָנאַלער אופשטאַנד אונ זײַנ זיג קאָנען דאָ עפענען אַ וועג פאר דער אַנטוויקלונג פונעם סאָציאַליזם, אזוי, אז דאָס לאַנד זאָל ביכלאָל נישט דארפן דורכגיין די קאפיטאַליסטישע סטאַדיע, אויב עס וועט ווירקלעך באַקומען אַ מעכטיקע הילף מיטאַד די לענדער פֿון דער פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור.

אזוי אַרום, אין דער עפאָכע, ווען אפֿן טאָג-אַרדענונג אין די אַנטוויקלטע קאפיטאַליסטישע לענדער ווערט אַרויס-גערוקט די אופגאַבע, אז דער פּראָלעטאַריאַט זאָל דער-ראַבערן די מאכט, ווען עס עקזיסטירט שוין די דיקטאַטור פונעם פּראָלעטאַריאַט אין פֿאסער, וואָס דאָס איז אַ פאָק-טער פֿון אַ וועלט-באַדײַטונג, — קאָנען די באַפֿרײַונג-באַווע-גונגען אין די קאָלאָניאַלע און האלב-קאָלאָניאַלע לענדער, וועלכע ווערן אַרויסגערופֿן דורך דעם, וואָס אַהינ דרינגט אַרײַן דער וועלט-קאפיטאַליזם, קאָנען זיי, נישט געקוקט אפֿ דער נישט-צייטיקייט פֿון די געוועזענע פאַרהעלטענישן אין די דאָזיקע לענדער, אויב מע זאָל זיי נעמען אינאָלירט, ברענגען צו זייער סאָציאַליסטישער אַנטוויקלונג באַדער דער הילף און שטיצע מיטאַד דער פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור און מיטאַד דער צווישנפֿעלקערלעכער פּראָלעטאַרישער באַ-וועגונג ביכלאָל.

9. דער קאמפ פאר דער וועלט-דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאַט און די קאָלאָניאַלע רעוואָלוציעס

די ספעציפישע באדינגונגען פונעם רעוואָלוציאָנערן קאמפ אינ די וויכטיקסטע קאָלאָניאַלע און האלב-קאָלאָניאַלע לענדער, די אומפארמיידלעכקייט פון א דויערנדיקן פערקאָר פון קאמפ פאר דער דעמאָקראטישער דיקטאטור פונעם פראָ-לעטאריאַט און פויערטום און פונעם אריבערוויקס פון דער דאָזיקער דיקטאטור אינ א דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאַט, צולעצט, די אנטשיידנדיקע באדייטונג פון די נאציאָנאַלע מאַ-מענטן, לייגן ארום אפ די קאָמוניסטישע פארטייען פון די דאָזיקע לענדער א ריי באזונדערע אופגאבן, וועלכע בילדן א צוגרייטונג-שטופע צו די אלגעמיינע אופגאבן פון דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאַט. פאר די וויכטיקסטע פון די דאָזיקע באזונדערע אופגאבן האלט דער קאָמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל די פאָלגנדע אופגאבן:

- (1) אראָפּווארפן די מאכט פונעם אויסלענדישן אימפע-ריאַליזם, פון די פעאָדאלן און פון דער פריזישער ביר-ראָקראטיע.
- (2) איינפירן די דעמאָקראטישע דיקטאטור פונעם פראָ-לעטאריאַט און פונעם פויערטום אפ דער באזע פון סאָוועטן.
- (3) די פולע נאציאָנאַלע אומאָפהענגיקייט און מעלכישע פארייניקונג.

(4) אנולירן די מעלכע-כויוועס.

(5) נאציאָנאַליזירן די גרויסע אונטערנעמונגען (רי)

אינדוסטריעלע, טראנספארטישע, באנקישע א. א.), וועלכע
געהערן צו די אימפעריאליסטן.

(6 קאנפסקירן די פריזישע, קלויסטערישע און מאָנאס-
טירישע ערד. נאציאנאליזירן די גאנצע ערד.

(7 איינפירן אן 8-שאַעדיקן ארבעט-טאָג.

(8 אָרגאניזירן א רעוואָלוציאָנערע ארבעטער-פּויערישע
ארמיי.

אפ ווי ווייט עס וועט גיין די אנטוויקלונג און פארטיפע-
רונג פונעם ווייטערדיקן קאמפ (סאבאָטאזש מיצאד דער בור-
זשואויע, די קאנפסקאציע פון די אונטערנעמונגען, וועלכע
געהערן צו די דאָזיקע שיכטן בורזשואויע, וואָס וואקסט אומ-
פארמיידלעך אריבער אין דער נאציאנאליזירונג פון דער גרויס-
אינדוסטריע) איז יענע קאָלאָניעס און האלבקאָלאָניעס, ווו
דער פראָלעטאריאט שפילט די ראָל פון אן אָנפירער און
העגעמאָן, וועט די קאָנסעקווענטע בורזשואו-דעמאָקראטישע
רעוואָלוציע אריבערוואקטן אין א רעוואָלוציע פונעם
פראָלעטאריאט. אין די קאָלאָניעס, ווו קיין פראָלעטאריאט
איז נישט, דארף דאָס אראָפּווארפן די מאכט פון די אימפע-
ריאליסטן באטייטן, אז עס ווערט אָרגאניזירט א מאכט פון
פאָלק (פּויערימ) סאָוועטן, עס ווערן קאָנסקירט די אויס-
לענדישע אונטערנעמונגען און ערדן, און זיי ווערן איבער-
געגעבן אין די הענט פון דער מעלדזש.

פונעם שטאנדפונקט פון קאמפ קעגן דעם אימפעריאליזם,
פונעם שטאנדפונקט פון דעראַבערן די מאכט דורכן ארבע-
טער-קלאס, שפילן די קאָלאָניאַלע רעוואָלוציעס און די
נאציאנאַלע באפריינג-באוועגונגען א קאָלאָסאַלע ראָל.

די קאלאָניעס און האלבע קאלאָניעס האָבן א באדייטונג אינעם
 נעם איבערגאנג-פּעריאָד אויכ דערפאר, וויל בענעגייע
 די אינדוסטריעלע לענדער, וועלכע שפילן די ראָל פון
 א וועלט-שטאַט, שפילן זיי די ראָל פון א וועלט-
 דאָרף, און די פראגע וועגן אַרגאניזירן די סאָציאליסטישע
 וועלט-ווירטשאפט, וועגן ריכטיקן קאָאָרדינירן די אינדוסט-
 ריע מיט דער לאנדווירטשאפט, איז אינעם א באדייטנדיקער
 מאָס א פראגע וועגן דער באציאונג צו די געוועזענע קאָ-
 לאָניעס פונעם אימפעריאליזם. דער ברידערלעכער
 קאמפּספארבאנד מיט די קאלאָניאַלע אר-
 בעטנ'דיקע מאסן איז דעריבער איינע פון
 די הויפט-אופגאבן פונעם אלוועלטלעכע אינ-
 דוסטריעלן פראָלעטאריאט, אלס העגעמאָן
 און אָנפירער פונעם קאמפּ קעגן דעם אימ-
 פּעריאליזם.

אוי ארום, אופהייבנדיק די ארבעטער פון די מעטראָפאָ-
 ליטעס צום קאמפּ פאר דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט,
 הייבט אפ דער גאנג פון דער וועלט-רעוואָלוציע אויכ
 די הונדערטער מיליאָנען קאלאָניאַלע ארבעטער און פויעריג
 צום קאמפּ קעגן אויסלענדישן אימפעריאליזם. בא דער אָנ-
 וועזנהייט פון צענטרען פונעם סאָציאליזם, אינעם געשטאלט
 פון די סאָוועטישע רעפובליקן און פון זייער וואקסנדיקער
 עקאָנאָמישער מאכט, דערנענטערן זיך עקאָנאָמיש די קאָ-
 לאָניעס, וואָס זיינען אָפגעפאלן פונעם אימפעריאליזם, און
 פארייניקן זיך ביסלעכווייז מיט די אינדוסטריעלע צענטרען
 פונעם וועלט-סאָציאליזם, זיי ווערן אריינגעצויגן אינעם דעם

שטרעם פון סאָציאַליסטישער ביונג, אויסמיידנדיק די פאזע
פון דער ווייטערדיקער אנטוויקלונג פונעם קאפיטאליזם אלס
הערשנדיקע סיסטעם, און זיי באקומען די מעגלעכקייט פון
א גיכע עקאָנאָמישע און קולטורעלע פראָגראַם. פאָליטיש
גרופירנדיק זיך ארום די צענטרען פון דער פראָלעטאריע
שער דיקטאטור, שליסן זיך איין די פויעריג-סאָוועטן פון
די אָפגעשטאנענע געוועזענע קאָלאָניעס פון א מער אנט-
וויקלטן טיפ, זיי שליסן זיך איין אין דער אלגעמיינער
סיסטעם פון דער אלץ וואקסנדיקער פעדעראציע פון סאָ-
וועטישע רעפובליקן, און דערמיט גופע, הייסט עס, אויך
אין דער סיסטעם פון דער וועלט-דיקטאטור פונעם פראָ-
לעטאריאט.

די אנטוויקלונג פונעם סאָציאַליזם, אלס נײַער פראָדוציר-
אויפן, באקומט דערמיט איר וועלט-פארמעסט.

v. די דיקטאטור פונעם פראָדעטאריאט אינ פססר און די צווישנפעלקערדעכע סאָציאליסטישע רעוואָלוציע

1. די בויונג פונעם סאָציאליזם אינ פססר
 און דער קלאסניקאמפ

דער איקער, אינ וואָס עס ווײַזט זיכ ארויס דער טיפֿ-
 סטער קריזיס אינ דער קאפיטאליסטישער סיסטעם, איז די
 שפאלטונג פונ דער וועלט־ווירטשאפט אפ לענדער פונ קא-
 פיטאליזם און לענדער, ווו עס בויט זיכ דער סאָציאליזם.
 די אינערלעכע פארפעסטיקונג פונ דער פראָדעטארישער
 דיקטאטור אינ פססר, די דערפאלג פונ דער סאָציאלי-
 סטישער בויונג, דער ווקס פונעם איינפלוס און אוואַ-
 ריטעט פונ פססר צווישן די פראָדעטארישע מאסן און די
 אונטערדריקטע פעלקער פונ די קאָלאָניעס באדייטט דערי-
 בער א פאָרועצונג, פארשטארקונג און פאנאנדערוויקלונג
 פונ דער צווישנפעלקערדעכער סאָציאלער
 רעוואָלוציע. פארמאָגנדיק די נייטיקע און גענוגנדיקע
 מאטעריעלע פאָרהאנאכעס אינעם לאנד ניט נאָר אפ אראָפצו-

ווארפן די פריצים און ברושואזיע, נאָר אויכ אפּ אויסצו-
 בויען דעם פולשטענדיקן סאָציאַליזם, האָבן די ארבעטער פון
 די סאָוועטישע רעפּובליקן מיט דער הילף פונעם צווישן-
 פעלקערלעכן פראָלעטאריאַט העלדיש אָפּגעשלאָגן דעם
 אָנגריף פון די באוואָפנטע קויכעס פון דער אינער-
 לעכער און אויסלענדישער קאָנטר-רעוואָלוציע, זיי האָבן
 פארפּעסטיקט זייער פארבאנד מיט די גרונט-מאסן פונעם
 פויערטומ און דערגרייכט גרויסע דערמאָלגן אינעם געביט
 פון סאָציאַליסטישער בוינוג.

די פארבינדונג צווישן דער פראָלעטארישער סאָציאַ-
 ליסטישער אינדוסטריע מיט דער פויערישער קליינ-ווירט-
 שאפט, וועלכע זיכערט סײַ דעם וווקס פון די פראָדוציר-
 קויכעס פון דער לאַנדווירטשאפט, סײַ זיי אָנפירנדיקע ראָל
 פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריע; דער צוזאמענשלוס
 פון דער דאָזיקער אינדוסטריע מיט דער לאַנדווירטשאפט,
 אָנשטאָט דעם קאפיטאַליסטישן באדינען דעם ניט-פראָ-
 דוצירענישן געברויך פון די פאראזיטישע קלאסן; דאָס פראָ-
 דוצירן ניט צוליב קאפיטאַליסטישן רעוועכ, נאָר קעדיי צו
 באשריידיקן די מאסן-באדערפענישן אין די באדינגונג-
 גען פון שנעלער אנטוויקלונג פון די דאָזיקע באדערפענישן,
 וואָס סטימולירט אין לעצטן סאכאקל אין א הויכער
 מאָס דעם גאנצן פראָדוציוו-פראָצעס; צולעצט, די גרעס-
 טע קאָנצענטראציע פון די עקאָנאָמישע קאָמאנדיר-
 הויכן אין די הענט פון דער פראָלעטארישער מעלוכע, די
 וואקסנדיקע עלעמענטן פון פלאנישער אָנפירונג און די
 עקאָנאָמישע און סאמע צוועקמעסיקסטע פארטיילונג פון די

פראָדוציר-מיטלען, וואָס איז דערמיט פארבונדן, דאָס אלץ
 גיט דעם פראָלעטאריאט די מעגלעכקייט שנעל זיך בא-
 וועגן פאָרויס אפן וועג פון סאָציאליסטישער ביווג.
 אופהייבנדיק די פראָדוציר-קויכעס פון דער גאנצער
 פאָלקוירטשאפט, אומאָפנייגבאר דורכפירנדיק דעם קורס
 אפ דער אינדוסטריאליזירונג פון פסטר, וואָס איר שנע-
 לער טעמפ ווערט דיקטירט דורך דער גאנצער צווישנפעל-
 קערלעכער און אינערלעכער סיטואציע, ניט געקוקט אפ די
 סיסטעמאטיש זיך איבערכאזערנדיקע פרווון פון א פינאנ-
 ציעל-עקאָנאָמישן בויקאָט מיצאד די קאפיטאליסטישע
 מעלכעס, העכערט דער פראָלעטאריאט פון פסטר אינ-
 דער זעלביקער צייט דעם ספעציפישן געוויכט פון דעם
 פארגעזעלשאפטלעכטן (סאָציאליסטישן) סעקטער פון דער
 פאָלקוירטשאפט סיי לויטן כוונע אינ די פראָדוציר-
 מיטלען פונעם גאנצן לאנד, סיי לויטן כוונע אינ דער
 סאכאקל-פראָדוקציע און אינ דעם אלגעמיינעם סכוירע-
 אומזאץ פונעם לאנד. דורך די הייבערס פונעם מעלכישן
 האנדל און פון דער שנעל-וואקסנדיקער קאָאָפּעראציע,
 בא דער אָנוועזנהייט פון דער ערד-נאציאָנאליזאציע
 און פון דער זיך פאנאנדערוויקלענדיקער אינדוסטריאלי-
 זירונג פונעם לאנד, פירט, אזוי ארום, די מעלכישע סאָ-
 ציאליסטישע אינדוסטריע, די טראנספאָרט-און די באנק-
 סיסטעם אלץ מער און מער נאָך זיך די קליינע און קלענ-
 סטע פויערישע ווירטשאפטן.
 ספעציעל אינעם לאנדווירטשאפטלעכן געביט קומט פאָר
 דער אומשטייג פון די פראָדוציר-קויכעס אינ באדינגונגען,

וועלכע באגרענעצט די דיפערענצירונג פונעם פויערשטום
(די נאציאנאליזירונג פון דער ערד, און דאס הייסט, אויך
דער פארבאט צו קויפן און פארקויפן ערד-פלעצער, די
שארפ-פראגרעסיווע שטייערן-פארטיילונג, די פינאנסירונג
פון דער אַרעמ-מיטל-פויערישער קאָאָפּעראציע און פון די
פראָדוציר-פארייניקונגען פון דער אַרעמ-מיטל-פויערישער
מאסע, די געזעצגעבונג וועגן לוינ-ארבעט, דאָס אָפּנעמען
בא די באלענופּים א ריי פאָליטישע און געזעלשאפטלעכע
רעכט, די ספּעציעלע אָרגאניזאציע פון דער אַרעמקייט
א.א.וו.). אָבער אפּ אזויפיל, אפּ וויפל די פראָדוציר-קויכעס
פון דער סאָציאַליסטישער אינדוסטריע זיינען נאָך ניט אזוי
אויסגעוואקסן, אז זיי זאָלן אינא א ברייטן מאסשטאב
ארונטערפירן א נייעם טעכנישן באזיס אונטער דער לאנד-
ווירטשאפט און דערמיט טייקעפּ פארווירקלעכט די שנעלע
פראָדוציר-פארייניקונג פון די פויערישע ווירטשאפטן אינ
גרויסע געזעלשאפטלעכע ווירטשאפטן (קאָלעקטיווע ווירט-
שאפטן), וואקסט אינא געוויסער מאָט אויך דאָס באלע-
גופנטום, וואָס שטעלט אַינ א ווירטשאפטלעכע און דער-
נאָך אויך א פאָליטישן צוזאמענשלוס מיט די עלעמענטן
פון דער אזויגערופענער „נייער בורזשואזיע“.
האָבנדיק אינא זיינע הענט די אנטשיידנדיקע עקאָנאָמישע
קאָמאנדיר-הויכן; סיסטעמאטיש ארויסשטויסנדיק די רעשטן
פונעם פריוואטן שטאַטישן קאפיטאַל, וועמעס כייזעק עס
איז זייער שארפ געפאלן אינעם מעשעכ פונעם לעצטן פע-
ריאָד פון דער „נייער עקאָנאָמישער פאָליטיק“; מיט אלע
מעגלעכקייטן באגרענעצנדיק די עקספּלואטאטערישע שיכטן

פֿון דאָרפּ, וועלכע וואָקטן אויס אפּן יעסאָד פֿון דער אַנט־
וויקלונג פֿון די סכּויריש־געלטישע פֿארהעלטענישן; שטיצן־
דיק די סאָוועטישע ווירטשאפטן אין דאָרפּ און פֿאנאנדער־
וויקלענדיק די נייע בוינג זייערע; אריינציענדיק די גרונט־
מאסן פֿאַשעטע סכּוירע־פֿראָדוציר־פּויערימ אין דער אלגע־
מיינער סיסטעם פֿון דער סאָוועטישער ווירטשאפטלעכער
אַרגאניזאציע און, הייסט עס, אויכ אין דער זאכ פֿון
סאָציאַליסטישער בוינג דורכ דער שנעל־פֿראָגרעסירנדיקער
קאָאָפּערירונג, וואָס אין די באדינגונגען פֿון פֿראָלעטארי־
שער דיקטאטור און עקאָנאָמישער אָנפירונג מיצאד דער
קאפיטאַליסטישער אינדוסטריע איז דאָס איבערנטיש
מיט דער אנטוויקלונג פֿונעם סאָציאַליזם; אריבערגי־
ענדיק פֿונעם אופשטעלונג־פֿראָצעס צו א פֿארברייטער־
טער רעפֿראָדוקציע פֿונעם גאנצן פֿראָדוציר־טעכנישן פֿונ־
דאמענט פֿונעם לאַנד, — שטעלט פֿאר זיכ דער פֿראָלעטא־
ריאַט פֿון פֿססר, און הויבט שוין אָן פֿארווירקלעכנ די
אופגאבע פֿון גרויסער קאפיטאַלער בוינג (די פֿראָדוקציע
פֿון פֿראָדוציר־מיטלען ביכלאַל, די שווערע אינדוסטריע און
עלעקטריפֿיקאציע ביפֿראט און באזונדערס), און צוגלייכ
מיט דער ווייטערדיקער אנטוויקלונג פֿון דער אָפּוואַצי־
קויפֿ־און קרעדיט־קאָאָפּעראציע — די אופגאבע פֿון אומיטלבאר־
פֿראָדוצירערשן און דערבײַ אלץ מער מאסנהאפטן קאָ־
אָפּערירן דאָס פּויערטומ אפּ דער באזע פֿון קאָלעקטיוויזם,
וואָס דאָס פֿאָדערט א מעכטיקע מאטעריעלע שטיצע מיצאד
דער פֿראָלעטארישער מעלוכע.
זייענדיק שוין אַן אנטשיידנדיקע עקאָנאָמישע קראפט,

וועלכע באשטימט מיט זיך אינ גרונט די גאנצע אנטוויקלונג פון דער עקאנאמיק אינ פססר, מאכט דער סאציאליזם, אזוי ארום, דערמיט גופע ווייטערדיקע גוויסע שריט אינ זיין אנטוויקלונג, בייקומענדיק סיסטעמאטיש די שוועריקייטן, וועלכע שטאמען פון דעם קליינבירגערלעכע כאראקטער פונעם לאנד און וועלכע זיינען פארנונדן מיט פערלאנד פון צייטווייליקער פארשארפונג פון די קלאסן-וויידער-שפּרוכּן.

די נייטווענדיקייט צו איבערויסשטאטן די אינדוסטריע, די נייטווענדיקייט פון א גרויסער קאפיטאלער ביונג קאנען ניט ניט ארויסרופן א ריי גרעסטע שוועריקייטן אפן וועג פון דער סאציאליסטישער אנטוויקלונג, וועלכע דערקלערט זיך אינ לעצטן סאכאקל מיט דער טעכניש-עקאנאמישער אָפּגעשטאנענקייט פונעם לאנד און מיט זיין רוינירטקייט אינ די יאָרן פון אימפּעריאליסטישן און בירגערלעכע קריג. אָבער, ניט געקוקט דערפ, שטייגט פונדעסטוועג דער לעבנס-ניוואָ פונעם ארבעטער-קלאס און פון די ברייטע ארבעטנדיקע מאסן אָן אופהער אלץ מער, און צוזאמען מיט דער סאציאליסטישער ראציאָנאליזאציע און וויסנשאפט-לעכער אָרגאניזאציע פון דער אינדוסטריע ווערט ביסלעכ-ווייז איינגעפירט א 7-שטעדיקער ארבעט-טאָג, וואָס דאָס עפנט אופ ווייטערדיקע פערספעקטיוון אפ צו פארבעסערן די באדינגונגען פון דער ארבעט, לעבן און שטייגער פונעם ארבעטער-קלאס.

אפן גרונט פון ווירטשאפטלעכע וויקס פון פססר, פון דער אָנפֿהערלעכער העכערונג פונעם ספעציפישן גע-

וויכט פונעם סאָציאַליסטישן סעקטער, אפ קיין איין מינוט
ניט אוסדערנדיק דעם קאמפ מיטן באלעגופנטום, שטיצנדיק
זיך אין דאָרפ אפ דער אָרעמקייט און שטייענדיק אין א
פעסטן פארבאנד מיט די גרונטלעכע מיטעלע מאסן פונעם
פוערטום, ציט אריין דער ארבעטער-קלאס, א פארייניק-
טער דורכ דער אָנפירונג פון דער קאמוניסטישער פארטיי,
וועלכע איז פארהארטעוועט אין רעוואָלוציאָנערע שלאכטן,
אלץ מער און מער די ברייטע מאסן פון די צענדלי-
קער מיליאָנען ארבעטנדיקע אין דער זאך פון סאָציאַ-
ליסטישער בויונג. די גרונט-מיטלען דערצו זיינען: די אנט-
וויקלונג פון די ברייטע מאסן-אָרגאניזאציעס (די פארטיי-
אלס אָנפירנדיקע קראפט, די פראָפעסיאָנעלע פאריינען
אלס רוקנביי פון דער גאנצער טיסטעם פון פראָלעטארי-
שער דיקטאטור, דער קאָמיונג, די קאָאָפּעראציע פון אלע
מינים, די אָרגאניזאציעס פון פרויען, ארבעטערנס און
פוערטעס; די פארשיידענערליי אזויגערופענע „פרייזליקע
געזעלשאפטן“, די ארבקאָרישע און דאָרפקאָרישע, ספאָר-
טיווע, וויסנשאפטלעכע, קולטורעל-אופקלערערישע אָרגא-
ניזאציעס), די אלמעגלעכע סטימולירונג פון דער מאסן-
איניציאַטיוו, דאָס ארויסרוקן אלץ נייע שיכטן ארבעטער
אפ קאָמאנדיר-פאָסטנס אין אלע געביטן פון ווירטשאפט
און טאראולטונג, דאָס אָנופהערלעכע אריינציען די מאסן
אין דעם פראָצעס פון סאָציאַליסטישער בויונג, דאָס שטענ-
דיק אָפּפרישן דעם גאנצן מעלויכיש-ווירטשאפטלעכע, פראָ-
פעסיאָנעל און פארטיי־שן אפאראט מיט נייע און נייע
טוער פראָלעטאריער, דאָס סיסטעמאטישע אויסארבעטן נייע

סאָציאַליסטישע קאָרענ פון אַרבעטער ביכלאל, פון דער אַרבעטער־יונגט ביפראט, אינ הויכשולן, אפ ספעצייעלע קורס א.א.וו. פאר אלע ביונג־געביטן—זיינע איינע פון די הויפט־גאראנטיעס קעגן דער ביו־אָקראטישער פארגליי־ווערונג אָדער סאָציאַלער איבערגעבורט פונעם אומיטלכאר אָנפירנדיקן קאָר־שיכט פונעם פראָלעטאריאט.

2. די באַדייטונג פון פסטר און זיינע צווישנפעלקער־לעב־רעוואָלוציאָנערע פליכטן

צעקלאָפנדיק דעם רוסישן אימפעריאַליזם און באַפרייענדיק אלע געוועזענע קאָלאָניעס און אונטערדריקטע נאציס פון דער צארישער אימפעריע; סיסטעמאטיש אונטערפירנדיק א פעסטן באַזיס פאר זייער קולטורעל־פאָליטישער אנטוויקלונג דורך דער אינדוסטריאַליזירונג פון די געהעריקע טעריטאָריעס; פארפעסטיקנדיק אין דער מעלכישער קאָנסטיטוציע פונעם פארבאנד זי רעכטלעכע פאָזיציע פון די אויטאָנאָמע געגנטן, אויטאָנאָמע רעפובליקן און פארבאנדישע רעפובליקן און רעאליזירנדיק פולשטענדיק דאָס רעכט פון די נאציס אפ זעלבסטבאשטימונג, מיט דעם גופע זיכערט זי דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט אין פסטר ניט נאָר די פאָרמעלע, נאָר אויכ די פאקטישע גלייכהייט פון די פארשיידענע נאציאָנאליטעטן פונעם פארבאנד.

זייענדיק א לאנד פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור און פון דער ביונג פון סאָציאַליזם, א לאנד פון די קאָלאָסאלע

דער אַבערונגענ פונעם ארבעטער-קלאס, א לאנד פון א פאר-
 באנד צווישן די ארבעטער און די פויערימ, א לאנד פון
 א נייער קולטור, וואָס גייט אונטער דער פאָן פון
 מארקסיזם, ווערט פססר אומפארמיידלעך א באזע פון דער
 אלוועלטלעכער באוועגונג פון אלע אונטערדריקטע קלאסן,
 א צענטער פון דער צווישנפעלקערלעכער רעוואָלוציע,
 דער גרעסטער פאקטער אין דער וועלט-געשיכטע. אינ
 פססר דער אַבערט דער אלוועלטלעכער פראָלעטאריאט צום
 ערשטן מאל ווירקלעך זיין פאָטערלאנד, פאר די קאָלאָניאַל-
 אלע באוועגונגען ווערט ער דער צענטער פון גרעסטער
 צוציונג.

אזוי ארום איז פססר, אינ די באדינגונגען פונעם אל-
 געמיינעם קריזיס פונעם קאפיטאליזם, דער וויכטיקסטער
 פאקטער ניט נאָר דערפאר, וואָס ער איז אָפגעפאלן פון
 דער קאפיטאליסטישער וועלט-סיסטעם, שאפנדיק א באזע
 פאר א נייער סאָציאליסטישער ווירטשאפט-סיסטעם,
 נאָר אויך דערפאר, וואָס ער שפילט ביכלאל אן אויסשליס-
 לעך קאָלאָסאלע רעוואָלוציאָנערע ראָל, די ראָל פון א
 צווישנפעלקערלעכער באוועגער פון דער פראָלעטארישער
 רעוואָלוציע, וועלכע שטויסט די פראָלעטאריער פון
 אלע לענדער צו פארכאפן די מאכט; די ראָל פון א לע-
 בעדיקן ביישפיל דערפאר, אז דער ארבעטער-קלאס איז
 פייניק ניט נאָר צו צעשטערן דעם קאפיטאליזם, נאָר אויך
 צו בויען דעם סאָציאליזם; די ראָל פון אן אורבילד פון
 יענע ברידערלעכע קעגנזייטיקע פארהעלטענישן צווישן די
 נאציאָנאליטעטן פון אלע לענדער אינעם פארבאנד פון די

סאָוועטישע סאָציאַליסטישע רעפּובליק פון דער וועלט און
פון יענער עקאָנאָמישער פארייניקונג פון די ארבעטנדיקע
פון אלע לענדער אין דער איינהייטלעכער וועלט-ווירטשאפט
פונעם סאָציאַליזם, וועלכע עס דארף איינשטעלן דער וועלט-
פראָלעטאריאַט, וואָס האָט דעראַבערט די מעלזשישע מאכט.
די גלייכצייטיקע עקזיסטענצ אײנע נעבן דער אנדערער
פון צוויי ווירטשאפטלעכע סיסטעמען, פון דער סאָציאַ-
ליסטישער סיסטעם אין פססר און דער קאפיטאליסטישער
סיסטעם אין די איבעריקע לענדער, שטעלט פאר דער מעלזשע
פונעם פראָלעטאריאַט די אופגאבע אָפצושטעלן די אָנגריפן
מיצאד דער קאפיטאליסטישער וועלט (בויקאָט, בלאָקאדע
א.א.וו.) און צוזאמען דערמיט די אופגאבע פון עקאָנאָמישן
מאנעוורירן און אויסנוצן די עקאָנאָמישע פארבינדונגען
מיט די קאפיטאליסטישע לענדער (מיט דער הילף פון דער
מאָנאָפּאָל-אָרגאַניזאַציע פונעם אויסערלעכן האנדל, וואָס
דאָס איז אײנע פון די גרונט-באזינגונגען פאר דער
דערפאָלגרייכער ביונג פונעם סאָציאַליזם, אין דער פאָרמ
פון קרעדיטן, האלוואָעס, קאָנצעסיעס א.א.וו.). די הויפט-
און גרונט-ליניע דאָ דארף זײַן א ליניע פון ווי
ווייט מעגלעך ברייטערע פארבינדונגען מיט אויסלאנד,
אָבער אין די ראמען פון דער לוינבארקײט פאר פססר,
ד. ה. אין דער ערשטער רײ, פאר דער פארפעטיקונג
פון דער אינדוסטריע אין פססר גופע, פאר אונטערפירן
א באזע פון אן אייגענער שווערער אינדוסטריע און עלעקטרי-
פיקאַציע, צולעצט, פאר אן אייגענער סאָציאַליסטישער
מאַשינ-ביונג. נאָר אפּ אויפיל, אפּ וויפיל עס ווערט

געזיכערט די דאָזיקע עקאָנאָמישע זעלבשטענדיקייט פֿון
פססר אינ די באדינגונגען פון קאפיטאליסטישער ארומ-
רינגלונג, ווערט געשאפן א פעסטע גאראנטיע קעגן דער
געפאר צו צעשטערן די סאָציאליסטישע בוינג פון פססר
און פארוואנדלען דעם פססר אינ א צוגאָב צו דער קא-
פיטאליסטישער וועלט-סיסטעם.

פון דער צווייטער זייט, איז ניט געקוקט דערום, וואָס
די קאפיטאליסטישע מעלכעס זיינען פארינטערעסירט אינ
פסטישע מערק, וואקלען זיי זיך קעסיידער צווישן די
האנדל-אינטערעסן און דער מוירע פאר דעם וויקס פון
פססר, פאר דעם וויקס, וועלכער באדייט א וויקס פון
דער צווישנפעלקערלעכער רעוואָלוציע. אָבער די הויפט-
און גרונט-טענדענצ אינ דער פאָליטיק פון די אימ-
פעריאליסטישע מעלכעס איז די טענדענצ ארומצוריינג-
לען דעם פססר און צו פירן א קאנטר-רעוואָלוציאָ-
נערע מילכאָמע קעגן אימ מיטן צוועק אימ צו דערשטיקן
אינ צו באשאפן אן אלוועלטלעכע בורזשואז-טעראריסטישן
רעזשים.

די דאָזיקע סיסטעמאטישע פרווון פונעם אימפעריאליזם
פאָליטיש ארומרינגלען דעם פססר און די וואקסנדיקע
געפאר פון א מילכאָמע-אָנפאל וועלן ניט שטערן דער
אלקפ(ב), דער סעקציע פון קאמוניסטישן אינטערנאציאָנאל,
וועלכע פירט אָן מיט דער פראָלעטארישער דיקטאטור
אינ פססר, אויסצופילן אירע אינטערנאציאָנאלע פליכטן
אין געבן שטיצע אלע אונטערדריקטע, שטיצע דער
ארבעטער-באוועגונג פון די קאפיטאליסטישע לענדער;

שטיצע דער באוועגונג פון די קאלאניאלע פעלקער
קעגן דעם אימפעריאליזם; שטיצע דעם קאמף קעגן
דער נאציאנאלער אונטערדריקונג אינעם יעטוידער פארם.

3. די פליכט פונעם צווישנפעלקערלעכן פראלעטאריאט אינעם באצוג צו פ.ס.ס.ר.

דער אינטערנאציאנאלער פראלעטאריאט פון זיין זייט,
וועלכער האט אינעם פססר זיין איינציק טאטערלאנד, די
וויכטיקסטע פעסטונג פאר זיינע דעראבערונגען און דעם
הויפטלעכסטן פאקטער פאר זיין צווישנפעלקערלעכער בא-
פרייונג, איז פארפליכטעט מיטצוהעלפן די דערפאלגן פון
דער סאציאליסטישער בויונג אינעם פססר און מיט אלע מיט-
לען באשיצן אים קעגן די אָנפאלן מיטאד די קאפיטאלי-
סטישע מערובעס.

„די פאליטישע וועלט-סיטואציע האט איצט אוועקגעשטעלט
אפן טאג-אָרדענונג די דיקטאטור פונעם פראלעטאריאט,
און אלע געשעענישן פון דער וועלט-פאליטיק קאנצענטרירן
זיך אומפארמיידלעך ארום איינצענטראלן פונקט, נעמלעך: ארום
דעם קאמף פון דער אלגעמיינער בורזשואזיע קעגן דער
סאָוועטישער רוסלענדישער רעפובליק, וועלכע דארף אומ-
פארמיידלעך גרופירן ארום זיך, פון איין זייט — די סאָווע-
טישע באוועגונגען פון די פארגעשריטענע ארבעטער פון
אלע לענדער, פון דער צווייטער זייט — אלע נאציאנאלע
באפריינג-באוועגונגען פון די קאלאניאלע און פון די
אונטערדריקטע פעלקערשאפטן“ (לענין).

אינעם פאל פון אזא אָנפאל מיצאל די אימפעריאליסטישע מעלכעס אפ פססר און א מילכאָמע קעגן אימ, דארפ דער צווישנפעלקערלעכער פראָלעטאריאט ענטפערן מיט די סאמע דרייטע און אנטשיידנסטע מאסעווע ארויס-טרעטונגען און מיט א קאמף פאר אראָפּווארפן די אימפע-ריאליסטישע רעגירונגען, אונטערן לאָזונג פון דער דיק-טאטור פונעם פראָלעטאריאט און פון א פארבאנד מיט פססר.

אין די קאָלאָניעס, באזונדערס אין די קאָלאָניעס פון דעם אימפעריאליסטישן לאנד, וואָס פאלט אָן אפ פססר, מוז מען אויסנוצן דאָס אָפּציען די מיליטערישע קויכעס פונעם אימפעריאליזם, קעזיי אָנצווערן דעם מאקסימום אָנשטרענגונגען אפ פאנאנדעררויקלעך דעם אנטאימפעריא-ליסטישן קאמף, און אָרגאניזירן רעוואָלוציאָנערע ארויס-טרעטונגען מיטן צוועק אראָפּצווארפן דעם יאָכ פונעם אימפעריאליזם און צו דעראָבערן פולע אומאָפהענגיקייט. די אנטוויקלונג פונעם סאָציאליזם אין פססר און דער וואָקס פון זיין צווישנפעלקערלעכער ווירקונג איז ניט נאָר וואָס זיי מאָביליזירן קעגן אימ דעם האס פון די קא-פיטאליסטישע מעלכעס און פון זייער סאָציאל-דעמאָקרא-טישער אגענטור, נאָר זיי דערוועקן אויך די גרעסטע סימ-פאטיעס צו אימ מיצאל די ברייטע ארבעטנדיקע מאסן פון גאָר דער וועלט, די גרייטקייט פון די אונטערדריקטע קלאסן פון אלע לענדער זיך צו שלאָגן מיט אלע מיטלען פאר דעם לאנד פון פראָלעטארישער דיקטאטור אינעם פאל פון אן אימפעריאליסטישן אָנפאל.

די פאנאנדער וויקלונג פון די ווידערשפּרוכט אינ דער מאָדער-
 גער וועלט-ווירטשאפט, די אנטוויקלונג פונעם אלגעמיינעם
 קאפיטאליסטישן קריזיס, א מילכאָמע-אַנפאל פון די אימ-
 פּעריאָליסטן אפּן סאָוועטן-פארבאנד וועלן אזוי ארום אומ-
 פארמיירלעך ברענגען צו א מעכטיקן רעוואָלוציאָנערן
 אופרייס, וועלכער דארף באגראָבן דעם קאפיטאליזם אין
 א ריי אזויגערופענע ציוויליזירטע לענדער, פאנאנדערבינדן
 די זיגרייכע רעוואָלוציע אין די קאָלאָניעס, אין א קאָלאָ-
 טאלער מאָס פארברייטערן די באזע פון דער פראָלעטארי-
 שער זיקטאטור און דערמיט גופע מאכן א גיגאנטישן
 שריט פאָרויס אין דער ריכטונג צום ענדגילטיקן אללועלטלעכע
 זיג פונעם סאָציאליזם.

vi. די סטראטעגיע און טאקטיק פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל אין קאמפ פאר דער דיקטאטור פונעם פראלעטאריאט

1. די אידעאלאגיעס אינעם ארבעטער-קלאס,
וואָס זיינען פיינטלעך דעם קאמוניזם

אין זיין קאמפ פאר דער דיקטאטור פונעם פראלעטאריאט
קעגן דעם קאפיטאליזם שטויסט זיך דער רעוואָלוציאָנע-
רער קאמוניזם אָן אפּ פילצאָליקע שטרעמונגען אינעם
ארבעטער-קלאס—שטרעמונגען, וואָס דריקן אויס א גרע-
סערע אָדער א קלענערע שטופע פון אידעאלאָגישער
אונטערגעוואָרפנקייט פונעם פראלעטאריאט אונטער דער
אימפּעריאליסטישער בורזשואזיע אָדער זיי שפּילגען אָפּ
דעם אידעאלאָגישן דרוק אפּ אימ מיצאד דער קליינ-בורזשו-
אזיע און קליינבירגערטום, וואָס בונטעוועט זיך צייטנווייז
קעגן דעם קייטנ-רעזשים פונעם פינאנצ-קאפיטאל, אָבער זיי
זיינען ניט פייזיק צו אנאויסגעהאלטענער און וויסנשאפטלעך-
דורכגעטראכטער סטראטעגיע און טאקטיק פון קאמפ,

ניט פיינק וורכצופירן דעם דאָזיקן קאמפ אפּאן אַרגאניזירטן
אויפן, אפּאן יעסאָד פון א שטרענגער דיסציפלינ, וועלכע
איז אייגנטימלעך פארן פּראָלעטאריאט.

די גוואלטיקע סאָציאלע מאכט פון דער אימפעריאליסטישער
מישער מעלדע, מיט אלע אירע הילפט-אפּאראטן — די
שול, די פרעסע, דער טעאטער, די קירכע — דריקט זיכ
פריער פאר אלע אויס אינ דער עקזיסטענצ פון קאָנפּעס? אַ-
נעלע און רעפּאָרמיסטישע שטרעמונגען אינ דער
סוויווע פון ארבעטער-קלאס, וואָס זיי זיינען די הויפט-
שטערונג אפּאן וועג פון דער סאָציאליסטישער רעוואָלוציע-
ציע פונעם פּראָלעטאריאט.

די קאָנפּעס? אַנעלע, רעליגיעז-באפארבעט ריכ-
טונגען אינ דער סוויווע פונעם ארבעטער-קלאס געפינען
זייער אויסדרוק אינ די קאָנמעס? אַנעלע פּראָפּעס? אַ-
נעלע פאריינען, וועלכע זיינען אַפּטמאָל דירעקט
פארבונדן מיט די געהעריקע פאָליטישע אַרגאניזאציעס פון
דער בורזשואזיע און וועלכע שוליסן זיכ אָן דער אָדער
יענער קירכלעכער אַרגאניזאציע פונעם הערשנדיקן קלאס
(די קאטאלישע פּראָפּעס? אַנעלע פאריינען, דיקריסטלעכע יוגנט-
פארבאנדן, די יידישע ציאָניסטישע אַרגאניזאציעס א. א. וו.).
די דאָזיקע אלע שטרעמונגען, זייענדיק באזונדערס א בוי-
לעטער פּראָדוקט פון אידעאָלאָגישער געפאנגענשאפט,
אינ וועלכער עס געפינען זיכ אייניקע שיכטן פונעם פּראָ-
לעטאריאט, טראָגן אינ דער מערהייט פאלן א ראָמאנ-
טיש-פּעאָדאלע באפארבונג. הייליקנדיק מיטן הייליקן ווא-
סער פון דער רעליגיע אלע נעוואָלעס פון קאפיטאליסטישן

רעזשים און טעראָריזירנדיק וויער געמיינדע מיט די גע-
שפענסטער פון שטראָפּ אפּ יענער וועלט, זיינען די אָנפירער פון
די דאָזיקע אָרגאניזאציעס די סאמע רעאקציאָנער סטע
אָטריאָנ פונעם קלאסנ־פֿיינט אינעם לאַגער פונעם פראָ-
לעטאריאט.

א קאָמערציאָנעל־צינישע און וועלטלעכ־אימפּער־אליסטישע
פאָרם פון אונטערוואַרפן דעם פראָלעטאריאט אונטער דער
אידעאָלאָגישער ווירקונג פון דער בורזשואזיע איז דער
מאָדערנער „סאָציאליסטישער“ רעפאָרמיזם. אראָפּ-
שרייבנדיק זיינע גרונט־געבאָטן פון די לוכס פון דער
אימפּער־אליסטישער פאָליטיק, האָט ער פאר זיך בא דער
איצטיקער צייט אלס מוסטער די באוואוסטזיניק־אנטיסאָציאָ-
ליסטישע און קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע „אמעריקאנישע
ארבעט־פּעדעראציע“. די „אידיישע“ דיקטאטור פון דער
אמעריקאנישער לאַקיי־שער פראָפּביוראָקראטיע, וועלכע
דריקט אויס, פון איר זייט, די „אידיישע“ דיקטאטור פונעם
אמעריקאנישן דאָלער, איז דורכ דער פארמיטלונג פונעם
ענגלישן רעפאָרמיזם און פון זיינע קעניגלעכע סאָציאליסטן
פון דער ארבעטער־פארטיי געוואָרן דער וויכטיקסטער בא-
שטאנד־טייל פון דער טעאָריע און פראַקטיק פון דער גאנ-
צער צווישנפעלקערלעכער סאָציאָל־דעמאָקראטיע און
דער לידער פונעם אמסטערדאמער אינטערנאציאָנאַל. דערביי
פארבן צו די פירער פון דער דייטשישער און עסטרייכישער
סאָציאָל־דעמאָקראטיע די דאָזיקע טעאָריעס מיט מאַרקסיסטי-
שער פראַזעאָלאָגיע, פארדעקנדיק דערמיט וויער פולשטענדיקן
פאראט קעגן דעם מאַרקסיומ. דער „סאָציאליסטישער“ רעפאָר-

מיזם, וועלכער איז דער הויפט-סוינע פונעם רעוואָליוציאָנערן קאָמוניזם איז דער ארבעטער-באוועגונג און וועלכער האָט אַ ברייטע אַרגאניזאציעלע באזע אין די סאָציאַל-דעמאָקראטישע פארטייען און דורך זיי איז די רעפאָרמיסטישע פראָפּעסאַ-נעלע פאריינעט, ווייזט זיך ארויס, איז זיין גאנצער פאָ-ליטיק און איז זיין טעאָרעטישער איינשטעלונג, ווי אַ קראפט, וועלכע איז געווענדעט קעגן דער פראָלעטאַר-שער רעוואָליוציע.

אינעם געביט פון אויסערלעכער פאָליטיק האָבן די סאָציאַל-דעמאָקראטישע פארטייען, אונטער דער פאָ-פּונ, באשיצט דאָס פאָטערלאנד, אקטיוו מיטגעהאָלפן דער אימפעריאַליסטישער מיליטאַרמע. די עקספּאנסיע פונדעם דער קאפי-טאַליסטישער מעלכע און די „קאָלאָניאַלע פאָליטיק“ גע-פונען איז זיי פולשטענדיקע שטיצע; די אַריינשטאציע אפן קאָנטר-רעוואָליוציאָנערן „היייליקן בונד“ פון זיי אימפעריאַ-ליסטישע מעלכעס (אפּ דער „טעלעקער-ליגע“), דאָס פריי-דיקן „אולטרא-אימפעריאַליזם“, די מאָביליזירונג פון די מאסן אונטער פאליש-פאציפּיסטישע לאָזונגען און איז דער-וועלביקער צייט די אקטיווע שטיצע דעם אימפעריאַליזם איז זיינע אָנפאלן אפן פּססר און איז זיין קומענדיקער מיליטאַרמע קעגן פּססר — אָט זיינען די גרונט-שטריכן פון דער אויסערלעכער פאָליטיק פונעם רעפאָרמיזם.

אינעם געביט פון אינערלעכער פאָליטיק האָט די סאָציאַל-דעמאָקראטיע געשטעלט פאר זיך אומגאבע דירעקט מיטצוויירקן און אומיטלעך העלפן דעם קא-פּיטאַליסטישן רעזשים. פולע אונטערשטיצונג פאר דער קא-

פֿיטאַליסטישער ראציאָנאַליזאַציע און פאר דער סטאַבילי-
זאַציע פונעם קאפיטאַליזם, זיכערנ דעם קלאסנ־שאַלעם,
„שאַלעם אינ דער אינדוסטריע“; א פאָליטיק פון אַרייַנוואַקס
פון די אַרבעטער־אַרגאַניזאַציעס אינ די אַרגאַניזאַציעס
פון די אונטערנעמער און פון דער רויבערישער אימפּער־אליס-
טישער מעל־וכע; די פראקטיק פון אַזויגערופענער „ווירטשאפט-
לעכער דעמאָקראטיע“, וואָס אינ דער ווירקלעכקייט איז דאָס
א פראקטיק פון פולשטענדיקן אונטערווארפן זיך אונטער
טרעסטישן קאפיטאַל; דאָס בוקן זיך פאר דער אימפּער־אליסטי-
שער מעל־וכע און באַזונדערס פאר אירע ליגנעריש־דעמאָקראטי-
שע שילדן; די אקטיווע בויונג פון די אַרגאַנען פון דער דאָזי-
קער מעל־וכע; פון איר פאָליצי, ארמיי, זשאנדאַרמערע, פון
איר קלאסנ־געריכט; דאָס באשיצן די דאָזיקע מעל־וכע פון
יעטווידער אטענטאַט מיצאד דעם רעוואָליוציאָנערן קאָמו-
ניסטישן פראָלעטאַריאַט און די הענקערישע ראָל פון דער
סאָציאַל־דעמאָקראטיע אינ דער צייט פון רעוואָליוציאָנערע
קריזיסן, — אָט דאָס איז די ליניע פון דער אינערלעכער
פאָליטיק פונעם רעפּאַרמיזם. סימולירנדיק א פראָפּעסאַנעלע
קאַמפ, שטעלט פאר זיך דער רעפּאַרמיזם אלס הויפט־אופ-
גאַבע אויך אינ דעם דאָזיקן געביט אַזוי צו פירן דעם
ראָזיקן קאַמפ, אַז דאָס זאָל גאַראנטירן דעם קאפיטאַלי-
סטישן קלאס קעגן אלע און אלערליי אופטרייסלונגען און
אַלפּאַלס זאָל עס זיכערנ די פולע אומבאַרידלעכקייט פון
די יעטוידעס פון קאפיטאַליסטישן אייגנטום.
אינעם געביט פון טעאָריע האָט די סאָציאַל־דעמאָ-
קראטיע פאַראטן דעם מאַרקסיזם פולשטענדיק און אינגאַנצן,

דורכגייענדיק דורכן רעוויזאָניסטישן עטאפ צו א פארענדיק-
טער ליבעראל-בורזשואזער רעפּאָרמאטערישקייט און צו אַפּע-
נעם סאָציאַל-אימפעריאַליזם; מאַרקס לערע וועגן די ווידער-
שפּרוכט פונעם קאפיטאַליזם האָט זי פארביטן אפּ דער בור-
זשואזער לערע וועגן זיין הארמאָנישער אנטוויקלונג; די
לערע וועגן קריזיס און וועגן דער פאראַרעמונג פון פראָ-
לעטאריאַט האָט זי אָפּגעגעבן אין ארכיוו; זי גרויזאמע און
פלאַמיקע טעאָריע פון קלאַסן-קאמפּ האָט זי פארוואנדלט
אין א ווילגארער דראַשע וועגן קלאַסן-שאַלעם; די לע-
רע וועגן דער פארשארפונג פון די קלאַסן-ווידערשפּרוכט
האָט זי פארביטן אפּ דער באַלעבאטישער באַבע-מייסע וועגן
דער „דעמאָקראטיזירונג“ פונעם קאפיטאַל; אפּן אָרט פון
דער טעאָריע פון מילכאַמעס, וואָס זינען אומפארמינדלעכ
באמ קאפיטאַליזם, האָט זי אוועקגעשטעלט די בורזשואזע
פאציפּיסטישע אָפּגאָרענ און זי לינגערשע דראַשעס פון
„אולטרא-אימפעריאַליזם“; די טעאָריע פון רעוואָלוציאָנערן
קראכ פונעם קאפיטאַליזם האָט זי צעביטן אפּ דער פאלשער
מאטבייע פון „געזונט“ קאפיטאַליזם, וואָס פארוואנדלט זיך
פרידלעך אין סאָציאַליזם; די רעוואָלוציע האָט זי פארביטן
אפּ עוואָלוציע; די צעשטערונג פון דער בורזשואזער מע-
לכע-אפּ אן אקטיווער בוינג אירער; די לערע וועגן דער
פראָלעטארישער דיקטאַטור-אפּ דער טעאָריע פון קאָאליציע
מיט דער בורזשואזיע; די לערע וועגן דער אינטערנאַציאָ-
נאלער פראָלעטארישער סאָלידארישקייט-אפּ דער לערע
וועגן באשיצן די אימפעריאַליסטישע פּאָטערלענדער; מאַרקס
דיאַלעקטישן מאטעריאַליזם-אפּ דער אידעאליסטישער פּי-

ל'אָזאָפּנע און אפּ קאָקעטירן מיט די רעליגיעזע אָפּפאלן פון
דער בורשואזיע.

אינעווייניק אינ דעם זעלביקן סאָציאל-דעמאָקראטישן
רעפארמיזם טיילט זיך אויס א ריי ריכטונגען, וועלכע זיין-
נען באזונדערס כאראקטעריסטיש פונעם שטאנדפונקט פון
דער בורשואזער דעגענעריירונג פון דער סאָציאל-דעמאָ-
קראטיע.

דער „קאָנסטרוקטיווער סאָציאליזם“ (מאק-
דאָנאָד און קאָמפ), וועלכער טראָגט שוין אין זיין נאָמען
גופע די אידיע פון קאמפ קעגן דער רעוואָלוציע פונעם
פראָלעטאריאט און פון פאָזיטיווער באציאונג צו
דער קאפיטאליסטישער אָרדענונג, זעצט פאָר די ליבע-
ראל-פילאנטראָפישע אנטירעוואָלוציאָנערע און בורזשו-
אזע טראדיציעס פון די פאביאנער (די פאָר פאָלק וועבס,
ב. שאָו, לאָרד אָליווער א. א. וו.). פרינציפיעל אָפלייקענענ-
דיק די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און די גוואלט-מיט-
לען פון קאמפ קעגן דער בורשואזיע, שטיצט ער דעם
גוואלטאט קעגן דעם פראָלעטאריאט און קעגן די קאָלאָניאַל-
לע פעלקער. זייענדיק אן אפאָלאָגעט פון דער קאפיטאַל-
דיסטישער מעלדזשע, פריידיקנדיק, אונטערן אָנשטעל פון סאָציאַל-
ליזם, דעם מעלדזשע קאפיטאליזם, דערקלערנדיק צוואמען
מיט די סאמע ווילגארע אידעאָלאָגן פונעם אימפעריאליזם
אינ ביידע טיילן פון ערד-קײלעך—די טעאָריע פון קלאסן-
קאמפ פאר א „פאָרוויסנשאפטלעכער“ טעאָריע, פריידיקט
„דער קאָנסטרוקטיווער סאָציאליזם“ אפן וואָרט א מעטיקע
פראָגראם פון נאציאָנאַליזאציע מיט אויסקויפ-געלט, שטייער

אפ דער ערד־רענטע, שטייער אפ יערושעס און די בא־
שטייערונג פון דעם אויבער־רעוועק, אלס מיטל צו פארניכטן
דעם קאפיטאליזם. זייענדיק אן אנטשיידענער קעגנער פון
דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט אינ מוסר, איז דער
"קאָנסטרוקטיווער סאָציאליזם" אינ פולן בונד מיט דער בור־
זשאזיע אן אקטיווער סוינע פון דער קאמוניסטישער באווע־
גונג פונעם פראָלעטאריאט און פון די קאָלאָניאלע רעוואָל־
יוציעס.

א באזונדער מינ "קאָנסטרוקטיווער סאָציאליזם" איז דער
"קאָאָפּעראַטיזם", אָדער דער "קאָאָפּעראַטי־
ווער סאָציאליזם" (שאַרל זשיד, טאָטאָמיאנצ און
קאָמפ), וועלכער ווארפט אויב אנטשיידן אָפּ דעם קלאסן־
קאמפ און פראָפאגאנדירט די קאָאָפּעראַטיווע אָרגאניזירונג
פון די געברויכער, ווי א מיטל אפ א פרידלעכע אויפן
ביצוקומען דעם קאפיטאליזם; אינדערעמעס אָבער ווירקט
ער מיט אלע מעגלעכקייטן מיט אימ צו פארטעסטיקן. דער
"קאָאָפּעראַטיזם", וועלכער פארמאָגט אינעם געשטאלט
פון די מאסן־אָרגאניזאציעס פון דער געברויכ־קאָאָפּעראַציע
א ברייטן פראָפאגאנדיסטן־אפאָיאט פאר דער אלטעגלעכער
סיסטעמאטישער אופוירקונג אפּ די ברייטע מאסן, פירט
א פארביטערטן קאמפ קעגן דער רעוואָליוציאָנערער אר־
בעטער־באוועגונג, שטערט צו פארווירקלעכען אירע צילן
און איז איצט איינער פון די אקטיווסטע פאקטערן אינעם
לאגער פון דער רעפארמיסטישער קאָנסטרועוואָליוציע.
דער אויגערופענער "גילדיענס־סאָציאליזם" (פענ־
טי, אָראזש, גאָבסאָן א. א.) איז אן עקלעקטישער פרוו

צו פארייניקן דעם „רעוואָליוציאָנערן“ סינדיקאליזם מיט
דער בורזשואז־ליבעראלער פאבליאנישקייט, די אנארכיסטישע
דעצענטראליזירונג („נאציאָנאַלע אינדוסטריעלע גילדיע“)
מיט דער מעל־כיש־קאפיטאליסטישער צענטראליזאציע, די
צעכישע האנטווערקערישע באגרענעצטקייט פון מיטלאַטער
מיחנ מאָדערנעם קאפיטאליזם. ארויסגייענדיק פון דער
דעקל־אראטיווער פאָדערונג צו פארניכטן די „סיסטעם פון
ארבעט־לוינ“ אלס „אומאַראַלישן“ אינסטיטוט, וועלכער
דארף אָפגעשאפן ווערן דורכן ארבעטער־קאָנטראָל איבער
דער אינדוסטריע, מיינט אויס די גילדיע־סאָציאַליזם איג־
גאנצן די וויכטיקסטע פראגע, די פראגע וועגן מאכט.
שטרעבנדיק צו פארייניקן די ארבעטער, די אינטער־
ליגענטן און טעכניקער אינא פעדעראציע פון נאציאָ־
נאַל־אינדוסטריעלע „גילדיעס“ און פארוואנדלען די דאָזיקע
גילדיעס אפא פרידלעכע אויפן „קאָנטראָל פון אינעווייניק“
אינא אָרגאנע צו פארוואלטן מיט דער אינדוסטריע אינא די רא־
מע פון דער בורזשואזער מעל־כע, פארטיידיקט דער גיל־
דיע־סאָציאַליזם אינא דער ווירקלעכקייט די דאָזיקע מעל־כע,
פארטושירט איר קלאסעוון אימפעריאליסטישן, אנטפראָלעטא־
רישן כאראקטער און טיילט אויס פאר איר אן אָרט פון
אן „איבערקלאסעוון“ פאָרשטייער פון די אינטערעסן פון
די „געברויכער“, אלס קעגננעוויכט קעגן די „פראָדוצירער“,
וועלכע זינען אָרגאניזירט אינא גילדיעס. מיט זיין פריידיקן
„פונקציאָנעלע דעמאָקראטיע“, דאָס הייסט, א פאָרשטייער־
שאפט פון די קלאסן פון דער קאפיטאליסטישער געזעל־
שאפט, וועלכע ווערן אויסגעמאָלט, ווי פראָפּעסיעס מיט

ווייזערע באזונדערע געזעלשאפטלעכ-פראדוצירערישע פֿונק-
ציעס, מאכט דער גילדיע-סאָציאליזם א וועג פאר דער
„קאָרפּאָראַטיווער בעזוכע“ פון פאשיזם. אַפֿלייקענענדיק
דעם פֿארלאמענטאריזם און גלייכצייטיק אַפֿלייקענענדיק דעם
„דירעקטן טאט“, פֿאררטיילט די מערהייט גילדיע-סאָציא-
ליסטן דעם ארבעטער-קלאס אפ פֿולער אומטעטיקייט און
אפ פֿאסיוון אונטערווארפֿן זיך דער בורזשואזיע. אזוי ארומ
איז ער אן אייגנארטיקער טרעדינאָניסטישער אַוטאָפֿישער
אַפּאָרטוניזם, און, אלס אַזעלכער, קאָן ער ניט ניט שפּילן אן
אנטירעוואָליוציאַנערע ראָל.

א באזונדער פֿאַרמ פֿונעם סאָציאַל-דעמאָקראַטישן רע-
פּאָרמיזם איז, ענדלעך, דער אויסטרֶאַ-מאַרקסיזם.
אלס באשטאנד-טייל פֿונעם „לינקן“ פֿליגל פֿון דער סאָציאַל-
דעמאָקראַטיע, שטעלט פֿאַר מיט זיך, דער אויסטרֶאַ-מאַרק-
סיזם, די קונציקסטע פֿאַרמ אפ אַפּצונארן די מאסן. פֿראַס-
טיטירנדיק די מאַרקסיסטישע טערמינאָלאָגיע און אינ דער-
זעלביקער צייט אנטשיידן איבערלייטנדיק מיט די יעסוידעס
פֿונעם רעוואָליוציאַנערן מאַרקסיזם (קאנטראַנישקייט, מא-
כזם א. א. וו. פֿון די אויסטרֶאַ-מאַרקסיסטן אינעם געכט
פֿון פֿינאַנציע), קאָקעטירנדיק מיט דער רעליגיע, אַראָפּ-
שרייבנדיק בא די ענגלישע רעפּאָרמיסטן די טעאָריע פֿון
„פֿונקציאָנאלער דעמאָקראַטיע“, שטייענדיק אפֿן שטאנדפֿונקט
פֿון „בויען די רעפּובליק“, דאָס הייסט בויען די בורזש-
אזע מעזוכע, רעקאָמענדירט דער אויסטרֶאַ-מאַרקסיזם „די
קאָאָפּעראַציע פֿון די קלאסן“ אינ פֿערינאָדן פֿון דעם אזוי-
גערופֿענעם „גלייכגעוויכט פֿון די קלאסן-קויכעס“, דאָס

הייסט, גראַד דעמלט, ווען עס ווערט צייטיק א רעוואָלייר
ציאָנערער קריזיס. די דאָזיקע טעאָריע באדייט א בארעכ-
טיקונג פאר דער קאָאליציע מיט דער בורזשואזיע אפ-
אראָפּצוואַרפן די פראָלעטארישע רעוואָליוציע, אונטער דער
מאסקע פון באשיצן די „דעמאָקראטיע“ קעגן אן אָנפאל
מיצאד דער רעאקציע. אָביעקטיוו אונ אינ דער פראקטיק,
ווערט דער גוואלדטאט, וועלכע דער אוסטראָ-מארקסיוו
דערלאָזט אינ פאל פון אן אָנפאל מיצאד דער רעאקציע,
פארוואנדלט אינ א גוואלדטאט פון דער רעאקציע קעגן דער
רעוואָליוציע פונעם פראָלעטאריאט. די „פונקציאָנאלע ראָלע“
פונעם אוסטראָ-מארקסיוו באשטייט אינ אָפנארן די אר-
בעטער, וועלכע גייען שוין צום קאָמוניזם, און דעריבער
איז דער אוסטראָ-מארקסיוו א באזונדערס געפערלעכער
סוינע פונעם פראָלעטאריאט, א מער געפערלעכער, איידער
די אָפענע אָנהענגער פון גאזאָנישן סאָציאל-אימפעריאליזם.
אויב די אלע שטרעמונגען, וועלכע זינען באשטאנד-טייל
פונעם „סאָציאליסטישן“ רעפאָרמיזם, זינען אן אגענטור
פון דער אימפעריאליסטישער בורזשואזיע אינעם ארבעטער-
קלאס; איז פון דער צווייטער זייט, שטויסט זיכ צונויפ
דער קאָמוניזם מיט א ריי קליינבירגערלעכע שטרעמונגען,
וועלכע שפיגלען אָפ אונ דריקן אויס די וואקלונג פון די
ניט-שטאנדהאפטיקע געזעלשאפטלעכע שיכטן (די שטאָטישע
קליינ-בורזשואזיע, דער דעגענערירנדיקער שטאָטישער באלע-
באָס, דער רומפן-פראָלעטאריאט, די דעקלאסירטע אינטעליגענ-
טישע באָהעמע, די בעדאלעסווערנדיקע האנטווערקער, אייניקע
שיכטן פונעם פויערטום א. א. וו. א. ד. גל.). די דאָזיקע

שטרעמונגען אונטערשיידן זיך מיט זייער עקסטער פאליטי-
 שער ניט-שטאנדהאפטיקייט, זיי פארדעקן ניט-וועלטן מיט דינ-
 קער פראזעאָלאָגיע א רעכטע פאליטיק, אָדער זיי פאלן
 אריין אין אוואנטוריוזם, פארבייטנדיק דעם אָביעקטיוון
 דיסקאָנט פון די קויכעס מיט דער שרייענדיקער פאלי-
 טישער זשעסטיקולאציע, אריבערגייענדיק ניט וועלטן פון
 אומגלויבֿלעכער רעוואָלוציאָנערער גיחוע צו טיפסטן פעסי-
 מיזם און ווירקלעכער קאפיטאליאציע פארן סויע. בא איי-
 ניקע באדינגונגען, באזונדערס בא שארפע ענדערונגען אין
 דער פאליטישער סיטואציע און בא דער נויטווענדיקייט פון
 א צייטווייליקן צוריקטריט, קאָנען די דאָזיקע שטרעמונגען
 ווערן די געפערלעכסטע דעאָרגאניזאטערס פון די פראָ-
 לעטארישע רייע און דערמיט גופע א טאָרמאָז פאר דער
 רעוואָלוציאָנערער באוועגונג פונעם פראָלעטאריאט.
 דער אנארכיזם, וועמענס אָנגעוועענסטע פאָרשטייער
 (קראָפאָטקין, זשאן גראווא. א.) זיינען ביים דער מילכאָמע
 1914-1918 יאָרן פארעטעריש אריבער אפ דער זייט פון
 דער אימפעריאליסטישער בורזשואזיע, לייקנט אָפ די נויט-
 ווענדיקייט פון ברייטע, צענטראליזירטע און דיסציפלינירטע
 אָרגאניזאציעס פונעם פראָלעטאריאט, און דערמיט גופע
 לאָזט ער אים מאכטלאָז קעגן די מעכטיקע אָרגאניזאציעס
 פונעם קאפיטאל. פריידיקנדיק אינדיווידועלע טעראָר, ציט
 ער אָפ דעם פראָלעטאריאט פון די מעטאָדן פון מאסנאָר-
 גאניזאציע און מאסנאָמפ. אָפלייקענענדיק די דיקטאטור
 פונעם פראָלעטאריאט אינעם נאָמען פון אבסטראקטער "פריי-
 הייט", נעמט אָפ דער אנארכיזם באם פראָלעטאריאט דאָס

וויכטיקסטע און שארפסטע געווער קעגן דער בורזשואזיע, קעגן אירע ארמיען, קעגן אירע רעפרעסיווע אָרגאנען. זייענדיק ווייט פון וועלכער עס איז מאסנ-באוועגונג איז די וויכטיקסטע צענטרען פון פראָלעטארישן קאמפ, ווערט דער אנארכיזם אלץ מער פארוואנדלט אין א סעקטע, וואָס מיט איר גאנצער טאקטיק און מיט אלע אירע ארויסטרע-טונגען, דערונטער אויך מיט די ארויסטרעטונגען קעגן דער דיקטאטור פונעם ארבעטער-קלאס אין פסער, שליסט זי זיך אָביעקטיוו אַינן אין דעם איינהייטלעכען פראָנט פון די אנטירעוואָליוציאָנערע קויכעס.

דער „רעוואָליוציאָנערער“ סיגניקאליזם, וואָס פיל אידעאָלאָגן זינען בעשאס דעם סאמע קריטישן מילכאָמע-פעריואָד אריבער אין דעם לאגער פון די „אנטי-פארלאמענטישע“ קאָנטר-רעוואָליוציאָנערן פון פאשיסטישן טיפ אָדער זיי האָבן זיך פארוואנדלט אין פרידלעכע רע-פארמיסטן לויטן סאָציאל-דעמאָקראטישן מוסטער, איז פונקט ווי דער אנארכיזם, דערמיט, וואָס ער לייקנט אָפּ דעם פאָליטישן קאמפ (ביפראט דעם רעוואָליוציאָנערן פארלאמענטאריזם) און די רעוואָליוציאָנערע דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט, דערמיט וואָס ער פריידיקט צעכישן צענטראליזם אין דער ארבעטער-באוועגונג ביכלאל, אין דער פראָפעסאָנעלער באוועגונג ביפראט, דערמיט וואָס ער לייקנט אָפּ די פארטיי פון פראָלעטאריאט, דערמיט וואָס ער לייקנט אָפּ די נייטיקייט פון אן אופשטאנד און שאצט איבער דעם אלגעמיינעם שטריק („די טאקטיק פון צונויפ-געלייגטע הענט“) שטערט ער די רעוואָליוציאָנזירונג פון די

ארבעטער-מאסן אומעטום, ווו ער האָט אוועלכע ס'איז ווירקונג.
 זיינע אָנפאלן אפן פססר, וועלכע זיינען פארבונדן מיט אָפליי-
 קענען די פראָלעטארישע דיקטאטור ביכלאל, שטעלן אימ אינ
 דער הינזיכט אפ איינ ברעט מיט דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע.
 די אלע שטרעמונגען און ריכטונגען גייען זיך צונויפ
 מיט דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע, אָט דעם הויפט-סוינע
 פון דער פראָלעטארישער רעוואָלוציע, אינ דער גרונט-
 פראגע פון דער פאָליטיק, אינ דער פראגע וועגן
 דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט. דערי-
 בער טרעטן זיי אלע ארויס מער אָדער ווייניקער באשטימט
 אינ איינ פראָנט מיט דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע קעגן
 פ.ס.ר. פון דער אנדערן זייט שטיצט זיך די סאָציאַל-
 דעמאָקראטיע, וועלכע האָט אינגאנצן און פולשטענדיק פא-
 ראטן דעם מארקסיזם, אלץ מער און מער אפ דער אידע-
 אָלאָגיע פון די פאבליאנער, פון די קאָנסטרוקטיווע און גיל-
 דיישע סאָציאַליסטן. די דאָזיקע שטרעמונגען פארוואנדלען
 זיך אינ אן אָפיציעלער ליבעראל-רעפארמיסטישער אידעאָלאָ-
 גיע פון בורזשואזם. סאָציאַליזם פון 2-טן אינטערנאציאָנאל.
 אינ די קאָלאָנאַלע לענדער און צווישן די
 אונטערדריקטע פעלקער און ראסן שטויסט זיך ביכלאל דער
 קאָמוניזם צונויפ אינ דער ארבעטער-באוועגונג מיט דער
 ווירקונג פון אייגנארטיקע שטרעמונגען, וועלכע האָבן אינ
 א געוויסער אנטוויקלונג-פאזע געשפילט א באשטימטע
 פאָזיטיווע ראָל, וועלכע ווערן אָבער א רעאקציאָנערע קראפט
 אפן נײַעם אנטוויקלונג-עטאפ.
 דער סאָציאַל-סעניזם אינ כינע איז אן אירעאָלאָ-

גיע פון קליינבירגערלעכנ, פאָלקיסטישנ „סאָציאַליזם“. אינ
 דער לערע וועגנ די „דריי פרינציפן“ (נאציאָנאַליזם, דער
 מאַקראַטיע, סאָציאַליזם) האָט דער באגריפ פאָלק צוגעדעקט
 אונ באהאַלטנ דעם באגריפ קלאסנ, דער סאָציאַליזם איז
 פאָרגעשטעלט געווען נישט ווי א ספעציפישער אונ באזונ-
 דערער פראָדוציר-אויפן, וועלכער ווערט פארווירקלעכט
 דורך א באזונדערנ קלאסנ-טרעגער, דורכן פראָלעטאַריאַט,
 נאָר ווי אן אומבאַשטימטער געזעלשאפטלעכער ווילשטאַנד;
 דער קאמפ קעגן אימפעריאַליזם איז נישט פארבונדן געווען
 מיט די אנטוויקלונג-פערספעקטיוון פונעם קלאסנ-קאמפ
 אינעווייניק אינ לאנד. דעריבער האָט דער סונ-יאט-סעניזם,
 נאָכ דעם, ווי ער האָט אפ דער ערשטער סטאדיע פון דער
 כינעזישער רעוואָלוציע אָפגעשפילט א גוואלטיקע פאָזי-
 טיווע ראָל, אינ רעוולטאַט פונ דער ווייטערדיקער קלאסנ-
 דיפערענצירונג פונעם לאנד אונ פונעם ווייטערדיקן גאנג
 פון דער כינעזישער רעוואָלוציע, האָט ער זיך פון אן
 אידעאָלאָגישער פאָרם פון איר אנטוויקלונג פארוואנדלט
 אינ קייטן פאר דער דאָזיקער אנטוויקלונג. די עפיגאָנען
 פונעם סונ-יאט-סעניזם ברעָזן מיט אלע קויכעס פאנאנדער
 גראָד די אידעאָלאָגישע שטריכן זיינע, וועלכע זיינען אָביעק-
 טיוו געוואָרן רעאַקצאַנער, אונ דערמיט גופע האָבן זיי זי
 פארוואנדלט אינ אן אָפיציעלער אידעאָלאָגיע פונעם גאָמינ-
 דאן, וועלכער איז געוואָרן אן אָפּענע קאָנטר-רעוואָלוציאָ-
 נערע קראפט. דער אידעאָלאָגישער וויקס פון די מאסן
 פונעם כינעזישן פראָלעטאַריאַט אונ ארבעטנדיקן פויערטומ
 דארפ, אַזאָ, באגלייט ווערן מיט אן אנטשיידענעם קאמפ

קעגן דער גאָמינדאנישער אָפּגאָרעני און מיט בייקומענ
די רעשט פון דער אידעאָלאָגיע פונעם סונ-יאט-סעניזם.
אועלכע שטרעמונגען, ווי דער גאנדיזם אינאיינעם,
וועלכע זינען אפ דורכ און דורכ דורכגעדרונגען מיט רע-
ליגיעזע פארשטעלונגען, וועלכע אידעאָלאָגירן די סאמע אָפ-
געשטאנענע און עקאָנאָמיש-רעאקצאַנערע שטייגער-פאַרמען,
וועלכע זענען אן אויסוועג ניט אינאיינעם פראָלעטארישן סאָציאַ-
ליזם, נאָר אינאיינעם אומקערן זיך צו די דאָזיקע אָפּגעשטאנענע
פאַרמען, וועלכע פריידיקן פאסיווקייט און אָפּלייטענע
פונעם קלאסן-קאמפ, ווערן אינעם אנטוויקלונג-פראָצעס פון
דער רעוואָלוציע פארוואנדלט אינאיינעם אן אָפּן רעאקצאַנערע
קראפט. דער גאנדיזם ווערט אלץ מער אן אידעאָלאָגיע,
וואָס איז געווענדעט קעגן דער רעוואָלוציע פון די פאַלק-
מאסן. ער דארף זיין אן אָביעקט פון אנטשיידענעם קאמפ
מיטאד דעם קאָמוניזם.

דער האר וויזם, וואָס איז פריער געווען אן אידעאָלאָ-
גיע פון די נעגערשע קליינע אייגנטימער און ארבעטער
אינאיינעם, וועלכער האָט נאָך איצט אויך א געוויסע
וויקונג אפ די נעגרישע מאסן, איז אויך געוואָרן איצט
א שטערונג אפן וועג פון רעוואָלוציאָנאָגירן די דאָזיקע
מאסן. ארויסטרעטנדיק צוערשט פאר דער פולער געווענ-
שאפטלעכער גלייכבארעכטיקונג פון די נעגערס, האָט ער
זיך פארוואנדלט אינאיינעם אן אייגנאָרטיקן נעגרישן „ציאָניזם“,
וואָס אָנשטאָט דעם קאמפ קעגן דעם אמעריקאנישן אימ-
פעריאַליזם, האָט ער ארויסגעשטעלט א לאָזונג: „צוריק
קיינא אפריקע!“. די דאָזיקע געפערלעכע אידעאָלאָגיע, וועל-

בע האָט נישט קיין שום עכט דעמאָקראטישע שטרייכונג,
 וועלכע כיינדלט זיך מיט אריסטאָקראטישע אטריבוטן פון
 א נישט-עקזיסטירנדיקער „געגרישער קעניגרייך“, דארפן בא-
 געגענענ א הארבן ווידערשטאנד, וואָרעז נישט זי העלפט,
 נאָר, פארקערט, זי שטערט דעם מאסעווע באפריינג-קאמפ
 פון די נעגערס קעגן דעם אמעריקאניש: אימפעריאליזם.
 קעגן די אלע שטרעמונגען שטייט דער פראָלעטאַר-
 רישיער קאָמוניזם. אלס גרויסע אידעאָלאָגיע פונעם
 אינטערנאציאנאלן רעוואָלוציאָנערן ארבעטער-קלאס, אונ-
 טערשיידט ער זיך פון די אלע שטרעמונגען, אונז אינ דער
 ערשטער ריי פון דער סאָציאַל-דעמאָקראטיע, דערמיט,
 וואָס אינ פֿורן העסקעם מיט מארקס-ענגעלס לערע, פירט
 ער א טעאָרעטישן און פראקטישן רעוואָלוציאָנ-
 נערן קאמפ פאר דער דיקטאטור פונעם פראָ-
 לעטאריאט, אָנווענדנדיק דערביי אלע פאָר-
 מען פונעם פראָלעטארישן מאסן-טאט.

2. די גרונט-אופגאבן פון דער קאָמוניסטישער סטראטעגיע און טאקטיק

דער דערפאָלגרייכער קאמפ פונעם קאָמוניסטישן אינ-
 טערנאציאנאל פאר דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט זעט
 פאָרויס די אָנוועזנהייט פון א צוואמענגעשלאָסענער, אינ
 שלאכטן פארהארטעוועטער, דיסציפלינירטער, צענטראליזיר-
 טער, מיט די מאסנענג פארבונדענער קאָמוניסטישער פארטיי
 אינ יעדוידער לאנד.

ד' פארטיי איז דער אוואנארד פונעם ארבעטער-
 קלאס, וועלכע באשטייט פון די בעסטע, פון די סאמע
 באווסטזיניקע, אקטיווע און מוטיקע מיטגלידער פונעם
 קלאס. זי פארקערפערט די סאכאקל-דערפארונג פונעם
 גאנג פון פראלעטארישן קאמפ. שטיצנדיק זיך אפ דער רע-
 וואלוציאָנערער טעאָריע פונעם מארקסיזם, פארשטעלנדיק
 מיט זיך די אלגעמיינע און דויערנדיקע אינטערעסן פונעם
 קלאס אינגאנצן גענומען, פארקערפערט די פארטיי די
 איינהייט פון די פראלעטארישע פרינציפן, פונעם פראלע-
 טארישן ווילן, פונעם פראלעטארישן רעוואלוציאָנערן
 טאט. זי שטעלט פאר מיט זיך א רעוואלוציאָנערע אָרגא-
 ניוואציע, וועלכע איז געבונדן מיט אן איינערער דיס-
 ציפלין און מיט דער שטרענגסטער רעוואלוציאָנערער
 אָרדענונג פון דעמאָקראטישן צענטראליזם, וואָס דאָס ווערט
 דערגרייכט דורך דער באווסטזיניקייט פונעם פראלעטארישן
 אוואנארד און דורך זיין איבערגעגעבנקייט צו דער רעוואָ-
 לוציע, דורך זיין קענען זיין ענג פארבונדן מיט די פראָ-
 לעטארישע מאסן, דורך דעם ריכטיקייט פון דער פראלע-
 טארישער אָנפירונג, וועלכע ווערט קאנטראָלירט און
 אופגעקלערט אפ דער דערפארונג פון די מאסן גופע.
 קענען צו לייען די היסטאָרישע אופגאבן פון דער אָבערן
 די פראלעטארישע דיקטאטור, דארף די קאמוניסטישע פארטיי
 אפרייער אוועקשטעלן און אויספילן די פאלגנדיקע גרונט-
 לעכע סטראטעגישע ציען.
 געווינענ אונטער איר איינפלוס די מערהייט מיט-
 גלידער פון איר אייגענעם קלאס, דערונטער

אויכ די פרויענ־ארבעטערנס און די ארבעטער־יוגנט. קעדיי צו דערגרייכנ דאָס, מוז מען זיכערנ די אנטשיידענע ווירקונג פון דער קאָמפארטיי אפ די ברייטע מאסנ־אַרגאניזאציעס פונעם פראָלעטאריאט (סאָוועטן, פראָפארינענ, פאבזאווקאָמענ, קאָאָפּעראטיוון, ספאָרטיווע, קולטורעלע אָרגאניזאציעס א.א.וו.). א באזונדערס וויכטיקע באדייטונג פונעם שטאנדפונקט פון געווינענ די מערהייט פונעם פראָלעטאריאט האָט דאָס באהערשנ די פראָפארינענ, די דאָזיקע ווירקלעכ־מאסעווע אָרגאניזאציעס פונעם אר־בעטער־קלאס, וועלכע זינענ פארבונדן מיט זיין טאָג־טעג־לעבן קאמפ. די ארבעט אינ די רעאקציאָנערע פראָפאר־ריינענ און דאָס געניטע באהערשנ זיי, דאָס געווינענ דעם צוטרוי פון די ברייטע פראָפּעסיאָנעל־אָרגאניזירטע מאסנ, דאָס אראָפּזעצן און „אראָפּנעמענ פון די פאָסטנס“ די רע־פארמיסטישע פירער, איז איינע פון די וויכטיקסטע אופ־גאבנ פארנ צוגרייטונג־פערזאָן.

דאָס דערנאָכערנ די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט זעט פאָרויס אויכ דאָס פארווירקלעכנ די העגע־מאָניע פונעם פראָלעטאריאט איבער די ברייטע קרייזן ארבעטנדיקע מאסנ. קעדיי דאָס צו פאר־ווירקלעכנ, דארפ די קאָמפארטיי געווינענ אונטער איר ווירקונג די מאסנ שטאָטישע און דאָרפישע אָרעמקייט, די נידעריקסטע שיכטן פון דער אינטעליגענצ, די אוזיגע־רופענע „קליינע מענטשנ“, דאָס הייסט, די קליינבירגערלעכע שיכטן ביכלאָל. א באזונדערס גרויסע באדייטונג האָט די ארבעט אפ צו זיכערנ די ווירקונג פון דער פארטיי צווישנ

דעם פויער טומ. די קאמפארטיי דארף זיך באוואָרענען מיט דער פולער שטיצע פון די דאָרפישע שיכטן, וועלכע שטייען אַם נאָענטסטן צום פראָלעטאריאַט, נעמלעך, פון די לאנדווירטשאפטלעכע ארבעטער און פון דער דאָרפישער אָרעמקייט. דערצו איז נייטיק ספּעציעל אָרגאַניזירן דאָס באטראַקנטומ, מיט אלע מעגלעכקייטן שטיצן עס איז זיין קאמפ מיט דער דאָרפישער ברוזשואַזיע און פירן אַן ענערגישע ארבעט צווישן דעם פארצעלארן און קליינעם פויערטומ. איז באצוג צו די מיטעלע שיכטן פונעם פויער-טום דארף די פארטיי (אפ וויפל עס רעדט זיך וועגן די לענדער פונעם אנטוויקלטן קאפיטאַליזם) דורכפירן אפאָליטיק פון נייטראליזירן זיי. די לייזונג פון די דאָזיקע אלע אופגאַבן דורכן פראָלעטאריאַט, וועלכער ווערט דער טרעגער פון די אינ-טערעסן פונעם גאַנצן פאָלק און דער אָנפירער פון די ברייט-סטע פאָלקס-מאסן איז זייער קאמפ קעגן דעם יאָך פונעם פיר-נאנצ-קאפיטאַל, איז אַן אַבליגאטערישע פאָרהאנאָכע פאר דער זיגרייכער קאָמוניסטישער רעוואָלוציע.

פונעם שטאַנדפונקט פונעם אלגעמיינע פראָלעטארישן קאמפ זינען די אופגאַבן פון רעוואָלוציאָנערן קאמפ איז די קאָלאָניעס, האלבע קאָלאָניעס און אָפּהענג-גיקע לענדער—די וויכטיקסטע סטראטעגישע אופגאַבע פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל. דער דאָזיקער קאמפ זעט פאָרויס דאָס דעראָבערן אונטער די פאָנען פון דער רעוואָלוציע די ברייטע מאסן פונעם קאָלאָניאַלן ארבעטער-קלאס און פויערטומ, וואָס זאָס איז אומעגלעך אָן דער סאַמע ענגער פריינטשאפט צווישן דעם פראָלע-

טאריאט פון די אונטערדריקנדיקע נאציעס און די ארץ-
בעטנדיקע מאסן פון די אונטערדריקטע נאציעס.
ארגאניזירנדיק די רעוואָלוציע קעגן דעם אימפעריאליזם
אונטער דער פאָג פון דער פראָלעטארישער דיקטאטור אינ
די אַווי גערופענע „ציוויליזירטע מעלכעס“, שטיצט דער
קאָמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל יעטווידע באוועגונג קעגן
דעם אימפעריאליסטישן גוואלט אינ די קאָלאָניעס, האלב
קאָלאָניעס און אָפּהענגיקע לענדער (צ. ב., אינ דער
לאטיינישער אמעריקע); ער פירט א פראָפאגאנדע קעגן
אלע מינים שאָוויניזם און אימפעריאליסטישן טרעטירן די
קליינע און גרויסע פארשקלאפטע פעלקער און ראסן (די
באציאָנן צו די נעגערס, צו „געלע ארבעט“, אנטיסעמיטיזם
א.א.וו.) און שטיצט דעם קאמף פון די דאָזיקע פעלקער
קעגן דער בורזשואזיע פון דער אונטערדריקנדיקער נאציע.
באזונדערס ענערגיש פירט דער קאָמוניסטישער אינטער-
נאציאָנאַל דעם קאמף קעגן שאָוויניזם צווישן די גרויס-
מעכטיקע נאציעס, קעגן דעם שאָוויניזם, וועלכער ווערט
געפירדיקט ווי דורך דער אימפעריאליסטישער בורזשואזיע,
אזוי אויך דורך איר סאָציאַל-דעמאָקראטישער אגענטור—דעם
2-טן אינטערנאציאָנאַל, קעסיידער אנטקעגנשטעלנדיק קעגן
דער פראקטיק פון דער אימפעריאליסטישער בורזשואזיע
די פראקטיק פונעם סאָוועטנפארבאנד, וועלכער האָט פאר-
וירקלעכט די ברידערלעכע באציאָנגען צווישן גלייכנא-
רעכטיקטע פעלקער.
אינ די לענדער פונעם אימפעריאליזם דארפן די
קאָמוניסטישע פארטייען ארויסווייזן סיסטעמאטישע הייל

די קאלאָנאַלע באַפֿרייער־רעוואָלוציאָנערע באַוועגונגען
און די באַוועגונגען פֿון די אונטער־דריקטע נאַציאָנאַליטעטן
ביכלאָל די דאָזיקע פֿליכט צו געבן זיי די סאַמע אַקטיווע
הילף פֿאַלט אינ דער ערשטער ריי אפֿ די אַרבעטער פֿון
דעם לאַנד, פֿון וועלכן די אונטער־דריקטע נאַציע איז
אַפֿהענגיק אינ פינאַנציעלער, עקאָנאָמישער אָדער פּאָליטישער
הינזיכטן. מיטאַד די קאָמפּאַרטייען איז נייטיק, אז זיי
זאָלן אָפֿן אנערקענען דאָס רעכט פֿון די קאלאָניעס אפֿ-
טיילן זיכ און פּראָפּאַגאַנדירן דאָס דאָזיקע אָפּטיילן זיכ,
ד.ה. פּראָפּאַגאַנדירן די אומאַפֿהענגיקייט פֿון די קאלאָניעס
פֿון דער אימפּעריאַליסטישער מעלכע, אָנערקענען זייער
רעכט אפֿ א באַוואָפֿנטן אויפֿן זיכ צו באַשיצן קעגן דעם
אימפּעריאַליזם (דאָס הייסט, דאָס רעכט אפֿ אן אופֿשטאַנד
און רעוואָלוציאָנערער מיליטאַר), אז זיי זאָלן פֿריידיק
און אַקטיוו שטיצן די דאָזיקע פּאַרטייקונג מיט אלע
מעגלעכע מיטלען. פֿונקט אזא ליניע איז אַבֿליגאַטעריש פֿאַר
די קאָמוניסטישע פּאַרטייען אויכ אינ באַצוג צו אלע אונטער-
דריקטע נאַציעס.

אינ די קאלאָניאַלע און האַלב־קאלאָניאַלע
לענדער גופע זינען די קאָמוניסטישע פּאַרטייען פּאַרפֿליכט-
טעט צו פֿירן דעם סאַמע דרייסטן און אויסגעהאַלטענעם
קאַמף קעגן דעם אויסלענדישן אימפּעריאַליזם, אומבאַדינגט
פּראָפּאַגאַנדירנדיק די אידיע פֿון א דערנענטערונג און
א פּאַרבאַנד מיטן פּראָלעטאַריאַט פֿון די אימפּעריאַליסטישע
לענדער, אָפֿן ארויסשטעלן, פּראָפּאַגאַנדירן און דורכפֿירן
אינ לעבן דעם דאָזיגן פֿון אן אַגראַרער רעוואָלוציע, אפֿ-

ווילבן די ברייטע מאסן פון פויערטום אפ אראפפוארפן דעם
 יאָב פון די גוטבאזיצער און פירן א קאמפ מיט דער
 רעאקציאָנערער און מיטאלטערישער ווירקונג פון די
 גייסטלעכע פון די מיסיעס און ענדלעכע עדעמענטן.
 די גרונט-אופגאבע דאָ איז די אופגאבע זעלבשטענ-
 דיק צו אָרגאניזירן די ארבעטער און פויערימ (די קאָמו-
 ניסטישע קלאסן-פארטיי פונעם פראָלעטאריאט, פראָפאריינען,
 פויערישע פארבאנדן און קאָמיטעטן, אינ באדינגונגען פון
 א רעוואָלוציאָנערער סיטואציע—סאָוועטן א.א.וו.) און
 באפרייען זיי פון אונטערן איינפלוס פון דער נאציאָנאלער
 בורזשואזיע, וואָס צייטווייליקע אויסגלייכונגען מיט איר ווײַנען
 דערפֿאַר בלויז אפ אויפֿל, אפ וויפֿל זי שטערט ניט
 דער רעוואָלוציאָנערער אָרגאניזירונג פון די ארבעטער
 און פויערימ, און זי פירט א ווירקלעכן קאמפ קעגן דעם
 אימפעריאַליזם.

באמ באשטימען איר טאקטישע זיניע דארפ יעדע
 קאָמוניסטישע פארטיי דיסקאָנטירן די קאָנקרעטע אויסער-
 לעכע און אינעלעכע סיטואציע, די צווישן-פארהעלטעניש פון
 די קלאסן-קויכעס, דעם גראד שטאנדאפטיקייט און
 קראפט פון דער בורזשואזיע, דעם גראד צוגעגרייטקייט
 פונעם פראָלעטאריאט, די פאָזיציע פון די צווישן-שיכטן
 א.א.וו. אָפהענגיק פון די דאָזיקע אַלע באדינגונגען באשטימט
 די פארטיי אירע לאָזונגען און די מעטאָדן פון איר קאמפ,
 ארויסגייענדיק פון דער נויטווענדיקייט צו מאָביליזירן
 און אָרגאניזירן ווי ווייט מעגלעך ברייטערע מאסן אפ
 א מעגלעך העכערער שטופע פון דעם דאָזיקן קאמפ.

ארויסשטעלנדיק א ריי איבערגאנגליאָונגען בא דער
 רעוואָליוציאָנערער סיטואציע, וועלכע שאפט זיך, און
 ארויסשטעלנדיק א ריי טיילווייזע פאָדערונגען, וועלכע ווערן
 באשטימט דורך די קאָנקרעטע אומשטענדן, דארף די
 פארטיי אונטערפאָרדענען די דאָזיקע פאָדערונגען און די
 דאָזיקע לאָונגען אונטער איר רעוואָליוציאָנערן ציל צו
 פארבאפן די מאכט און אראָפצווארפן די בורזשואז-קאפי-
 טאליסטישע געזעלשאפט. עס איז ניט דערלאָזבאר סײַ
 אָפצורײסן זיך פון די אלטעגלעכע נויטן און פונעם אל-
 טעגלעכע קאמף פונעם ארבעטער-קלאס, סײַ צו באגרענעצן
 די טעטיקייט פון דער פארטיי מיט די דאָזיקע אלטעגלעכע
 נויטן און אלטעגלעכע קאמף. די אופגאבע פון דער פארטיי
 איז, ארויסגייענדיק פון די דאָזיקע אלטעגלעכע קליינע
 נויטן, פירן דעם ארבעטער-קלאס צום רעוואָליוציאָ-
 נערן קאמף פאר דער מאכט.

בא דער אָנוועזנהייט פון רעוואָליוציאָנערן
 אופשטײג, ווען די הערשנדיקע קלאסן זײנען דעוואָר-
 גאנזירט, ווען די מאסן געפינען זיך אין צושטאנד פון
 רעוואָליוציאָנערער יוירונג, ווען די צווישן-שיכטן וואקלען
 זיך אין דער זײט פונעם פראָלעטאריאט, ווען די מאסן זײנען
 גרייט אפ ארויסטרעטונגען און קאָרבאָנעס, — אנטשטייט פאר
 דער פארטיי פונעם פראָלעטאריאט די אופגאבע צו פירן
 זיי אין א דירעקטער אטאקע קעגן דער בורזשואזער מע-
 לוכע. דאָס ווערט דערגרייכט דורך פראָפאגאנדירן איבער-
 גאנג-לאָונגען, וועלכע ווערן אלץ מער פארשארפט (דער
 לאָונג פון סאָוועטן, ארבעטער-קאָנטראָל איבער דער

פראָדוקציע, דער לאָזונג פון פויערימ־קאָמיטעטן אפּ צו
 פארכאפּן די פריזישע ערד, דער לאָזונג צו אנטוואָפּענען
 די בורזשואזיע און צו באוואָפּענען דעם פראָלעטאריאט
 א.א.וו.) און אָרגאניזירן מאסנ־ארויסטרעטונגען,
 וואָס צו זיי דארפן אונטערגעאָרדנט זיין אלע געביטן פון
 פארטיי־שער אגיטאציע און פראָפאגאנדע, דערונטער אויך
 פון דער פארלאמענטארישער. צו די דאָזיקע מאסנ־ארויס־
 טרעטונגען געהערן: שטרייכן, קאָמבינירן שטרייכן און
 דעמאָנסטראציעס, קאָמבינירן שטרייכן און באוואָפּנטע
 דעמאָנסטראציעס און, ענדלעך, א גענעראל־שטרייך צוזאם־
 מען מיט א באוואָפּנטן אופשטאנד קעגן דער מעלכע־מאכט
 פון דער בורזשואזיע. די לעצטע, די סאמע העכסטע פאָרם
 פון קאמפּ שטיצט זיך אפּ די קלאָלימ פון קריגס־קונסט,
 זי זעט פאָרויס א קריגס־פלאַן, אן אָנגרייפּפערשן
 כאראקטער פון די קריגס־אָפּעראציעס, גרענעצלאָזע איבער־
 געגעבנקייט און העלדישקייט פונעם פראָלעטאריאט. אזוינע
 ארויסטרעטונגען דארפן אלס אומבאדינגטע פאָרהאנאָכע
 האָבן די אָרגאניזירונג פון ברייטע מאסן אין שלאכט־
 פארייניקונגען, וואָס די עצעם פאָרם זייערע כאפט ארום
 און ברענגט אין באוועגונג די גרעסטע צאָל ארבעטנדיקע
 (סאָוועטן פון ארבעטער־און פויערימ־דעפוטאטן, סאָל־
 דאטישע סאָוועטן א.א.וו.), א פארשטארקטע רעוואָלוציאָר־
 נערע ארבעט אין דער ארמיי און אינעם פלאַט.
 באמ איבערגיין צו נייע, מער שארפערע לאָזונגען מוז
 מען זיך האלטן בא דעם גרונט־קראַל פון דער פאָליטישער
 טאקטיק פון לעניניזם, וועלכע פאָדערט, אז מע זאָל קאָל־

גען צופירן די מאסן צו די רעוואָליוציאָנערע פּאָליציעס
אזוי, אז די דאָזיקע מאסן גופע זאָלן זיך אפּ זייער איי-
גענער דערפארונג איבערצייגן אין דער ריכטיקייט פון
דער פארטייִשער ליניע. אויב מע היט ניט אָפּ דעם דאָ-
זיקן קלאָר, ברענגט עס אומפארמיידלעך דערצו, אז מע
רייסט זיך אָפּ פון די מאסן, עס ברענגט צו פוטשזומ און
צו דער אידעאָלאָגישער דעגענערירונג פונעם קאָמוניזם אין
„לינקער“ דאָקטרינע־שיקט, אין קליינבירגערלעכן „רעוואָ-
ליוציאָנערן“ אוואנטורירזם. ניט ווייניקער געפערלעך איז
אויך ניט אויסצונעמען דעם קולמינאציע־פונקט אין דער
אנטוויקלונג פון דער רעוואָליוציאָנערער סיטואציע, ווען
פון דער פארטיי פונעם פראָלעטאריאט פאָדערט זיך
א דריסטע און אנטשיידענע אטאקע אפן טוינע. דורכאָונ
אזא סיטואציע און ניט אָנהייבן דעם אופשטאנד־הייסט
איבערגעבן די איניציאַטיוו דעם קעגנער און פארורטיילן
די רעוואָליוציע אפּ א דורכפאל.

ביים עס איז ניט אַ קיין רעוואָליוציאָנערער
אופשטײַג דארפן די קאָמוניסטישע פארטייען, ארויס-
גייענדיק פון די אלטעגלעכע גויטן פון די ארבעטנדיקע,
ארויסשטעלן טײַל ווייזע לאָזונגען און פאָדערונגען, פאר-
בינדנדיק זיי מיט די גרונט־אופגאבן פון קאָמוניס-
טישן אינטערנאציאָנאל. דערבײַ דארפן אָבער די קאָמ-
פארטייען ניט ארויסשטעלן אזוינע איבערגאנג־לאָ-
זונגען, וועלכע זײַנען אויסגערעכנט ספעציעל אפּ דער
אָנוועזנהייט פון א רעוואָליוציאָנערער סיטואציע און אויסער
איר ווערן זיי פארוואנדלט אין לאָזונגען פון אריינזאקסן

אינ דער סיסטעם פון די קאפיטאליסטישע אָרגאניזאציעס
 (דעמאָשד, דער לאָזונג פון ארבעטער-קאָנטראָל א.א.וו.).
 די טיילווייזע פאָדערונגען און לאָזונגען זיינען א בא-
 שטענדיקער באדינג פאר דער ריכטיקער טאקטיק ביכלאָל,
 אינ דער צייט, ווען א ריי איבערגאנג-לאָזונגען זיינען
 אומפארמיידלעך פארבונדן מיט דער אָנוועזנהייט פון א רע-
 וואָלוציאָנערער סיטואציע. פון דער אנדער זייט, פאָרט
 זיך נישט דער „פרינציפיעלער“ אָפּוואַג פון טיילווייזע פאָ-
 דערונגען און איבערגאנג-לאָזונגען מיט די טאקטישע
 פרינציפן פונעם קאָמוניזם, ווייל אינ דער ווירקלעכקייט
 סאָרוויילט ער די פארטיי אפ פאסיווקייט און רייסט זי
 אָפּ פון די מאסן. די טאקטיק פון איינהייטלעכע פראָנט,
 אלס מיטל פון סאמע דערפאָלגרייכע קאמפ קעגן דעם קא-
 פיטאל, פון קלאסן-מאָביליזאציע פון די מאסן, פון דער
 מאסקירן און איזאָלירן די רעפארמיסטישע אויבערשיכטן,
 גייט דערביי אריין אלס וויכטיקסטער באשטאנד-טייל אינ
 דער טאקטיק פון די קאָמפארטייען אפן גאנצן פאר-
 רעוואָלוציאָנערן פערלאָך.
 דאָס ריכטיקע אָנווענדן די טאקטיק פון אן איינהייטלעכע
 פראָנט און דאָס לייוו די אופגאבע פון געווינען די מאסן
 ביכלאָל זעט פאָרויס פון איר זייט די סיסטעמאטישע און אק-
 שאָנעסדיקע ארבעט אינ די פראָפאגאנדע און אינ די
 אנדערע מאסעווע אָרגאניזאציעס פונעם פראָלעטאריאט.
 די אָנגעהערקייט צו א פראָפאריי, אפילו צום סאמע
 רעאקציאָנערן, וועלכער איז א מאסן-אָרגאניזאציע, איז די
 דירעקטע פליכט פון יעדן קאָמוניסט. נאָר דורך שטענדי-

קער און קאָנסעקווענטער ארבעט אין די פראָפארטינע און
 אין די אונטערנומונגען מיטן ציל אמעריסטיג שטאנדאפ-
 טיק און ענערגיש צו פארטיידיקן די אינטערעסן פון די
 ארבעטער, בא אן אַנראכמאָנעסדיקן קאמפ קעגן דער
 רעפארמיסטישער ביוראָקראטיע, קאָן מען געווינען די אָנ-
 פירונג מיטן קאמפ פון די ארבעטער און צוציען אפ דער
 זיט פון דער פארטיי די ארבעטער-מאטן, וועלכע זיינען
 אָרגאניזירט אין די פראָפארטינען.

אין קעגנעוויכט צו דער שפאלטערישער פאָליטיק פון
 די רעפארמיסטן, פארטיידיקן די קאָמוניסטן די איינהייט
 פון די פראָפארטינען אין יעדן לאנד און אין צווישן-
 פעלקערלעכן מאסשטאב אפן יעסאָד פון קלאסן-קאמפ,
 מיט אלע מעגלעכקייטן שטיצנדיק און פארפעסטיקנדיק די
 ארבעט פונעם רוטן אינטערנאציאָנאל פון די
 פראָפארטינען.

ארויסטרעטנדיק אומעטום צו פארטיידיקן די לויפנדיקע
 און דרינגענדיקע נויטן פון דער ארבעטער-מאסע און פון
 דער מאסע ארבעטנדיקע ביכלאל, אויסנוצנדיק צוליב רע-
 וואָליציאָנערער אגיטאציע און פראָפאגאנדע די טריי-
 בונע פונעם בורזשואזן פארלאמענט, אונטערווארפנדיק אלע
 טיילווייזע אפגאבן אונטער די צילן פון קאמפ פאר דער
 דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט, שטעלן ארויס די פארטייען
 פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאל טיילווייזע פאָדערונ-
 גען און לאָזונגען אין די פאָלגנדיקע גרונט-געביטן.
 אינעם געביט פון דער ארבעטער-פראגע אינעם
 ענגן זין פונעם וואָרט-פראגן פון עקאָנאָמישן קאמפ

(קאמפ קעגן דעם אָננדיק פון טרעסטיפּיצירטן קאפיטאַל, פראג פון ארבעט-לוינ, פון ארבעט-טאָג, פון געצווונג-גענע דריי-לוינג-גערעכט, פון ארבעט-לויקייט), וועלכע גייען אריבער אין פראג פון אלגעמיינ-פאליטישן קאמפ (גרויסע אינדוסטריעלע קאנפליקטן, דאָס רעכט פון פאריינען און שטרייכן א.א.וו.); פראג, וועלכע האָבן זייערעקט א פאליטישן כאראקטער (שטייערן, יאקעס, פאשיזם, פארסאָגונגען אפּ די רעוואָלוציאָנערע פארטייען, וויסער טעראָר, די לויפנדיקע פאליטיק פון דער רעגירונג ביכלאד); ענדלעכ, פראג פון דער וועלט-פאליטיק; די באציאונג צו פסער און צו די קאָלאָניאַלע רעוואָלוציעס, דער קאמפ פאר דער איינהייט פון דער צווישנפעלקערלעכער-כער און פראָפעסאָנעלער באוועגונג, קאמפ קעגן דעם אימפעריאַליזם און מיליטאַר-געפאר, סיסטעמאטישע צוגרייטונג צום קאמפ קעגן אן אימפעריאַליסטישער מילי-כאַמפּ.

אינעם געביט פון דער פויערימ-פראגע זיינען אוועלכע טיילווייזע פאָדערונגען די פאָדערונגען, וועלכע זיינען נעגייע דער שטייערן-פאליטיק, די היפאָטעק-כיוועס פונעם פויערטום, קאמפ קעגן דעם וויכערישן קאפיטאַל, קעגן דער ערד-לויט פון די קנאפ-ערדישע פויערימ, קעגן ארענדע-געצאָלט און קעגן אָפגעבן די פעלדער פון דער העלפט א.א.וו. ארויסגייענדיק פון דידאָויקע טיילווייזע לויט, דארפ די קאמפאריי פארשארפן די אנטשפערעכנדיקע לאָזונג-גען, פאראלגעמיינערנדיק זיי אינעם לאָזונג צו קאנפליס-קירן די ערד פון די גרויסע אייגנטימערס, אינעם לאָזונג

פֿון אַן אַרבעטער-פּויערימ-דעגירונג (א סײַנאַנימ פֿון דער פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור אין די אַנטוויקלטע קאַפּי-טאַליסטישע לענדער, א סײַנאַנימ פֿון דער דעמאָקראַטישער דיקטאַטור פֿונעם פּראָלעטאַריאַט און פּויערטום אין לענדער אָפּגעשטאַנענע און אין אַ רײַ קאָלאָניעס).

דאָס גלײַכע איז נײַטיק צו פירן אַ סײַטעמאַטישע אַרבעט צווישן דער פּראָלעטאַרישער און פּויערישער יוגנט (הויפט-זאַכע, דורכן קאָמוניסטישן יוגנט-אינטערנאַציאָנאַל און זײַנע סעקציעס) און צווישן פּרױענ, אַרבעטערנס און פּויערטעס, אַרױסגײענדיק פֿון די ספּעציפישע באַדינגונגען פֿון וײַער לעבן און קאַמף און פאַרבײַנדנדיק וײַערע פּאָדערונג-גען מיט די אַלגעמײנע פּאָדערונגען און קאַמפּ-לאָזונגען פֿונעם פּראָלעטאַריאַט.

אינעם געביט פֿון קאַמף מיט דער אונטערדריקונג פֿון די קאָלאָניאַלע פּעלקער דאַרפֿן די קאָמוניסטישע פּאַרטייען אין די קאָלאָניעס גופּע אַרױטשטעלן טײַלזװײַזע פּאָדערונגען, וועלכע ווערן באַשטימט דורך דער ספּעציפישער סײַטואַציע אין זײַ. ווי צום בײַשפּיל פּולע גלײַכבאַרעכטיקונג פֿון אַלע נאַציעס און ראַסן; אָפּשאפֿן אַלעוואַי פּרױוילעגיעס פֿאַר אױסלענדער; פּרײַהײַט פֿאַר אַרבעטערשע און פּויערישע אָרגאַניזאַציעס; פאַרקירצן דעם אַרבעט-טאַג; פאַרבאָטן קינדער-אַרבעט; פאַרניכטן די שקלאַפּעריש-וועכערישע אָפּמאַכן; אַראָפּוועצן און פאַרניכטן דאָס אַרענ-דע-געלט; פאַרקלענערן די שטײַערן; בויקאָטירן שטײַערן א.א.וו. די אַלע טײַלזװײַזע לאָזונגען דאַרפֿן אונטערגעאָרדנט זײַן אונטער די גרונט-פּאָדערונגען פֿון דער קאָמפּאַרטיי,

און נעמלעכ: פולע פאליטישע אומאפהענגיקייט פונעם לאנד און
 מארטרייבן די אימפעריאליסטן, א רעגירונג פון ארבעטער
 און פויעריג, ערד דעם גאנצן פאָלק, אן אכט-שאַקער
 ארבעטס-טאָג א.א.וו. אין די לענדער פון אימפעריאליזם
 זיינען די קאָמפארטייען פארפליכטעט, שטיצנדיק דעם
 דאָזיקן קאמף פון די קאָלאָניעס גופע, דורכפירן א קאמ-
 פאניע פאר אַפּרופּן דאָס אימפעריאליסטישע מיליטער,
 פירן א פראָפאגאנדע צווישן די ארמיען און דעם פלאָט
 אפּ צו באשיצן די אונטערדריקטע פעלקער, וועלכע קעמפן
 פאר זייער באפרייונג, מאָביליזירן די מאסן צו בויקאטירן
 דאָס אריבערפירן מיליטער און געווער, אָרגאניזירן אין
 צוואמענהאנג מיט דעם שטרייכן און אנדערע פאָרמען פון
 מאסן-פראָטעסט א. א. וו.

באָזונדערע אופמערקזאמקייט דארף דער קאָמוניסטישער
 אינטערנאציאָנאַל ווירמען דער סיסטעמאטישער צוגרייטונג
 פונעם קאמף קעגן דער געפאר פון אימפעריאליס-
 טישע מיליטאַרעס. אָן ראכמאַנעס דעמאסקירן דעם
 סאָציאַל-שאַוויניזם, סאָציאַל-אימפעריאליזם, די פאציפּיס-
 טישע פראָזן, וועלכע דעקן צו די אימפעריאליסטישע פלע-
 נער פון דער בורזשואזיע; פראָפאגאנדירן די גרונט-לאָזונג-
 גען פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל; פירן א טאָג-
 טעגלעכע אָרגאניזיר-ארבעט אין דער דאָזיקער ריכטונג,
 אומבאדינגט צענויפפאָרנדיק די לעגאלע און אומלעגאלע
 מעטאָדן פון ארבעט; פירן אן אָרגאניזירטע ארבעט צווישן
 דער ארמיי און דעם פלאָט, — דאָס דארף זיין די טעטי-
 קייט פון די קאָמוניסטישע פארטייען. די גרונט-לאָזונגען

פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל דארפן איז פאר-
בינדונג דערמיט זיין די סאָלגנדיקע לאַזונגען: פארוואנד-
לען די אימפעריאליסטישע מילכאָמע אין א בירגער-קריג; די
מאפאָלע פון דער „אייגענער“ אימפעריאליסטישער רעגירונג;
באשיצן מיט אלע מיטלען דעם פססר און די קאָלאָניעס
אין פאל פון אן אימפעריאליסטישער מילכאָמע קעגן זיי.
פראָפאגאנדירן דיִדאָזיקע לאַזונגען, דעמאָסטרירן די „סאָ-
ציאליסטישע“ סאָפיוזמען און דאָס „סאָציאליסטישע“ פאר-
דעקן די פעלקער-ליגע, שטענדיק דערמאָנען וועגן דער
דערפארונג פון דער מילכאָמע פון די יאָרן 1914—1918—
איז אן אומבאדינגטע פליכט פאר אלע סעקציעס און פאר
יעדן מיטגליד פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל.
קעדיי צו קאָארדינירן די רעוואָלוציאָנערע ארבעט און
די רעוואָלוציאָנערע ארויסטרעטונגען און קעדיי מיטן
גרעסטן דערפאָלג אָנצופירן מיט זיי, איז דעם צווישן-
פעלקערלעכע פראָלעטאריאט נייטיק א צווישנפעלקערלעכע
קלאַסנדיסציפלין, וואָס די וויכטיקסטע פאָרהאנדלעכע
פאר איר איז די שטרענגסטע צווישנפעלקערלעכע דיס-
ציפלין אין די קאמוניסטישע רייען. דיִדאָזיקע צווישנפעל-
קערלעכע קאמוניסטישע דיסציפלין דארף זיך אויסדריקן
אין דעם, וואָס די פריחאטע און אַרטיקע אינטערעסן פון דער
באוועגונג דארפן אונטערגעוואָרפן זיין אונטער אירע אלגע-
מיינע און דויערנדיקע אינטערעסן, און אין דעם, וואָס אלע
קאמוניסטן מוזן אומבאדינגט אויספילן די באשלוסן פון די
אָנפירנדיקע אָרגאנען פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל.
אין קעגנזאצ צו דעם סאָציאל-דעמאָקראטישן צווייטן אינ-

טערנאציאָנאַל, וואָס יענע פארטיי זיינע ווארפט זיך אונ-
טער דער דיסציפלין פון „איר“ נאציאָנאַלער בורזשואזיע
און פון איר „פאָטערלאנד“, ווייסנ די סעקציעס פונעם
קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל נאָך פון איינ דיסציפלין,
דער דיסציפלין פון צווישנפעלקערלעכע פראָלעטאריאט,
וועלכע זיכערט דעם זיגרייכע קאמף פון די ארבעטער פון
אלע לענדער פאר דער אלוועלטלעכער פראָלעטארישער דיקטא-
טור. אין קעגנזאצ דעם צווייטן אינטערנאציאָנאַל, וועלכער
שפאלט די פאריינענ, וועלכער פירט א קאמף קעגן די קאָלאָ-
ניאלע פעלקער און וועלכער פראקטיקירט איינהייט מיט דער
בורזשואזיע, איז דער קאָמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל אן
אָרגאניזאציע, וועלכע שטייט אפ דער וואכ פון דער איינ-
הייט פון די פראָלעטאריער פון אלע לענדער, אפ דער
וואכ פון דער איינהייט פון די האָרעפאשניקעס פון אלע
ראסן און אלע פעלקער אין זייער קאמף קעגן דעם יאָכ
פונעם אימפעריאליזם.

די קאָמוניסטן פירן מיט אומבאגערענעצטער מוטיקייט דעם
דאָזיקן קאמף אפ אלע באצירקן פונעם צווישנפעלקער-
לעכע קלאסן-פראָנט, ניט געקוקט אפן בלוטיקן טערנאָר
פון דער בורזשואזיע, אין פעסטער זיכערקייט, אז דער
זיג פונעם פראָלעטאריאט איז אומפארמיידלעך און ניט
אָפּווענדלעך.

„די קאָמוניסטן האלטן פאר איבעריק צו
באהאלטן זייערע אָנשויונגען און שטרעבונ-
גען. זיי דערקלערן אָפן, אז זייערע צילן קא-
נען דערגרייכט ווערן בלויז דורכ א גוואלט-“

זאמען נידערווארפן די גאנצן הינטציטיקע
 געזעלשאפטלעכע אָרדענונג.
 זאָלן די הערשנדיקע קלאסן ציטערן פאר
 דער קאָמוניסטישער רעוואָלוציע. די פראָ-
 לעטאריער קאָנען פארלירן אין איר בלוז
 זייערע קייטן, דערפֿאַבערן וועלן זיי אָבער די
 גאנצע וועלט.
 פראָלעטאריער פון אלע לענדער, פאריי-
 ניקט זיכ!

סטאטוט
פונעם
קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל

אָנגענומען אום דער 44-טער זיצונג פונעם VI קאָנגרעס פונעם
קאָמוניסטישן אינטערנאציאנאל, דעם 29 אויגוסט 1928 י"א.

1. די גרונט-האנאָכעס

§ 1. דער קאָמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל - די צווישנפעל-קערלעכע אסאָציאַציע פֿונ אַרבעטער-שטעלט מיט זיך פֿאָר אַ פֿאַרײניקונג פֿונ קאָמוניסטישע פֿארטייען פֿונ באַזונדערע לענדער, אַן איינהײטלעכע אַלגעמײנעלעכע קאָמוניסטישע פֿארטיי. זײַענדיק דער פֿירער און אָרגאַניזאַטער פֿונ דער אַלגעמײנעלעכער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג פֿונעם פֿראַנצ-טאַרײַט, דער טרעגער פֿונ די פֿרינציפֿן און צילן פֿונעם קאָ-מוניזם, קעממט דער קאָמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל פֿאַר דעראַבערן די מערהײט פֿונעם אַרבעטער-קלאַס און די ברייטע שיקטן פֿונעם נײַט-פֿאַרמעגלעכען פֿויערטומ, פֿאַר אײַנשטעלן אַן אַלגעמײנעלעכע דיקטאַטור פֿונעם פֿראַנצטאַריאַט, פֿאַר שאַפֿן אַן אַלגעמײנעלעכען סאַרבאַנד פֿונ סאָציאַליסטישע סאָוועטישע רעפּובליקן, פֿאַר אַ פֿולשטענדיקער פֿאַרניכטונג פֿונ קלאַסן און פֿאַרווירקלעכען דעם סאָציאַליזם - די דאָזיקע ערשטע שטופֿע פֿונ דער קאָמוניסטישער געזעלשאַפֿט.

§ 2. באַזונדערע פֿארטייען, וואָס גייען אַרײַן אין קאָ-מוניסטישן אינטערנאציאָנאַל, טראָגן דעם נאָמען: קאָמוניסטי-שע פֿארטיי פֿונ דעם און דעם לאַנד (סעקציע פֿונ קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל). אין יעדן לאַנד קאָגן זײַן נאָר אײַנ

קאמוניסטישע פארטיי, וואָס איז א סעקציע פונעם קאמוניס-
טישן אינטערנאציאָנאַל און גייט אריין אין זײַן בא-
שטאַנד.

§ 3. א מיטגליד פון דער קאמוניסטישער פארטיי
און קאמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל קען זײַן יעדערער,
וואָס אנערקענט די פראָגראַם און סטאַטוט פון דער אנט-
שפּרעכנדיקער קאמוניסטישער פארטיי און קאמוניסטישן אינ-
טערנאציאָנאַל, וואָס איז א מיטגליד פון א גרונטלעכער נידערי-
קערער פארטייִשער אָרגאַניזאַציע און ארבעט אין איר
אַקטיוו, ווארפט זיך אונטער אלע באשטימונגען פון דער
פארטיי און פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל און צאָלט
רעגולער מיטגליד־אַפּפּאַלן.

§ 4. די באזע פון דער אָרגאַניזאַציע פון דער קאמוני-
סטישער פארטיי איז דאָס קעמערל אפּ דער אונטערנעמונג
(אפּן זאוואָד, פאַבריק, שאכטע, אינ קאָנטאַקט, מאגאַזין, מאיאָנ-
טעק א. א. ו.), וואָס פארייניקט אלע פארטיי־מיטגלידער,
וואָס ארבעטן אפּ דער געגעבענער אונטערנעמונג.

§ 5. דער קאמוניסטישער אינטערנאציאָנאַל און זײַנע
סעקציעס ווערן געבויט אפּ די יעסוירעס פון דעמאָקרא-
טישן צענטראַליזם, וואָס זײַנע גרונט־פרינציפּן זײַנען: א) דאָס
אויסוויילן אלע אָנפירנדיקע אָרגאַנען פון דער פארטיי—
סײַ די נידעריקערע און סײַ די העכערע (דורך די
אַלגעמיינע פארזאַמלונגען פון די פארטיי־מיטגלידער,
קאָנפערענצן, צוזאַמענפאַרן און קאָנגרעסן; ב) דאָס פערז-
אָנדישע באריכט־אַפּפּעכען פון די פארטיי־אָרגאַנען פאר זײ-
ערע ווײלער; ג) די אַבליגאַטאָרישקייט פון זי באשלוסן

פון די העכערע פארטיי־אָרגאַנען פאר די נידעריקערע, א שטרענגע פארטיי־דיסציפלין און דאָס דרינגענדע אויספילן די באשטימונגען פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל, פון זיינע אָרגאַנען און אָנפירנדיקע פארטיי־צענטרען.

די פארטיי־פראגן ווערן באהאנדלט דורך די מיטגלידער פון פארטיי און דורך די פארטיי־אָרגאַניזאציעס נאָר ביז וואנעם עס ווערט איבער זיי אָנגענומען א באשלוס פון די אנטשפּרעכנדיקע פארטיי־אָרגאַנען. נאָכדעם, ווי עס ווערן אָנגענומען באשלוסן דורך די קאָנרעסן פון קאָמינטערן, דורך די צוזאַמענפאָרן פון זיינע באזונדערע סעקציעס אָדער דורך די אָנפירנדיקע אָרגאַנען פון קאָמינטערן און פון זיינע באזונדערע סעקציעס דארפן די דאָזיקע באשלוסן אומבאדינגט דורכגעפירט ווערן אינעם אַפּעל און יענע פאלן, ווען א טייל מיטגלידער פון דער פארטיי אָדער פון די אָרטיקע פאר־טייטשע אָרגאַניזאציעס איז מיט זיי ניט מאסקים.

אין די באדינגונגען פון אומלעגאלער עקזיסטענץ פון דער פארטיי ווערט דערלאָזן, אז די העכערע פארטיי־אָרגאַנען זאלן באשטימען די נידעריקערע און אויך די אָנוועגן דונג פון קאָאָפּטאציע, וועלכע דארפן נאָכדעם באשטעטיקט ווערן דורך די העכערע פארטיי־אָרגאַנען.

§ 6. אין אלע אויסער־פארטיי־שע מאכ־אָרגאַניזאציעס פון ארבעטער און פויערימ און זייערע אָרגאַנען (פראָפּע־טיאָנעלע פאריינען, קאָאָפּעראטיווע, ספּאָרטיווע פארבאנדן, אָרגאַניזאציעס פון די אָנטיילנעמער פון דער מילכקאמער, אפּ מייערע צוזאַמענפאָרן און קאָנפּערענצן, און אויך אין די וניב יפּאלע פארוואלטונגען און סאָוועטן, אין די פארלאַ

מענטש א. א. וו.) דארפן זיין, בא דער אָנוועזנהייט כאָטש פון צוויי פארטיי-מיטגלידער, אָרגאניזירט קאָמוניסטישע פראקציעס מיטן ציל צו פארשטארקן די ווירקונג פונעם דער פארטיי און דורכפירן איר פאָליטיק טאקע אין די דאָזיקע אָרגאניזאציעס גופע.

§ 7. די קאָמוניסטישע פראקציעס ווארפן זיך אונטער די אנטשפערעכנדיקע פארטיי-אָרגאנען.

באמערקונג 1. ווי קאָמוניסטישע פראקציעס אין די אָרגאניזאציעס, וואָס טראָגן א צווישנפעלקערלעכן כאראקטער (רויסער אינטערנאציאָנאַל פון די פארייניגטן צווישנפעלקערלעכע געזעלשאפט פון הילף די רעוואָלוציאָנערן, צווישנפעלקערלעכע ארבעטער-הילף א. א. וו.), ווארפן זיך אונטער דעם אויסזיר-קאָמיטעט פון קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל.

באמערקונג 2. די אָרגאניזאציאָנעלע סטרוקטור פון די קאָמוניסטישע פראקציעס און די פאָרם פון אָנפירן מיט זייער ארבעט חערן באשטימט דורך באזונדערע אינסטרוקציעס פון אויספיר-קאָמיטעט פון קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל און פון די צענטראלע קאָמיטעטן פון די סעקציעס פון קאָמינטערן.

2. דער אלװעלטלעכער קאָנגרעס פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל

§ 8. דער העכסטער אָרגאן פונעם קאָמוניסטישן אינטער-נאציאָנאַל איז דער אלװעלטלעכער קאָנגרעס פון די סאָר-שטייער פון אלע פארטייען (סעקציעס און אָרגאניזאציעס), וואָס גייען אריין אין באשטאנד פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל.

דער אלוועלטלעכער קאנגרעס באהאנדלט און לייזט
 פראגראם-פראגנ, טאקטישע און ארגאניזאציאנעלע פראגנ,
 וואס זיינען פארבונדן מיט דער טעטיקייט סיי פון קאמ-
 ניסטישן אינטערנאציאנאל און סיי פון זיינע באזונדערע
 סעקציעס. דאס רעכט צו ענדערן די פראגראם און סטאטוט
 פון קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל געהערט אויסשליסלעך
 דעם אלוועלטלעכן קאנגרעס פון קאמינטערן.
 דער אלוועלטלעכער קאנגרעס קלייבט זיך צונויף איין-
 מאל אין צוויי יאר. דער טערמין פון צונויפן דעם
 קאנגרעס און די גרייס פון דער פארשטייערשאפט פון די
 באזונדערע סעקציעס ווערט איינגעשטעלט דורכן אויספיר-
 קאם פון קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל.
 די צאל באשליסנדיקע שטימען פון יעדער סעקציע אפן
 אלוועלטלעכן קאנגרעס ווערט באשטימט דורך א בא-
 זונדער באשלוס פון דעם קאנגרעס גופע, אין העסקעם מיט
 דער צאל מיטגלידער פון דער געגעבענער פארטיי און
 פאליטישער באדייטונג פונעם געגעבענעם לאנד. אימ-
 פעראטיווע מאנדאטן ווערן גיט אָנערקענט און ווערן
 פארויס אנולירט.
 § 9. אן אויסעראָרדנטלעכער קאנגרעס פון קאמוניסטישן
 אינטערנאציאנאל קען צענויפגערופן ווערן לויט דער פאָדע-
 רונג פון עטלעכע פארטייען, וואס האָבן געהאט אלע צוזא-
 מען אפ דעם דעצטן אלוועלטלעכן קאנגרעס גיט ווייניקער
 ווי א העלפט באשליסנדיקע שטימען.
 § 10. דער אלוועלטלעכער קאנגרעס וויילט אויס דעם
 אויספיר-קאמיטעט פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל

(אויספירקאָם פון קאָמינטערנ) און אַן אינטערנאַציאָנאַלע
קאָנטראָל־קאָמיטע (אינטערנאַציאָנאַלע ק. ק.).
§ 11. דער אָרט, וווּ עס זאָל זיך געפינען דער אויספיר־
קאָמיטעט, ווערט באשטימט דורכן אלוועלטלעכע קאָנגרעס.

3. דער אויספיר־קאָמיטעט פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל און זײַנע אָרגאַנען

§ 12. דער אָנפירנדיקער אָרגאַן פונעם קאָמוניסטישן אינ־
טערנאַציאָנאַל איז פּערזאָל צווישן צוויי קאָנגרעסן איז
זײַן אויספיר־קאָמיטעט, וואָס גיט אלע סעקציעס
פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל די־
רעקטיוון און קאָנטראָלירט זייער טעטיקייט.
דער אויספירקאָם פון קאָמינטערנ גיט ארויס א צענט־
ראל אָרגאַן פון קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל ניט ווייניקער
ווי אפ 4 שפראכן.

§ 13. די באשטימונגען פון אויספירקאָם פון קאָמינטערנ
זײַנען אָבליגאטעריש פאר אלע סעקציעס פונעם קאָמוניסטישן
אינטערנאַציאָנאַל און זיי דארפן עס טייקען דורכפירן אין
לעבן. די סעקציעס האָבן דאָס רעכט צו אָנקלאָגן די בא־
שלוסן פונעם אויספירקאָם פון קאָמינטערנ אפן אלוועלטלעכע
קאָנגרעס, אָבער ביז וואנען דער קאָנגרעס שאפט ניט אַפּ
דידאָזיקע באשלוסן באזירענדיג זיך ניט די סעקציעס פון
דער פליכט אויסצופירן זיי.

§ 14. די צענטראלע קאָמיטעט פון די באזונדערע
סעקציעס פון קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל זײַנען פאר־

אנטוואָרטלעך פאר זייערע צוזאמענפאָרן און פארן אויס-
פירקאָם פון קאָמיטערן. דעם לעצטן גיט זיך דאָס רעכט צו
שאפן און ענדערן די באשטימונגען סײַ פון די צווא-
מענפאָרן פון די סעקציעס, און סײַ אויך פון זייערע
צענטראל-קאָמיטעטן, און אויך אָנעמען אַבליגאטערישע
פאר זיי באשטימונגען (זע § 13).

§ 15. דעם אויספירקאָם פון קאָמיטערן געהערט דאָס
רעכט צו אויסשליסן פון קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל
גאנצע סעקציעס, גרופּן און באזונדערע מיטגלידער, וואָס
ברעכן די פראָגראַם און דעם סטאטוט פון קאָמוניס-
טישן אינטערנאציאָנאַל אָדער די באשלוסן פון די אַלװעלטלעכע
לעכע קאָנגרעסן און פונעם אויספירקאָם פון קאָמיטערן. די
אויסגעשלאָסענע האָבן דאָס רעכט אפּעלירן צום אַלװעלטלעכע
קאָנגרעס.

§ 16. דער אויספירקאָם פונעם קאָמיטערן באשטעטיקט
די פראָגראַמען פון באזונדערע סעקציעס פון קאָמוניסטישן
אינטערנאציאָנאַל. אין פאל, ווען דער אויספירקאָם פון קאָמיט-
טערן באשטעטיקט גיט די פראָגראַם, האָט די סעקציע
רעכט צו אפּעלירן צום אַלװעלטלעכע קאָנגרעס פון קאָ-
מיטערן.

§ 17. די אָנפירנדיקע פרעסע-אָרגאנען פון באזונדערע
סעקציעס פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל זײַנען מע-
כווען צו פובליקירן אלע באשטימונגען און אָפּציעלע
דאָקומענטן פונעם אויספירקאָם פון קאָמיטערן; דיראַזיקע בא-
שטימונגען דארפן זיך פובליקירן לויט דער מעגלעכקײַט
אויך אין די איבעריקע פרעסע-אָרגאנען פון די סעקציעס.

§ 18. דער אויספירקאָם פון קאָמינטערן האָט דאָס רעכט צו אָנעמען אין באשטאנד פונעם קאָמוניסטישן אינטער-נאציאָנאַל מיט באראטונג-שטימען אָרגאניזאציעס און פאר-טייען, וואָס פילן מיט דעם קאָמוניזם.

§ 19. דער אויספירקאָם פון קאָמינטערן קלייבט אויס א פרעזידיום, וואָס דארף זיך פאר אימ אָפּרעכענען און איז א שטענדיק טעטיקער אָרגאן, וואָס פירט די גאנצע ארבעט פונעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן אין פערזאָל צווישן זיינע זיצונגען.

§ 20. דעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן און זיינ פרע-זידיום איז געגעבן דאָס רעכט צו שאפן שטענדיקע ביוראָען (א מירעוו-אייראָפּיישע, א דאָרעם-אפריקאנישע, א מיז-רעכדיקע און אנדערע ביוראָען פונעם אויספירקאָם פון קאָ-מינטערן) אפ צו איינשטעלן א מער ענגערע פארבינדונג מיט באַזונדערע סעקציעס פונעם קאָמינטערן און בעסער צו אָנפירן מיט זייער ארבעט.

באמערקונג: דער קרייז טעטיקייט פון די שטענדיקע ביר-אָען פונעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן ווערט איינגעשטעלט דורכ אויספירקאָם פון קאָמינטערן אָדער דורכ זיין פרעזידיום. די סעקציעס פון קאָמוניסטישן אינזערנאציאָנאַל, אפ וועלכע עס ווערט פאר-שפרייט דער קרייז טעטיקייט פון די שטענדיקע ביוראָען פונעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן, דארף מען געבן צו וויסן וועגן די באפולמאכטן פון די ביראָען.

§ 21. די סעקציעס זיינען פארפליכטעט דורכפירן אין לעבן די אָנווייזונגען און דירעקטיוו פון די שטענדיקע ביוראָען פונעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן. אפ די אָנווייזונג-

גען און דירעקטיוון פון דער שטענדיקער ביוראָ פונעם אויס-
פירקאָם פון קאָמינטערן קענען די אנטשפרעכנדיקע סעק-
ציעס אָנקלאָגן אינעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן אָדער
אין זײַן פרעזידיום. אָבער דאָס באַפֿרײַט ניט די סעקציעס
פון אויספילן די באַשלוסן פון די שטענדיקע ביוראָען
ביז וואַנען עס וועט זײַ ניט אָפּשאַפן דער אויספירקאָם פון
קאָמינטערן אָדער זײַן פרעזידיום.

§ 22. דעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן און זײַן פרע-
זידיום ווערט געגעבן דאָס רעכט צו שיקן זייערע באַפֿול-
מעכטיקטע אין באַזונדערע סעקציעס פונעם קאָמוניסטישן
אינטערנאַציאָנאַל. די באַפֿולמעכטיקטע ווערן אינסטרוקטירט
דורכן אויספירקאָם פון קאָמינטערן אָדער דורכ זײַן פרעזידיום
און זײַנען פאַראַנטוואָרטלעך פאַר זײַ פאַר זייער טעטי-
קײַט. די באַפֿולמעכטיקטע פונעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן
האָבן דאָס רעכט צו נעמען אַן אָנטייל אַפּ אַלע פאַרזאַמ-
לונגען און זיצונגען סײַ פון די צענטראַלע אָרגאַנען, און
סײַ פון די אָרטיקע אָרגאַניזאַציעס פון דער סעקציע, אין
וועלכער זײַ ווערן געשיקט. די באַפֿולמעכטיקטע פונעם אויס-
פירקאָם פון קאָמינטערן פילן אויס זייערע פאַרגעבונגען אין
ענגסטן קאָנטאַקט מיטן צענטראַל-קאָמיטעט פון דער גע-
געבענער סעקציע; אָבער זייערע אַרױסטרעטונגען אַפּ די
צוזאַמענפֿאַרן, קאָנפֿערענצן און באַראַטונגען פון די סעק-
ציעס קענען זײַן אין באַזונדערע פאַלן אויך געווענדעט
קעגן צענטראַל-קאָמיטעט פון דער געגעבענער סעקציע, אויב
די לײַנע פון צענטראַל-קאָמיטעט גײַט זיך פאַנאָדער מיט די
דירעקטיוון פונעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן. די באַפֿולמעכ-

טיקטע פונעם אויספירקאָם פֿון קאָמינטערן זײַנען באַזונדערס פֿאַרפֿליכטעט צו נאָכשפּירן, ווי עס ווערן אויסגעפֿילט די באַשלוסן פֿון די קאָנגרעסן און פֿונעם אויספירקאָם פֿון קאָמינטערן.

דער אויספירקאָם פֿון קאָמינטערן און זײַן פרעזידיום האָבן אויך דאָס רעכט צו שיקן אינסטרוקטאָרן אין באַזונדערע סעקציעס פֿונעם קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל. די רעכט און פֿליכטן פֿון די אינסטרוקטאָרן ווערן באַשטימט דורכן אויספירקאָם פֿון קאָמינטערן, פֿאַר וועלכן די אינסטרוקטאָרן זײַנען פֿאַראַנטוואָרטלעך פֿאַר זייער אַרבעט.

§ 23. די זיצונגען פֿונעם אויספירקאָם פֿון קאָמינטערן קומען פֿאָר נישט זעלטענער ווי איינמאָל אין 6 כאַדאָשימ. די זיצונגען זײַנען רעכטפֿול באַ דער אָנוועזנהײַט נישט ווייניקער ווי אַ העלפט פֿון זײַנע מיטגלידער.

§ 24. די זיצונגען פֿונעם פרעזידיום פֿונעם אויספירקאָם פֿון קאָמינטערן קומען פֿאָר נישט זעלטענער ווי איינמאָל אין צוויי וואָכן. די זיצונגען פֿון פרעזידיום פֿונעם אויספירקאָם פֿון קאָמינטערן זײַנען רעכטפֿול באַ דער אָנוועזנהײַט פֿון נישט ווייניקער ווי אַ העלפט פֿון זײַנע מיטגלידער.

§ 25. דער פרעזידיום וויילט אויס אַ פּאָליטעסקרעטאַ-ריאט, וועלכער איז אַ באַשליסנדיקער אָרגאַן, און ער גרייט אויך צו די פֿראַגן צו די זיצונגען פֿונעם אויספירקאָם פֿון קאָמינטערן און זײַן פרעזידיום און איז זייער אויספיר-אָרגאַן.

§ 26. דער פרעזידיום באַשטימט אַ רעדאַקציע פֿון פּעריאָדישע און אנדערע אויסגאַבן פֿונעם קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל.

§ 27. דער פרעזידיום פונעם אויספירקאָם פון קאָמינטערן שאפט אַן אָפּטייל פאר אַרבעט צווישן די אַרבעטנדיקע פרויען, שטענדיקע קאָמיטעס אַם אָנפירן מיט דער אַרבעט פון באשטימטע גרופּן סעקציעס פון קאָמינטערן (לענדער-סעקרעטאריאַט) און אנדערע אָפּטיילן, וואָס זיינען נייטיק פאר דער אַרבעט.

4. די אינטערנאַציאָנאַלע קאָנטראָל-קאָמיטע

§ 28. די אינטערנאַציאָנאַלע קאָנטראָל-קאָמיטע בא-טראכט די פראגן, וואָס דער אינהאַלט זייערער איד די איינהייט און צוזאַמענגעשטאַנסנקייט פון די סעקציעס, וואָס גייען אריין אין קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל, און אויך די אָפּשא-צונג פונעם אופירן זיך פון באזונדערע מיטגלידער פון דער אָדער יענער סעקציע אלס קאָמוניסטן. אין דער ריכטונג קלייבט פאנאנדער די אינטערנאַציאָ-נאַלע ק. ק.:

(א) אָנקלאַנעס אַם די האנדלונגען פון די צענטראַלע קאָ-מיטעטן פון די קאָמוניסטישע פארטייען מיצאד די פארטיי-מיטגלידער, וואָס ווערן אונטערגעוואָרפן דיסציפלינאַרע שטראַפּן אפּן באַדן פון פּאָליטישע מיינונג-פארשידנהייטן. (ב) אנאָלוגישע איניאַנימ וועגן מיטגלידער פון די צענ-טראַלע אַנשטאַלטן פון די קאָמפּאַרטייען און דאָס גלייכנ יענע איניאַנימ וועגן באזונדערע פארטיי-מיטגלידער, וועלכע זי אליין וועט האלטן פאר נייטיק צו באטראכטן, אָדער וועלכע עס וועלן אָנקומען אַם צו באטראכטן לויטן סאָר-

שלאג פון די באשליסנדיקע אָרגאנען פונעם אויספירקאָם פון קאָמיטערן.

ג) זי פירט דורכ א רעוויזיע פון די פינאנסן פונעם קאָמיטערן. די צווישנפעלקערלעכע קאָנטראָל-קאָמיטע מישט זיכ ניט אריין אין די פאָליטישע מיינונג-פארשיידנהייטן און אינ די אָרגאניזאציעל-אדמיניסטראטיווע קאָנפליקטן פון די פארטייען.

דער אָרט, ווו עס זאָל זיכ געפינען זי אינטערנאציאָנעלע ק. ק., ווערט איינגעשטעלט דורכ דער אינטערנאציאָנאלער ק. ק. אינ העסקעם מיטן אויספירקאָם פון קאָמיטערן.

5. די צווישנבאציאָנגען צווישן די סעקציעס פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאל און אויספירקאָם פון קאָמיטערן

§ 29. די צענטראל-קאָמיטעטן פון די סעקציעס, וואָס גייען אריין אינעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאל, און אויכ דער צ. ק. פון די אָרגאניזאציעס, וואָס זיינען אָנגענומען אלס מיטפילנדיקע, זיינען פארפליכטעט צושיקן סיסטעמא-טיש דעם אויספירקאָם פון קאָמיטערן די פראָטאָקאָלן פון זייערע זיצונגען און באריכטן וועגן דער אָפגעטאָנענער ארבעט.

§ 30. דאָס אראָפנעמען פון זיכ די באפורמאכטן סיי מיצאד באזונדערע מיטגלידער פון די צענטראל-קאָמיטעטן פון די סעקציעס, סיי מיצאד גאנצע גרופן מיטגלידער פון צ. ק. ווערט קוואליפיצירט ווי דעאָרגאניזירן די קאָמו-

ניסטישע באוועגונג. יעדער אָנפירנדיקער פּאָסטן איז
 פארטיי געהערט נישט דעם, וואָס האָט דעם געהעריקן מאַן-
 דאט, נאָר דעם גאנצן קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל. די
 אויסגוויילטע מיטגלידער פון די צענטראַלע אָנפירנדיקע
 אָרגאנען פון באַזונדערע סעקציעס קענען אוועקלייגן זייערע
 מאַנדאַטן ביז די איבערוואַלן נאָר מיטן העסקעם פונעם
 אויספירקאָם פון קאָמינטערן. די באַפרייטונג-ביטעס,
 וואָס זיינען אָנגענומען געוואָרן דורך די צענטראַלע קאָ-
 מיטעטן פון באַזונדערע סעקציעס אָן דער האַסקאָמע פונעם
 אויספירקאָם פון קאָמינטערן, זיינען נישט גילטיק.

§ 31. די סעקציעס, וואָס גייען אַריין אינעם קאָמוניסטישן
 אינטערנאַציאָנאַל, באַזונדערס די סעקציעס פון די מער-אָ-
 פּאָלן און זייערע קאָלאָניעס, און דאָס גלייכע די סעקציעס
 פון די לענדער, וואָס זיינען בישכיינעס איינס מיטן צווייטן,
 דאַרפן האַלטן אַן ענגע אָרגאַניזאַציאָנעלע און אינפּאָר-
 מאַציאָנעלע פאַרבינדונג, איינשטעלנדיק אַ קעגנזייטיקע פּאָר-
 שטייערשאַפט אַפּ די קאָנפערענצן, צוזאַמענפאַרן, און אויב
 אַן אויסטויש-מיטן העסקעם פונעם אויספירקאָם פון קאָמינ-
 טערן-פון אָנפירנדיקע קויכעס.

§ 32. צוויי אָדער מער סעקציעס פונעם קאָמוניסטישן
 אינטערנאַציאָנאַל, וועלכע זיינען (ענלעכ צו די סעקציעס
 פון די סקאַנדינאַווישע און באַלקאַנישע לענדער) פּאָלי-
 טיש פאַרבונדן איינע מיט דער אנדערער דורך אלגעמיינע
 באדינגונגען פון קאַמפּ, קענען מיטן העסקעם פונעם
 אויספירקאָם פון קאָמינטערן, צוליב די צילן פון קאָאָרדי-
 נירן זייערע האַנדלונגען, פאַרליינקן זיך אינעם פערעראַציעס,

וואָס אַרבעטן אונטער דער אָנפירונג און קאָנטראָל פונעם
אויספירקאָם פון קאָמיטעטן.

§ 33. די סעקציעס פון קאָמיטעטן דארפן אַרייַנטראָגן
דעם אויספירקאָם פון קאָמיטעטן רעגולערע אָפּצאָלן, די
גרויס פון וועלכע עס שטעלט אַיַן דער אויספירקאָם פון קאָ-
מיטעטן.

§ 34. די צוזאמענפאַרן פון באַזונדערע סעקציעס סײַ
די אָרדנטלעכע, און סײַ די אויסעראָרדנטלעכע, קענען צו-
נייפערופן ווערן נאָר מיטן העסקעם פונעם אויספירקאָם פון
קאָמיטעטן.

אויב די אָדער יענע סעקציע רופט ניט צונויפן קיין פאַר-
טייַ-צוזאמענפאַר פריער פאַרן אַלדזשענטלעכע קאָנגרעס, דארף זי
פאַרן אויסוויילן דעלעגאטן אפן קאָנגרעס—צונויפערופן א
פאַרטיי־קאָנפערענצ אָדער א פלענום פון צ. ק. אפּ צוגרייטן
פראגן צום קאָנגרעס.

§ 35. דער צווישנפערקערלעכער פאַרבאנד פון דער קאָ-
מוניסטישער יוגנט (קאָמוניסטישער יוגנט-אינטערנאַציאָנאַל) איז
א פולבארעכטיקטע סעקציע פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאַ-
ציאָנאַל און ווארפט זיך אונטער דעם אויספירקאָם פון
קאָמיטעטן.

§ 36. די קאָמוניסטישע פאַרטייען דארפן זײַן גרייט צו
איבערגיין אפּ אן אומלעגאלער לאגע. דער אויספירקאָם
פון קאָמיטעטן איז פאַרפליכטעט ארויסווייזן די אנטשפערעכע-
דע פאַרטייען א מיטהילף איז צוגרייטן זיך צום איבערגיין
אפּ אן אומלעגאלער לאגע.

§ 37. דאָס אריבערפאָרן פון באזונדערע מיטגלידער זונ
די סעקציעס פונעם קאָמוניסטישן אינטערנאציאָנאַל פון איין
לאנד אינעם אנדערן ווערט דערלאָזן נאָר מיט א דער-
לויבעניש פון צענטראַל-קאָמיטעט פון יענער סעקציע, ווו
זיי גייען אריין אלס מיטגלידער.
די קאָמוניסטן, וואָס האָבן אומגעביטן זייער ווינאָרט,
זיינען פארפליכטעט אריינטרעטן אין די סעקציעס פון דעם
לאנד, אין וועלכן זיי זיינען געקומען. די קאָמוניסטן,
וואָס זיינען ארויסגעפאָרן פון לאנד אָן א דערלויבעניש
פון צענטראַל-קאָמיטעט פון זיין סעקציע, קענען זיי נישט אָנגע-
נומען ווערן אין אנדערע סעקציעס פונעם קאָמוניסטישן
אינטערנאציאָנאַל.

א י נ ה א ל ט

פראגראם
פונעם קאמוניסטישן
אינטערנאציאנאל

זמט

- 5 ארטיקל
- I. די וועלט-סיסטעם פונעם קאפיטאליזם, איר
אנטוויקלונג און איר אומפארמירדעכער
אוגטערנאנג
1. די אלגעמיינע באוועגונג-געזעצן פון קאפיטאליזם און
די עפאכע פונעם אינדוסטריעלן קאפיטאליזם 13
2. די עפאכע פונעם פיאנאנץ-קאפיטאל (אימפעריאליזם) 18
3. די קויכעס פונעם אימפעריאליזם און די קויכעס פון דער
רעוואלוציע 22
4. דער אימפעריאליזם און דער קראכ פונעם קאפיטאליזם 27
- II. דער אדגעמיינער קריזיס פונעם קאפיטאליזם
און די ערשטע פאזע פון דער וועלט-רעוואלוציע
פיוציע
1. די וועלט-מיליטאריזם און דער באנג פונעם רעוואלוציאנערן
קריזיס 31

2. דער רעוואָלוציאָנערער קריוז און די קאָנטר-רעוואָלוציאָ-
ציאָנערע סאָציאל-דעמאָקראַטיע 35
3. דער קריוז פונעם קאפיטאליזם און פאשיונ 39
4. די ווידערשפּרוכט פונ דער קאפיטאליסטישער סטאבילי-
זאציע און די אומפארמירדעקייט פונ א רעוואָלוציאָ-
נערן קראכ פונעם קאפיטאליזם 42
- III דער ענדציל פונעם קאָמוניסטישן איג-
טערנאציאָנאל איז דער העכסט-קאָמוניזם
- IV. דער איבערגאנג-פּעריאָד פונעם קאפי-
טאליזם צום סאָציאליזם און די דיקטא-
טור פונעם פראָלעטאריאט
1. דער איבערגאנג-פּעריאָד און די דערפֿערונג פונ דער
מאכט דורכט פראָלעטאריאט 57
2. די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און די סאָוועטישע
פאָרמ אירע 62
3. די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאט און די עקספּראָפּיא-
ציע פונ די עקספּראָפּיאַטערס 67
- (א) אינדוסטריע, טראנספּאָרט, פארבינדונג-דינסט
(ב) לאנדווירטשאפט 68
- (ג) האנדל און קרעדיט 69
- (ד) ארבעט-שוצ, שטייגער און א. וו. 72
- (ה) דער ווייניג-פאָנר 73
- (ו) די נאציאָנאלע און קאָלאָניאלע סראנע 74
- (ז) די מיטלען פונ אירעאָלאָגישער ווירקונג 76
4. די יעסודעס פונ דער עקאָנאָמישער פאָליטיק פונ דער
פראָלעטארישער דיקטאטור —

5. די דיקטאטור פון פראָלעטאריאַט און די קלאַסן. 83
6. ד. מאַסנ-אָרגאַניזאַציעס אין דער סיסטעם פון דער פראָ-
לעטארישער דיקטאטור 87
7. די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאַט און די קולטור-
רעוואָלוציע 91
8. דער קאמפ פאר דער וועלט-דיקטאטור פונעם פראָלעטא-
ריאַט און די גרונט-טיפפן רעוואָלוציעס 95
9. דער קאמפ פאר דער וועלט-דיקטאטור פונעם פראָלעטא-
ריאַט און די קאָלאָניאַלע רעוואָלוציעס 101

V. די דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאַט אין
פ.ס.ס.ר. און די צווישנפעלקערלעכע סאָציאַל-
דיסטישע רעוואָלוציע

1. די בווינג פונעם סאָציאַליזם אין פ.ס.ס.ר. און דער
קלאַסניקאמפ 105
2. די בארייטונג פון פ.ס.ס.ר. און זיינע צווישנפעלקער-
לעכע רעוואָלוציאָנערע פליכטן 112
3. די פליכטן פונעם צווישנפעלקערלעכע פראָלעטאריאַט
אין באצוג צו פ.ס.ס.ר. 116

VI. די סטראטעגיע און טאַקטיק פונעם קאָמו-
ניסטישן אינטערנאַציאָנאַל אינעם קאמפ
פאר דער דיקטאטור פונעם פראָלעטאריאַט

1. די אידעאָלאָגיעס אינעם ארבעטער-קלאַס, וואָס זיינען
פּינטלעכ דעם קאָמוניזם 119
2. די גרונט-אופמאכנ פון דער קאָמוניסטישער סטראטעגיע
און טאַקטיק 125

סטאטוט

פונעם קאמוניסטישן

אינטערנאציאנאל

1. די גרונט־האנדלעךס 155
2. דער אלגעמיינע קאנגרעס פונעם קאמוניסטישן אינטער־
נאציאנאל 158
3. דער אויספיר־קאמיטעט פונעם קאמוניסטישן אינטערנאציאנאל
נאל און זײנע אָרגאנען 160
4. די אינטערנאציאנאלע קאנטראָל־קאמיטעט 165
5. די צווישננאציאנאלע צווישן די סעקציעס פונעם קאמוניסטישן
אינטערנאציאנאל און אויספירקאָם פונעם קאמיטעט 166

רעזאקציע פון דער איבערזעצונג
 מ. דובראָוויצקי און י. ליוושיצ.
 דיטקאָרקטור—כא. קאהאב
 טעכעדאקטער { קארפּיגאָוויטש
 קאָרקטער

אָפּגעגעבן אין דרוקערן — 14/X 1933 י.
 אונטערגעשריבן צום דרוק—28/XI 1933 י.

דרוקערן א. ג. טטאלינ
 באשטעלונג 2156.
 טיראזש 4000.
 גלאוודיטבעל 187.

